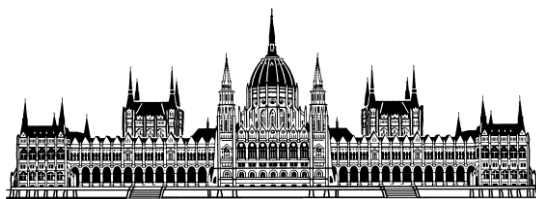

Országgyűlési Napló

Jakab István és Lezsák Sándor
elnöklete alatt

Jegyzők: *Hegedűs Lorántné, Mirkóczki Ádám,*
dr. Tiba István

Az ülésnap megnyitása.....	27043
Napirend előtti felszólalók:	
<i>Kissné Köles Erika</i> , nemzetiségi szószóló	27043
<i>Szavay István</i> (Jobbik)	27046
<i>Potápi Árpád János</i> , a Miniszterelnökség államtitkára	27048
<i>Tóbiás József</i> (MSZP).....	27050
<i>Dr. Rétvári Bence</i> emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	27052
<i>Harrach Péter</i> (KDNP)	27054
<i>Dr. Rétvári Bence</i> emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	27055
<i>Kósa Lajos</i> (Fidesz).....	27057
<i>Dömötör Csaba</i> , a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára	27058
<i>Dr. Schiffer András</i> (LMP).....	27059
<i>Dömötör Csaba</i> , a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára	27061
Napirenden kívüli felszólalók bejelentése:	
<i>Tiba István</i> jegyző	27062
A Magyarország 2016. évi központi költségvetéséről szóló 2015. évi C. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat zárószavazása	27062
Magyarország 2017. évi központi költségvetéséről szóló törvényjavaslat zárószavazása	27063
Felszólaló:	
<i>Dr. Kovács Árpád</i> , a Költségvetési Tanács elnöke	27063
Egy harmadik országbeli állampolgár vagy egy hontalan személy által a tagállamok egyikében benyújtott nemzetközi védelem iránti kérelem megvizsgálásáért felelős tagállam meghatározására vonatkozó feltételek és eljárási szabályok megállapításáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendelettervezet vonatkozásában az indokolt vélemény elfogadása feltételeinek fennállásáról szóló jelentés elfogadásáról szóló határozati javaslat zárószavazása.....	27065
A Montenegrónak az Észak-atlanti Szerződéshez való csatlakozásáról szóló Jegyzőkönyv kihirdetéséről szóló törvényjavaslat zárószavazása.....	27066
Magyarország Kormánya és a Ghánai Köztársaság Kormánya között a diplomata és szolgálati útlevéllel rendelkező állampolgáraik vízummentességéről szóló Megállapodás kihirdetéséről szóló törvényjavaslat zárószavazása.....	27066
A határon lefolytatott menekültügyi eljárás széles körben való alkalmazhatóságának megvalósításához szükséges törvények módosításáról szóló törvényjavaslat zárószavazása.....	27066
Egyes foglalkoztatási tárgyú törvények jogharmonizációs célú módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás	27067
Az oktatás szabályozására vonatkozó és egyes kapcsolódó törvények módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás.	27067
A külképviseletekről és a tartós külszolgálatról szóló törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás.....	27069

Az Európai Unió harmadik országokkal kötött kereskedelmi és beruházási megállapodásaival kapcsolatos követelményekről szóló határozati javaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás	27069
A szerzői jogok és a szerzői joghoz kapcsolódó jogok közös kezeléséről szóló törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás	27070
A Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény módosításáról szóló törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás	27070
A tőkepiac stabilitásának erősítése érdekében tett egyes kárrendezési intézkedésekről szóló 2015. évi CCXIV. törvény módosításáról szóló törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás	27071
A hulladékról szóló 2012. évi CLXXXV. törvény módosításáról szóló törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás	27072
A szőlőtermesztésről és a borgazdálkodásról szóló 2004. évi XVIII. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat zárószavazása	27072
A Magyar Energetikai és Közmű-szabályozási Hivatalról szóló 2013. évi XXII. törvény módosításáról szóló törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás	27072
A kulturális örökség védelméről szóló 2001. évi LXIV. törvény és az azzal összefüggő egyes törvények módosításáról szóló törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás	27072
Egyes területrendezési tárgyú törvények módosításáról szóló törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás	27073
A településkép védelméről szóló törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás	27074
A Nemzeti Ménesbirtok és Tangazdaságról szóló törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás	27074
A Magyar Fejlesztési Bank Részvénytársaságról szóló 2001. évi XX. törvény módosításáról szóló törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás	27074
A villamos energiáról szóló 2007. évi LXXXVI. törvény, valamint az energetikai tárgyú törvények módosításáról szóló 2011. évi XXIX. törvény módosításáról szóló törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás	27075
Az engedély nélkül, személygépkocsival végzett személyszállító szolgáltatáshoz kapcsolódó jogkövetkezményekről szóló törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás	27076
Egyes energetikai tárgyú törvények módosításáról szóló törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás	27076
A földgáz biztonsági készletezéséről szóló 2006. évi XXVI. törvény módosításáról szóló törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás	27077

A földgázellátásról szóló 2008. évi XL. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat zárószavazása.....	27077
Döntés önálló indítványok tárgysorozatba vételéről.....	27077
Igazságügyi bizottság 7/2014-2018. IUB számú eseti jellegű állásfoglalásának elutasítására vonatkozó kérelemről.....	27078

Kérdések

Kiss László (MSZP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „A pedagógusoknak csak az ígéret marad?” címmel	27079
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	27080
Gyöngyösi Márton (Jobbik) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Miért nem lép fel a kormány olyan életellenes, destruktív szekták ellen, mint a szcientológia?” címmel	27081
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	27082
Dr. Szél Bernadett (LMP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Mekkora béremelést kapnak jövőre a bölcsődei dolgozók?” címmel	27082
Veresné Novák Katalin emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza.....	27083
Dr. Vitányi István (Fidesz) - a nemzeti fejlesztési miniszterhez - „Veszélyeztet-e a román hozzáállás a magyar fejlesztést?” címmel.....	27084
Tasó László nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár válasza	27085
Bangóné Borbély Ildikó (MSZP) - a Miniszterelnöki Kabinetirodát vezető miniszterhez - „Rákay Philip könyvére van pénz, de krétára és ceruzára nincs?” címmel	27085
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	27086
Kulcsár Gergely (Jobbik) - a miniszterelnökhöz - „Ön szerint is minden rendben van a vagyonynyilatkozat-tételi rendszerrel kapcsolatban?” címmel	27088
Dr. Völner Pál igazságügyi minisztériumi államtitkár válasza	27089
Hollik István (KDNP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Milyen családtámogatásokat vehetnek igénybe az édesapák?” címmel	27089
Veresné Novák Katalin emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza.....	27090
Sallai R. Benedek (LMP) - a földművelésügyi miniszterhez - „Mit keres a kormány a kukákban?” címmel	27091
Szabó Zsolt nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár válasza	27092
Csizi Péter (Fidesz) - a nemzetgazdasági miniszterhez - „Mire számíthatnak a nemzeti kincsük miatt aggódó Pécsiek?” címmel	27093
Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár válasza.....	27094
Harangozó Gábor István (MSZP) - a belügyminiszterhez - „Ígéret szép szó, ha csípnek az nem jó!?” címmel.....	27094
Pogácsás Tibor belügyminisztériumi államtitkár válasza.....	27095
Ander Balázs (Jobbik) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Falurombolás fideszes módra. Vajon mit szólna Klebelsberg a vidéki kisiskolák bezárásához?” címmel	27096
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	27097

Ikoty István (LMP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Elhalasztják-e a szakgimnáziumi tantervek bevezetését?” címmel27098
Cseresnyés Péter nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár válasza27099

Dr. Szakács László (MSZP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „A magyar reformok működnek, csak éppen oltóanyagra sincs pénze a kórházaknak? Ki a felelős azért, hogy időszakosan országos hiánycikk a tetanusz-elleni védőoltás?” címmel..... 27100
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza 27101

Dúró Dóra (Jobbik) - a miniszterelnökhöz - „Kisvasúton a filmgyártás - miért egy haveri kör kap milliárdokat a Filmalaptól?” címmel..... 27102
Dömötör Csaba, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkárának válasza 27103

Ikoty István (LMP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Szándékos pusztítás vagy 'csak' felelőtlenység - Mi történik a kulturális és művészeti folyóiratokkal?” címmel 27104
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza 27104

Gúr Nándor (MSZP) - a nemzetgazdasági miniszterhez - „Focijegy az van, Önkéntes Nyugdíjpénztár és Egészségpénztár az meg nincsen?” címmel27105
Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár válasza 27106

Szavay István (Jobbik) - a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez - „Mikor adja vissza a Kormány a Soltvadkerten és környékén, valamint az ország más területein gazdálkodó gyümölcs- és szőlőtermelő családoknak a tőlük idén elvett agrár-környezetgazdálkodási támogatást?” címmel...27107
Dr. Kovács Zoltán, a Miniszterelnökség államtitkárának válasza 27108

Schmuck Erzsébet (LMP) - a miniszterelnökhöz - „Miért fontosabb a Kormánynak a profit és a hatalom, mint az élet?” címmel 27109
V. Németh Zsolt földművelésügyi minisztériumi államtitkár válasza..... 27109

Szabó Sándor (MSZP) - a nemzetgazdasági miniszterhez - „Az adómentes cafetériáról - avagy hogy olvadhat 100 ezer forint 65 ezerre?” címmel 27110
Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár válasza27111

Farkas Gergely (Jobbik) - a nemzeti fejlesztési miniszterhez - „Volt egyszer egy M9-es autópálya?” címmel27111
Dr. Fónagy János nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár válasza..... 27112

Azonnali kérdések és válaszok órája

Dr. Bárándy Gergely (MSZP) - a Magyar Nemzeti Bank elnökéhez - „Rokonok 2.” címmel 27113
Dr. Matolcsy György, a Magyar Nemzeti Bank elnökének válasza..... 27114
Viszonzás:

Dr. Bárándy Gergely (MSZP) 27115
Dr. Matolcsy György, a Magyar Nemzeti Bank elnöke 27115

Szilágyi György (Jobbik) - a legfőbb ügyészhez - „Az ügyészség asszisztál a korrupciós bűncselekmények eltírtolásához? Az ügyészséget nem érdekli a valódi elkövetők személye?” címmel... 27116
Dr. Polt Péter legfőbb ügyész válasza 27117
Viszonzás:

Szilágyi György (Jobbik) 27117
Dr. Polt Péter legfőbb ügyész 27118

Dr. Szél Bernadett és Sallai R. Benedek (LMP) - a földművelésügyi miniszterhez - „Meddig védi még a védhetetlent?” címmel.....	27118
Dr. Bitay Márton Örs földművelésügyi minisztériumi államtitkár válasza.....	27119
Viszonzválasz:	
Sallai R. Benedek (LMP).....	27120
Dr. Bitay Márton Örs földművelésügyi minisztériumi államtitkár	27121
Csenger-Zalán Zsolt (Fidesz) - a külgazdasági és külügyminiszterhez - „Mennyibe kerültek az adófizetőknek Bajnai Gordon miniszterelnök útjai? II.” címmel	27121
Magyar Levente külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár válasza	27122
Viszonzválasz:	
Csenger-Zalán Zsolt (Fidesz).....	27123
Magyar Levente külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár	27124
Dr. Tóth Bertalan (MSZP) - a Magyar Nemzeti Bank elnökéhez - „Mi tartott eddig?” címmel	27124
Dr. Matolcsy György , a Magyar Nemzeti Bank elnökének válasza.....	27125
Viszonzválasz:	
Dr. Tóth Bertalan (MSZP)	27126
Dr. Matolcsy György , a Magyar Nemzeti Bank elnöke	27126
Z. Kárpát Dániel (Jobbik) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Közélgő veszélyhelyzet fenyeget a határon?” címmel	27127
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	27128
Viszonzválasz:	
Z. Kárpát Dániel (Jobbik).....	27129
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	27129
Schmuck Erzsébet (LMP) - a nemzetgazdasági miniszterhez - „A cafeteria-rendszer szétzúzása nem megoldás a béremelésre!” címmel	27130
Cseresnyés Péter nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár válasza	27131
Viszonzválasz:	
Schmuck Erzsébet (LMP)	27131
Cseresnyés Péter nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár	27132
Harangozó Gábor István (MSZP) - a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez - „Mi a kapcsolat?” címmel.....	27132
Dr. Kovács Zoltán , a Miniszterelnökség államtitkárának válasza.....	27133
Viszonzválasz:	
Harangozó Gábor István (MSZP).....	27134
Dr. Kovács Zoltán , a Miniszterelnökség államtitkára.....	27135
Dr. Lukács László György (Jobbik) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Félmunka az egészségügyi béremelés ígérete.” címmel.....	27135
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	27136
Viszonzválasz:	
Dr. Lukács László György (Jobbik).....	27137
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	27137
Bejelentés az Egyes területrendezési tárgyú törvények módosításáról szóló törvényjavaslat zárószavazásáról	27138
Napirend utáni felszólalók:	
Varju László (független).....	27138
Z. Kárpát Dániel (Jobbik).....	27140
Dr. Hoppál Péter emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	27142

Csizi Péter (Fidesz).....	27143
Dr. Hoppál Péter emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	27145
Nyitrai Zsolt (Fidesz)	27146
Dr. Hoppál Péter emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	27147
Ágh Péter (Fidesz)	27148
Farkas Gergely (Jobbik)	27149
Kepli Lajos (Jobbik).....	27152
Dr. Hoppál Péter emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	27153
Dr. Lukács László György (Jobbik).....	27154
Ander Balázs (Jobbik).....	27156
Dr. Hoppál Péter emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	27158
Mirkóczki Ádám (Jobbik)	27159
Dr. Hoppál Péter emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	27160
Vágó Sebestyén (Jobbik).....	27162
Dr. Hoppál Péter emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	27164
Szávay István (Jobbik)	27166
Dr. Hoppál Péter emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	27168

Bejelentés az Országgyűlés következő üléséről.....27170

Az ülés bezárása

Az ülésen jelen voltak:

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök, LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter, DR. KOVÁCS ZOLTÁN államtitkár, POTÁPI ÁRPÁD JÁNOS államtitkár, ROGÁN ANTAL, a Miniszterelnöki Kabinetirodát vezető miniszter, DÖMÖTÖR CSABA államtitkár, DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár, DR. FAZEKAS SÁNDOR földművelésügyi miniszter, DR. BITAY MÁRTON ÖRS államtitkár, DR. NAGY ISTVÁN államtitkár, V. NÉMETH ZSOLT államtitkár, DR. SESZTÁK MIKLÓS nemzeti fejlesztési miniszter, DR. FÓNAGY JÁNOS államtitkár, SZABÓ ZSOLT államtitkár, TASÓ LÁSZLÓ államtitkár, DR. SIMICSKÓ ISTVÁN honvédelmi miniszter, VARGHA TAMÁS államtitkár, MAGYAR LEVENTE külgazdasági és külügy-minisztériumi államtitkár, VARGA MIHÁLY nemzetgazdasági miniszter, CSERESNYÉS PÉTER államtitkár, TÁLLAI ANDRÁS államtitkár, KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár, POGÁCSÁS TIBOR államtitkár, BALOG ZOLTÁN emberi erőforrások minisztere, DR. HOPPÁL PÉTER államtitkár, DR. RÉTVÁRI BENCE államtitkár, SOLTÉSZ MIKLÓS államtitkár, VERESNÉ NOVÁK KATALIN államtitkár, DR. SEMJÉN ZSOLT tárca nélküli miniszter.

Az Országgyűlés tavaszi ülészakának
36. ülésnapja
2016. június 13-án, hétfőn
(10.00 óra - Elnök: Jakab István
Jegyző: dr. Tiba István)

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Az Országgyűlés tavaszi ülészakának 36. **ülésnapját megnyitom.** Tájékoztatom önöket, hogy az ülés vezetésében Tiba István és Mirkóczki Ádám - ő később érkezik - jegyző urak lesznek segítségemre. Köszöntöm mindazokat, akik figyelemmel kísérik munkánkat.

Tisztelt Országgyűlés! A mai **napon napirend előtti felszólalásokkal** kezdjük munkánkat. Ezt követően 10 óra 50 perctől határozathozatalokra, körülbelül 12 óra 15 perctől a kérdésekre, körülbelül 13 óra 45 perctől az azonnali kérdések és válaszok órájára kerül sor, végül a napirend utáni felszólalásokkal fejezzük be az Országgyűlés ülését.

Tisztelt Országgyűlés! Most az Országgyűlés korábbi döntésének megfelelően Kissné Köles Erika szlovén nemzetiségi szószóló asszony felszólalására kerül sor: „A Szlovén Köztársaság függetlensége kiáltásának 25. évfordulója” alkalmából.

Tisztelt Országgyűlés! Engedjék meg, hogy tisztelettel köszöntsem őexcellenciája Ksenija Škrilec asszonyt, a Szlovén Köztársaság budapesti nagykövétét (*Taps. - Ksenija Škrilec felállva köszöni meg a tapsot.*), valamint kíséretének tagjait, Metka Lajnšček asszonyt, Nataša Bergelj asszonyt és Rok Tomsic urat. (*Taps.*)

Megadom a szót Kissné Köles Erika szószóló asszonynak, aki felszólalását anyanyelvén ismerteti. A felszólalást szinkrontolmács fordítja magyarra. Kérem a résztvevőket, hogy szükség szerint használják a tolmácsberendezéseket. Egy pillanat türelmét kérem, szószóló asszony, képviselőtársaim a készülékeiket előkészítik. Öné a szó, szószóló asszony.

KISSNÉ KÖLES ERIKA nemzetiségi szószóló: (*Beszédét szinkrontolmács közvetíti.*) Spoštovani Gospod Predsednik, Poslanke in Poslanci, cenjeni Zbor!

V čast mi je, da kot Slovenka na Madžarskem izvoljena za parlamentarno zagovornico Vas danes lahko nagovorim in Vam ob 25 obletnici predstavim zgodovinske dogodke svoje matične domovine.

23. decembra 1990 je v Sloveniji potekal plebiscit o samostojnosti in neodvisnosti Republike Slovenije. Tega se je udeležilo 93 % volilcev, ki so z veliko večino volili za samostojno Slovenijo.

Skupščina Republike Slovenije je na zasedanju 25. junija leta 1991 sprejela Ustavni zakon za izvedbo temeljne ustavne listine o samostojnosti in neodvisnosti, sprejela zakon o državljanstvu, o zunanjih zadevah ter še druge, s tem prevzela vse pristojnosti Republike Jugoslavije na svojem ozemlju.

V svoji več kot tisočletni zgodovini je slovenski narod prvič dobil povsem samostojno državo, kar

pomeni veliko sprememb glede usode zamejski Slovencev ali Slovencev na Madžarskem.

Takratna Republika Madžarska je med prvi - 15. januarja leta 1992 - priznala novo sosedno državo ter povezala z njo takoj tudi diplomatske stike: poleti sta se odprli veleposlaništva Madžarske v Ljubljani, in Republike Slovenije v Budimpešti.

Državi sta se že leta 1992-ga odločili za prijateljske odnose in dvostransko sodelovanje. Podpisali sta Sporazum o sodelovanju na področju kulture, izobraževanja in znanosti med Slovenijo in Madžarsko ter je bil sprejet Sporazum o zagotavljanju posebnih pravic slovenske narodne manjšine v Republiki Madžarski in madžarske narodne skupnosti v Republiki Sloveniji.

Prepričana sem, da moja domovina in moja matična domovina sta izbrali najboljšo pot medsebojnih stikov in poteka nadgradnja teh. Sodelovanje temelji na odprtem političnem dialogu, dobre stike ohranja na zunanypolitičnem, kulturnem in na gospodarskem področju.

Temu so pričapolitična srečanja na najvišjih ravneh: srečanje premierov države in vlade ter predsednikov državnih zborov. Pomembno se mi zdi delovanje slovensko-madžarske manjšinske mešane komisije, dve državi vendar tesno povezujeta narodnosti, ki živijo na ozemlju drzge države: Madžari v Prekmurju in Slovenci v Porabju tudi.

V zadnjih letih smo dosegli pomemben razvoj, precejšnje so se spremenili trudi držav, skrb za ohranjanje naše identitete, jezika in kulture ter se je začel viden dvig na področju gospodarskega razvoja območij, kjer živimo.

Velikost Slovenije jo uvršča med srednje velike evropske države. Število prebivalstva je malo več kot dva milijona, ki so večinoma Slovenci. Madžari ter Italijani sta priznani manjšini s posebnimi pravicami, s svojima poslancama v parlamentu. Država se skrbi tudi za ostale, pripadnike drugih narodnosti, ki so si našli stalno bivališče v Sloveniji.

Slovenijo označi čudovito naravno okolje, poleg pokrajinske, naravne raznolikosti in bogastva je doma tukaj kulturna pestrost, pridno in do tujcev prijazno prebivalstvo.

Čeprav je mala država, se lahko pohvali z vrednotami, s pridom ohranjeno kulturno dediščino, ki jo skrbno negujejo vse generacije, se lahko pohvali z vrsto znanstvenikov, umetnikov, znanih Slovencev.

Od začetka svoje samostojnosti je Slovenija dosegla pomemben razvoj na področju gospodarstva, šolstva, mladinske in socialne politike. Vendar se tudi v Sloveniji pojavljajo napetosti, prepričana sem, da bo država to v kratkem premagala.

Tudi Slovenijo so med potjo razvoja dosegle krize, proti katerim se vso močjo trudijo ne le politični dejavniki, temveč tudi posamezni Slovenci in Slovenke.

Dve desetletji in pol se je uresničil san Slovenk in Slovencev o lastni državi. Prehojena pot, ki jo je medtem pohodila, dobro negovani stiki s sosednimi

državami nas prepričajo, da je zgodovinski dogodek dozorel in rodi bogate plodove. Pregled v nazaj ob obletnici kaže lepo sliko, smer poti in spodbudo za naprej, za nadaljnje in za razvoj inboljšave, popravljanje.

Pred 25 leti je bil uresničen stoletni sen naših prednikov o lastni državi. Odločilno vlogo pri oblikovanju slovenskega naroda in slovenske države sta imela kultura in slovenski jezik, ki Slovincem kot narodu dajeta identiteto.

(Felszólalásának magyar nyelvű szövege:)
Tisztelt Elnök Úr! Képviselő Hölgyek és Urak! Tisztelt Országgyűlés! Megtiszteltetés számomra, hogy szlovén nemzetiségüként a Magyar Országgyűlés szószólójának választott minőségemben szólhatok ma önökhöz és mutathatom be röviden anyaországom, Szlovénia 25 évét.

1990. december 23-án Szlovéniában népszavazás zajlott a Szlovén Köztársaság önállóságáról és függetlenségéről. Ezen a választásra jogosult állampolgárok 93,2 százaléka vett részt, túlnyomó többségük az önállóság mellett tette le voksát.

A Szlovén Köztársaság közgyűlése az 1991. évi június 25-i ülésén elfogadta az alkotmányt az önállóságról és függetlenségről, emellett továbbá például az állampolgárságról, külpolitikai kérdésekről szóló és más törvényeket, így a Szlovén Köztársaság saját földjén minden illetékességet átvett a Jugoszláv Köztársaságtól.

A szlovén nép a maga több mint ezeréves történelmében ekkor kapott először minden vonatkozásban önálló államot, ami számunkra, a határon túl, Magyarországon élő szlovénség sorsát tekintve is számos előremutató változást hozott.

A korabeli Magyar Köztársaság az elsők között - 1992. január 15-én - ismerte el az új szomszéd államot, és egyidejűleg diplomáciai kapcsolatot létesített vele. Még ez év nyarán nyílt meg Szlovénia budapesti nagykövetsége és Magyarország ljubljana-i nagykövetsége.

A két ország már 1992-ben barátsági és kétoldalú együttműködési megállapodást írt alá, együttműködési szerződést kötött a kultúra, az oktatás és a kutatás területén, és megszületett az egyezmény a Magyar Köztársaságban élő szlovén nemzeti kisebbség és a Szlovén Köztársaságban élő magyar nemzeti közösség külön jogainak biztosításáról.

Meggyőződésem, hogy hazám és anyaországom egyaránt a kétoldalú kapcsolatok legjobb útját választották, és azt építik céltudatosan tovább. Országaink rendezett, kétoldalú, jószomszédi viszonyai a külpolitikai kapcsolatokban, a kultúra terén és egyre elmélyülőbb és összetettebb szinten a gazdasági együttműködés terén is tetten érhetőek. A jószomszédi viszonyt bizonyítják a legmagasabb szintű politikai találkozók is, a két ország államfőinek, miniszterelnökeinek és országgyűléseik elnökeinek találkozóit.

Fontosnak látom a működő szlovén-magyar kisebbségi vegyes bizottsági üléseket, hiszen a két országot a muravidéki magyarság és a Rába-vidéki

szlovénség közösségei is összekötik. Az elmúlt években jelentős fejlődést éltünk meg országaink nemzetiségeinkről való gondoskodása révén önazonosság-tudatunk, nyelvünk, kultúránk megőrzéséért, és elindult egy gazdaságfejlesztési törekvés is.

Szlovénia közepes nagyságú európai országnak számít. Lakosságának száma kétfélmillió körüli, nagyjából szlovének. Az országban élő magyar és olasz nemzetiség sajátos jogokat élvez, de gondoskodik azon más nemzetiséghez tartozókról is, akik Szlovéniát választották lakóhelyükkül. Szlovénia csodálatos természeti környezetéről ismert, a természet változatossága és gazdagsága mellett kulturális sokszínűség, szorgalmas és vendégszerető lakosság jellemzik. Bár kicsi ország, sok értékkel dicsekedhet, sok törődéssel megőrzött kulturális értékeit gonddal ápolják az egymást követő nemzedékek, sok tudós és művész neve teszi ismertté. Szlovénia az önállóságra lépése óta jelentős fejlődést élt meg gazdaságában, oktatási, ifjúsági és szociális rendszerében.

Negyedszázada a szlovének többszázados álma, egy önálló állam valósult meg. Az út, amit eközben végigjárt az ország, a szomszéd országokkal ápolt jó kapcsolata meggyőz minket az önállóság melletti döntés helyességéről, melynek gyümölcsei folyamatosan érnek. Az évfordulós visszatekintéssel szép kép vetül a szemlélő elé, ösztönzés a jövőbeni útirányra, javításokra és a fejlődés folytatására.

Anyaországomnak őszinte szívből gratulálok az évforduló alkalmából. Tisztelt Képviselő Hölgyek és Urak! Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps.)*

ELNÖK: Megköszönöm szószóló asszony felszólalását és kedves vendégeinknek a részvételt.

Tisztelt Országgyűlés! Most napirend előtti felszólalásokkal folytatjuk munkánkat.

Napirend előtti felszólalásra jelentkezett Szávay István képviselő úr, a Jobbik képviselőcsoportjából: „Templomot és iskolát a Kárpát-medencén kívül élő magyaroknak is!” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

SZÁVAY ISTVÁN (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! El szoktuk mondani, hogy minden évben egyvárosnyi magyarral fogy az ország lakossága, de nem szoktuk hozzáakni, hogy minden évben nemcsak egyvárosnyi magyar nem születik meg, hanem körülbelül ötvárosnyi magyar hagyja el az országot.

(Mirkóczki Ádám elfoglalja helyét a jegyzői székekben.)

Ez a tény új kihívások elé állítja a magyar nemzetpolitikát. Mi egyelőre úgy látjuk, hogy a magyar nemzetpolitika ezekkel a kihívásokkal jelenleg nem tud mit kezdeni. A magyar nemzetpolitikai intézményrendszer megragadt a XX. században. Mi XXI. századi nemzetpolitikát szeretnénk, XXI. századi intézményrendszert és XXI. századi támogatáspolitikát, amely figyelembe veszi azt, hogy a magyar né-

pesség jelentős része nemcsak hogy a határokon kívül él, hanem Nyugat-Európában és a tengerentúl nagyvárosaiban telepedett le. Itt már nem csak kalandvagyó magyarokról, nem csak olyanokról van szó, akik néhány hónapot vagy évet kívánnak az új hazájukban eltölteni. Megragadtunk a XX. században, és ez még akkor is így van, ha az elmúlt években elismerésre méltó kormányzati törekvések és programok indultak a külhoni magyarok támogatására, gyakorlatilag a külföldi magyar közösségeket a Petőfi-, illetve a Kőrösi-programon kívül mással nagyon nem támogatjuk. Ezeket a programokat természetesen mi is támogattuk, mi is mögöttük álltunk, azonban ennél sokkal többre van szükség.

(10.10)

Nem látjuk azt az egységes kormányzati stratégiai tervezést, amely ezeknek a közösségeknek a megmaradását segítené, az asszimiláció ellen vívott küzdelmet támogatni tudják, minták pedig lennének egyébként a Kárpát-medencében. Ehhez kiváló magyar intézményrendszerre is szükség lenne. Van egy Nemzetstratégiai Kutatóintézetünk és van egy Nyelvstratégiai Intézetünk. Ezeknek az intézeteknek az kellene hogy legyen a dolga és a feladata, hogy stratégiai anyagokkal segítsék a kormányzati döntéshozatalt, a döntés-előkészítést. Ehhez képest azt látjuk, hogy a Nemzetstratégiai Kutatóintézet ahelyett, hogy nemzetstratégiát kutatna, ehelyett mangalicafesztiválokat, focitornákat és Mikulás-ünnepségeket szervez. Itt legalább látjuk, hogy mi történik, a Nyelvstratégiai Intézet tevékenységéről még ennyit sem lehet tudni. Ha a honlapjukra felmegyünk, akkor azt látjuk, hogy két év alatt egyetlen kiadványuk készült a digitális oktatásról, azonban a magyar nyelvstratégia kialakításával két év alatt semmire sem haladtak.

Mik lennének azok a főbb pontok, amikre az újkori emigráció támogatásánál szükség lenne? Nos, ötven-száz-kétszáz éve ugyanazok: templom, iskola és közösségi tér. Tudomásul kell venni azt, hogy több százezer olyan magyar rekedt most már a tengerentúlon, illetve Nyugat-Európában, akik nem kívánnak hazajönni. Ezzel a ténnyel szembe kell néznie a magyar nemzetpolitikának. A magyar nemzetpolitikának segítséget kellene nyújtania ahhoz, hogy ezek a magyarok külföldön, külhonban is meg tudják őrizni az identitásukat, hogy ellen tudjanak állni az újkori asszimilációnak, hogy abban tudjuk őket segíteni, hogy valamikor végső soron mégiscsak haza tudjanak térni.

Mi ez a három fő pont, amit említettem, egy-egy mondatban? Az egyik a lelki gondozás kérdése. A Jobbik azt javasolja, hogy a kormány kezdeményezzen tárgyalásokat a magyar történelmi egyházakkal, és nyújtson támogatást ahhoz, hogy az egyházak lelkészeket tudjanak kiküldeni Nyugat-Európa nagyvárosaiba, hiszen a templom is az asszimiláció egyik te-repe lehet. Gondoljunk arra például, hogy Dublinban az erdélyi magyarok román nyelvű misére járnak.

A másik nagyon-nagyon fontos az iskolarendszer. A magyar állam semmiben nem támogatja a külföldi magyar iskolákat, miközben vannak kiváló példák, amelyeket fel lehetne karolni. Szeretném megemlíteni az államtitkár úr által is ismert Binder András és Temesi Krisztina, a Dublini Magyar Iskola és Óvoda vezetője által kidolgozott tantervjavaslatot. A Jobbik azt javasolja, hogy a magyar kormány gyűjtse be ezeket a tapasztalatokat, összegezze a külföldön működő magyar iskolák tapasztalatait, dolgozzanak ki egy olyan akkreditációs rendszert, amely alapján a külföldön végzett tanulmányok Magyarországon is elfogadhatók lennének, hiszen a magyar családok hazatérését az is gátolja, ha a gyermekeiket Magyarországon a hazatérés után két vagy három osztállyal lejjebb sorolják be. Tehát szükség van ennek az oktatási rendszernek a kidolgozására, a támogatására, és szükség van ennek a támogatási rendszernek a kidolgozására is.

Azt pedig, hogy a közösségi terekre is szükség van, szintén jól jelzik a már meglévő magyar házak ott, ahol ezek jól működnek, azonban az elmúlt időszakban százezres magyar közösségek jöttek létre olyan nyugat-európai nagyvárosokban, ahol korábban nem voltak, így ezek az intézmények sincsenek kialakítva. Azt szeretnénk kezdeményezni és kezdeményeztük is már, hogy a kormány segítse ezekben a nagyvárosokban magyar házak létrehozását, amely az ott zajló mindenféle magyar tevékenységet össze tudja fogni. Illetve meg kell említeni a választójog kérdését is; továbbra is megoldatlan az, hogy a külföldi magyarok ne csak a nagykövetségeken, hanem más módon, akár elektronikus módon is szavazni tudjanak.

Arra szeretném tehát felhívni a tisztelt Ház és államtitkár úr figyelmét, hogy a magyar nemzetpolitikának *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* ezekkel az új kihívásokkal szembe kell néznie. Kérem önöket, hogy segítsék ezeket a magyar közösségeket a megmaradásban. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A kormány nevében Potápi Árpád államtitkár úr kíván válaszolni az elhangzottakra. Megadom a szót államtitkár úrnak.

POTÁPI ÁRPÁD JÁNOS, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Nagykövet Asszony! Örülök a napirend előtti felvetésnek, kérdésnek. Azt gondolom, ha 2010 óta nézzük a nemzetpolitikát, akkor egy radikális váltásról lehet beszélni, és ez igaz a diaszpóra magyarságára is, illetve kifejezetten igaz a diaszpóra magyarságára, hiszen 2010-ig a magyar nemzetpolitika magyarságára, hiszen 2010-ig a magyar nemzetpolitika egyik méltatlanul háttérbe szorított területe volt ez a terület. 2010 óta a magyar kormány azon munkálkodik, hogy a diaszpórában élők megkapják az őket megillető figyelmet. Nagyon jól látjuk, hogy a nyugati magyarságnak a Kárpát-

medencei magyarokhoz hasonlóan nagyon nagy szüksége van az anyaország támogatására.

Ne felejtjük el elmondani, és számtalanszor megtettük, de úgy gondolom, ezt most is meg kell tenni, köszönetet kell mondanunk a diaszpóra magyarságának, hiszen rajtuk keresztül, az ő szorgalmukon, becsületességükön, mindennapi életükön keresztül ítélik meg az ottani magyarságot, a Kárpát-medencei és a magyarországi magyarságot, és ők akarva-akaratlanul, amióta kint élnek, Magyarországtól távol, Magyarország nagykövetei, és ezért köszönetet kell mondani. Köszönetet kell mondani azért is, mert az elmúlt években kiálltak mindig Magyarország mellett, kiálltak a magyar kormány mellett, és annak a méltatlan rágalmahadjáratnak a kapcsán, amely ellenünk zajlott, úgy gondolom, hogy ők a saját városaikban méltó választ kívántak erre adni.

Úgy látjuk, úgy láttuk, hogy a nyugati magyarság esetében gyakran éppen a segítő kéz hiányzik, és ahogy ön is említette, ezért 2013-ban újtárra indítottuk a Kőrösi Csoma Sándor-programot, először 47 ösztöndíjast küldtünk ki, és azóta minden évben 100-100 ösztöndíjast. A Kőrösi Csoma Sándor-program elindítása óta több mint 200 fiatal látogatott el, illetve dolgozott a világ számos pontján a különböző magyar közösségeknél, és nagyon nagy munkát végeztek. Alapvető feladatuk az identitás megőrzése, illetve annak segítése és a magyar közösségek életének szervezése, illetve a koordináció volt. Ebben az évben is elindítjuk a programot. Úgy gondolom, egy jó csapatot választottunk ki, 100 fővel indul el, a múlt héten zajlott le éppen a déli féltekére érkező fiatalok felkészítése. Ezt a munkát viszont nem tudnák elvégezni a magyar közösségek támogatása, a kinti magyarok támogatása, illetve a mentorok segítségével nélkülül.

Emellett folyamatos anyagi támogatásban részesítjük a diaszpórában működő magyar szervezeteket és intézményeket. Hétvégi iskolákat működtetünk, és támogatjuk is ezeket az iskolákat. Hadd soroljak fel néhányat, nem a teljes kört: Németországban a konzuli modell alapján mintegy 500 magyar diák tanul Bajorországban, illetve Baden-Württemberg tartomány különböző iskoláiban, ehhez 2014 óta évi rendszerességgel, a tanévhez igazodóan 5 millió forint támogatást tudunk biztosítani. Személyesen láttam az iskolák működését Torontóban, Stuttgartban, Dublinban, illetve Corkban, alkalmam volt beszélni az iskolák vezetőivel, tanáraival, illetve folyamatosan tárgyalunk és tudok a Bécsi Magyar Iskola működéséről, szintén támogatásban részesítjük ezt. Minden évben támogatjuk a Balassi Intézet és a Pannon Egyetem közösen szervezett továbbképzését, emellett rendszeresen biztosítunk tankönyveket, illetve módszertani segédanyagokat a Kőrösi Csoma Sándor-programon keresztül.

2010 óta segítjük az egyház magyarságmentő tevékenységét is. A Magyar Diaszpóra Tanács 2011-es megalakulását követően egy külön egyházi, illetve cserkész szekciót hoztunk létre. Természetesen a mi

támogatásaink mellett az EMMI több államtitkársága is foglalkozik hasonló módon a diaszpóra intézményeivel, az egyházakkal, illetve az oktatással, kiemelném itt az egyházügyi államtitkárságot, illetve az oktatási államtitkárságot. Mi 6 egyházi támogatást nyújtottunk az elmúlt évben, illetve 14 oktatási támogatást, és missziós lelkészek támogatását is segítjük.

Egyetértek az ön felvetésével, én magam is ezt már néhány héttel ezelőtt megtettem. Hasonló programot kell indítani a lelkészek, illetve a papok esetében, mint a Kőrösi Csoma Sándor-program, éppen azért, hogy a kinti magyarok meg tudják tartani a magyarságukat, és meg tudják tartani a hitüket is. Köszönöm szépen, elnök úr, a türelmét. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Szintén napirend előtti felszólalásra jelentkezett Tóbiás József frakcióvezető úr, MSZP-képviselőcsoport: „Aktuális ügyekről” címmel. Megadom a szót frakcióvezető úrnak.

(10.20)

TÓBIÁS JÓZSEF (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Félidőben van az Orbán-kormány, és ha megnézzük, hogy 2014-ben Orbán Viktor azt mondta, folytatjuk, ehhez képest tény és való, ez egyszer igazat mondott, hiszen a 2010 óta zajló társadalmunk kettészakított-sága, az oktatás, az egészségügy, a szociális ellátórendszer züllesztése, vagy pedig az intézményesített korrupció a fideszes rokonoknak és barátoknak, akkor tény és való, igazat mondott, azt csinálják, amit 2010-ben elkezdtek.

Az oktatás területén nyilvánvaló, hogy önök a bukás szélére sodorták az oktatási intézmények működését, pedagógusokat, szülőket, diákokat egyaránt. A folyamatos pedagógustüntetések, karöltve szülőikkel, diákokkal, pontosan jelzik, hogy az elmúlt öt évben nemcsak hogy hibát hibára halmoztak, hanem szétverték mindazt, ami az elmúlt negyedszázadban kialakult, egy KLIK helyett létrehoztak másik 58-at, amit most már csak KK-nak fognak hívni, de hát neki nem lesz más dolga, mint a kákán is csomót keresni, amúgy pedig az önkormányzatokat végleteken, végérvényesen megfosztják attól, hogy részesei legyenek egy helyi közösség oktatási centrumának működtetésében.

Önök nem a gyermekek jövőjét nézik. Önök csak a saját megrögzött hatalmuk bebetonozására az oktatás és a kultúra területén szeretnének dominanciát, pedig látniuk kell, hogy ez a múlt. A jövő a tudásban van, a helyi közösségi értékekben. Vissza kellene adni az önkormányzatoknak azt, amit az elmúlt években elvettek tőlük. Nemcsak a jogot arra, hogy működtessenek, hanem a lehetőséget is arra, hogy maguk irányítsák a helyi közösségen belül az oktatás napi ügymenetét.

Az egészségügyre vonatkozóan pedig azt tudom mondani, hogy talán ma a költségvetés szavazásánál szeretném, ha felidéznék emlékeikben, bár nem biztos, hogy önök emlékeznek rá: évente közel 200 milliárdot vettek el a költségvetésen keresztül az egészségügy területéről. Pontosan látszik, hogy a legnagyobb elvándorlási hullám ezen a területen van. Nem véletlen, hogy mi kezdtük el először a fizetésemelést a közszférában, az egészségügyben, az oktatásban és a szociális területen, mert az állam kivonul ezekről a területekről. Márpedig ha nincs jó XXI. századi egészségügy, akkor nem lesz hatékony munkaerőpiac sem Magyarországon. Az biztos és világos, hogy stadionok helyett inkább kórházakra, egészségügyi központokra, egészségügyi műszerekre és jól megfizetett szakápolókra lenne szüksége Magyarországnak. Ebben sincs változás az elmúlt évekhez képest, mert csak ezt tudják: stadion vagy esetleg még kisvasút.

A szociális ellátórendszer végérvényesen szét-szakították, tisztelt képviselőtársaim. Az, hogy az önkormányzatokat megsarcolják, hogy még a saját bevételeikből sem tudják fenntartani a szociális intézményeket, otthonokat, majd most kitalálják, hogy az egészségügyből átvezetik majd a szociálisba, és ezért a pénzt meg otthagyják az egészségügy területén, hogy ez a megoldás, ez nem más, mint annak a beismerése, hogy képtelenek az egészségügyben egy minőségi XXI. századi alapellátást biztosítani.

Ami pedig a miniszterelnök múlt heti bejelentését illeti: azt kell mondjam, hogy a rend éppen a kormányzásban hiányzik. Önök képtelenek kormányzás címszóval ezen a területen, legyen az oktatás, egészségügy, szociális terület, bármilyen hatékony, érdemi intézkedést nyújtani. Ellenben kijelentették, hogy akkor 4 millió ember úgy marad, ahogy van, az önök kiváltságosai, barátai, rokonai, ismerősei viszont megvédik azokat a vívmányaikat, amelyeket a törvényeken keresztül, amiket önök hoztak, megpróbálják bebetonozni. A korrupcióról nincs vita, hiszen a mai napig nem tudnak beszámolni arról, hogy kik azok, akik a kitiltási botrányban érintettek. És hogy az önök asszisztálásával hogyan akart Matolcsy György 266 milliárd forintot elvinni a közpénzből. Hogy mit csinál Polt Péter, akinek egy dolga lenne, megmondani, hogy kik voltak a Nemzeti Választási Irodánál, ki érintett a Quaestor-ügyben, mi történik a jegybank alapítványai dolgában, mi történt a kitiltási botrányban. Ezekre nincs válasz. Ellenben jó pártszolgaként védi önöket. Semmi más nem tesz ma, nem a jogállamot képviseli, nem a jogállamot védi, csak és kizárólag önöket. Egy biztos: 2018 után kell legyen jogállami keretek között lévő elszámoltatás, mert önöknek szembe kell nézni mindazzal, amit az elmúlt öt évben tettek. Köszönöm, elnök úr. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, frakcióvezető úr. Tisztelt Országgyűlés! A kormány nevében Rétvári Bence államtitkár úr kíván válaszolni az elhangzottakra. Öné a szó, államtitkár úr.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Frakcióvezető Úr! Tisztelt Ház! Úgy gondolom az ön felszólalása után, hogy pánikhelyzet nem annyira azokon a területeken van, amiket felsorolt, hanem inkább az MSZP-ben a tisztújítás előtt. Amikor ön itt számokat mondogat és számokkal vagdalózik, akkor azt hiszem, érdemes megnézni, hogy pontosan milyen helyzet van azzal szemben, amit ön állított.

Ön egyrészt azt mondja, hogy az állam kivonul a jóléti ellátórendszerekből, miközben azt is ellenzi, hogy az állam fokozottan felelősséget vállaljon mind az egészségügyben, mind az oktatásban, hiszen az elmúlt hat esztendőben a közvetlen állami felelősségvállalás, a közvetlen állami fenntartás sokkal inkább jellemző, hiszen ez az oktatásban is megtörtént, illetőleg megtörténik a mai szavazások után, és ez az egészségügyben is megtörtént az állami fenntartással.

Akkor beszélni a gyermekek jövőjéről, amikor éppen a szocialista kormányzás volt az, amelyik részben átadta egy jó időre a liberálisoknak az oktatásirányítási lehetőséget, akik az oktatásban is elsősorban üzletet láttak, és mindent privatizáltak, amit privatizálni lehetett, lehetett az Nemzeti Tankönyvkiadó, lehetett az pedagógus-továbbképzés, és lehetett még számtalan más minden, amiből megpróbáltak üzletet csinálni és az oktatásból pénzt kitermelni, miközben szemrebbenés nélkül elvették az oktatásban dolgozók egyhavi fizetését. Ez évi 17 milliárd forint volt, amit kihúztak a pedagógusok zsebéből. Ha megnézem, ez abban az időszakban, amíg fennállt ez az állapot, több mint 70 milliárd forintot jelent, és összességében is 200 milliárd forint volt az, amivel csökkentették a különböző tételeket, ha ezeket nézzük és valorizáljuk az akkori árfolyamon.

Ha megnézzük, tisztelt képviselő úr, frakcióvezető úr, hogy a magyar költségvetésben 2002-ben, amikor önök elkezdték a kormányzást Magyarországon, mekkora összeg volt oktatásra, általános iskolai oktatásra, középfokú oktatásra és felsőfokú oktatásra, és összehasonlítjuk 2010-zel az önök nyolc évét, és nem számolunk az inflációval, csak azt nézzük, hogy nominálisan mekkora összeg szerepelt, akkor 142 milliárd forinttal kevesebbet találunk az önök kormányzásának végén az oktatásra fordított összegekben.

Nézze meg a költségvetést, ebből körülbelül 7 milliárd forint az, amit a felsőoktatástól vettek el, a többi részt pedig általában a köznevelési alapfeladatok és egyéb oktatási feladatok címszóval, az egyikben egy 60 milliárddal több, a másikban egy 70 milliárdos tétel, amivel az önök kormányzása alatt csökkent a felsőoktatásra és a köznevelésre fordított összegek aránya. Nézze meg, hasonlítsa össze az önök által elfogadott utolsó költségvetési törvényt és a 2010-es állapotot, és azt látja, hogy nemcsak az inflációval nem növelték, hanem szám szerint is csökkentették azt, amit oktatásra fordítaniuk kellett volna.

S mindemellett ha megnézzük azt a folyamatot is, hogy míg a rendszerváltáskor az oktatási intézmények finanszírozása, az önkormányzatoknál lévő oktatási intézmények finanszírozása a teljes költség 92 százalékát tette ki, míg az önök kormányzásának a végén 2010-ben 48 százalékra csökkent, akkor pontosan látjuk, hogy mi az a pénz, ami hiányzott az oktatásból, és nemcsak a központi költségvetés során, hanem az önkormányzatokon keresztül is mi az a pénz, amit kivontak, vagy mi az a pénz, amit megpróbáltak átterhelni az önkormányzatokra, de ők ezt nyilván nem bírták.

Ezt a folyamatot kellett megtörnie a Fidesz-KDNP-nek, és meg is törtük. Fordítottunk ezen, többletforrásokat biztosítottunk az oktatásügynek, és többletforrásokat biztosítottunk az egészségügynek is. 2013-ban elkezdődött a pedagógus-életpálya. Ha megnézzük ezeket a pluszforrásokat, ez már 230 milliárd forint fölött van, amit csak életpályára fordítottunk eddig, hiszen egy szövetséget kötöttünk a tanárokkal, szövetséget, hogy a gyermekek érdekében nekik magasabb minőségű munkát kell végezni, ezért az állam ezt magasabb fizetéssel is honorálja. Ennek az idei többlete, amit elfogadunk és a 2017-es költségvetésben megjelenik, 38,4 milliárd forint, ami a jövő évi oktatási béremeléseket illeti.

S azt hiszem, hogy mindnyájan örülhetünk, hiszen végre az egészségügyben is az ápolóknak, az orvosoknak azt a szintű anyagi megbecsültséget tudjuk megadni, ami már közelebb jár ahhoz, amit megérdemelnének a munkájuk nyomán, és ezt nem hitelből tudjuk megtenni, nem átterheli a központi költségvetés az önkormányzati fenntartókra, hanem ezt valódi gazdasági növekedésből sikerült kitermelni, és ennek a gazdasági növekedésnek az eredményeit immáron az ápolók is élvezhetik, hiszen az idén szeptember 1-jétől az ő fizetésük is növekedni fog átlag 26,5 százalékkal. Mi nem elveszjük, tudja, képviselő úr, frakcióvezető úr, a 13. havi fizetést az egészségügyben dolgozóktól, hanem az ápolóknak 26,5 százalékot emelünk, és ez így fog folytatódni a következő években is, hiszen egy hosszú távú együttműködésben állapotunk meg. Ne feledjük el, ez egy olyan tárgyalássorozat volt, képviselő úr, ami 2004-ben indult a szakszervezetekkel, az önök kormányzása idején indult, de csak mi tudtuk lezárni, megadván azt a fizetésemelést, amit követeltek már több mint egy évtizede. És az orvosokkal is sikerült megállapodnunk, és azt hiszem, hogy ott is a többéves előrelépés az orvosok életében is érezhető előrelépést jelent. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

(10.30)

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Szintén napirend előtti felszólalásra jelentkezett Harrach Péter frakcióvezető úr, KDNP-képviselőcsoport: „Csak az ülészakot fejezzük be!” címmel. Frakcióvezető úr, ön é a szó.

HARRACH PÉTER (KDNP): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Véget ér a tavaszi ülészak. Van, akinek ez örömet jelent, van, aki nehezen hagyja el a küzdőteret, de nyilván meg fogják találni ők majd nyáron is a szenvedélyük gyakorlásának lehetőségét. Úgy gondolom, amikor véget ér egy ilyen időszak, illő dolog visszatekinteni erre az időre, és megnézni azt, hogy mit tettünk, és mi az, ami még ránk vár nyáron.

Vannak a politikában olyan események, amiket nem mi tervezünk. Ilyen volt a migránsáradat is, ezeket csak kezelni tudjuk. Röviden ezzel kapcsolatban a kereszténydemokrata vélemény továbbra is az, hogy kettős felelősséget kell gyakorolnunk. A segítségre szoruló emberen segíteni kell; ha olyan mértékben igénylik ezt, ahogy most, akkor a határainkon túl, és természetesen az önvédelem eszközével is élnünk kell. Nyugat-Európa erre már nem képes, Közép-Európát még meg tudjuk védeni. A következő időszakban, nemcsak a következő fél évben, de éveig ez fontos téma lesz.

Ma már sor került az oktatásügy kérdésére is. Néhány mondatot ez is megérdemel. Úgy gondolom, egyértelmű, és minden normális ember így gondolja, hogy az iskolában a gyerekek érdekét kell szolgálni. Ez pedig nem más, mint egy versenyképes tudás és tisztességes emberré nevelés. Nyilvánvaló az is, hogy az utóbbi időben a pedagógusmegmozdulások pártpolitikai indíttatásúak voltak, márpedig az iskolában pártkatonáknak nincs helyük, legyen az baloldali vagy jobboldali pártkatoná. Ott kizárólag a szakmai szempontoknak kell érvényesülni.

A következő kérdés nyilván a gazdaság területe. Látjuk, hogy az utóbbi időben a gazdaság mutatói javultak, és ezek között vagy emellett a legfontosabb számunkra a foglalkoztatási adatok javulása és a munkanélküliség csökkenése. Ma már nem a válságból való kilábalás idejét éljük, hanem egy felfelé ívelő szakaszban vagyunk, és ez mindnyájunknak fontos.

A szociális helyzetről is kell néhány szót szólnunk. Nemcsak az elmúlt fél évben, de az utóbbi két évben is az alsó jövedelmi tized érintettjei javuló helyzetben vannak, és ezt a KSH adatai is mutatják. Itt hadd hívjam fel a figyelmet arra, hogy elsősorban a gyermekek fontosak. Az étkeztetés ingyenessé és kedvezményessé tétele, az ingyenes tankönyv olyan helyzetet teremt a rászoruló családoknak, hogy ezeket a gyerekeket az állam segítségével megpróbálják kiemelni a szegénységből. A szülőknek persze elsősorban a közmunkaprogramok segítenek, és ezzel nem csupán az ő anyagi helyzetük javul, hanem az önbecsülésük is. *(Folyamatos nagy zaj az ülésteremben.)* Ez a fél év tehát úgy telt el, hogy a legtöbb kérdésben azt kell mondjuk, javulás történt, és olyan úton vagyunk, ami jó irányba vezet.

Egy mondat erejéig talán érdemes arról is szólni, hogy mit jelent számunkra a szabad vasárnap eltörlése. Nem is az a kérdés, hogy nekünk mit jelent, hanem az a kérdés, hogy mit jelent a kereskedelemben dolgozóknak. Ők kénytelenek ezentúl vasárnap is dolgozni,

ami azt jelenti, hogy a profitéhség kapott egy lehetőséget a munkaadók részéről, a szolidaritás hiánya pedig a társadalom egy részéről. Egyetlen lehetőségünk van, hogy a helyzet fenntartásával az ő körülményeiket javítsuk. Ennek érdekében mi is mindent meg fogunk tenni a munkaadók és munkavállalók képviselőivel együtt. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm, frakcióvezető úr. Tisztelt Országgyűlés! A kormány nevében Rétvári Bence államtitkár úr kíván válaszolni az elhangzottakra. Mielőtt megkezdené választát, államtitkár úr, megkérem képviselőtársaimat, hogy a személyes beszélgetéseket szíveskedjenek abbahagyni. Akkora az alapzaj a teremben, hogy nem lehet hallani a választ. Ön a szó, államtitkár úr.

DR. RÉTVÁRI BENECÉ, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Frakcióvezető Úr! Tisztelt Ház! Ahogy ön is mondta, az elmúlt évek gazdasági növekedése, ami megnyilvánul egyébként a munkahelyek számának bővülésében is, hiszen most 140 ezerrel többen dolgoznak, mint a tavalyi év elején, megnyilvánul a munkanélküliségi adatok csökkenésében vagy az 5 százalékos kereskedelmiforgalombővülésben, ebből bizony, illetőleg az elektronikus pénztárgépek bevezetéséből is olyan többletbevétele volt a kormánynak, amelyről úgy döntött, hogy egy részét a gazdaság további élénkítésére, a másik részét viszont béremelésekre tudja fordítani.

Ha megnézzük az elmúlt hónapok tárgyalásait, akár az egészségüggyel kapcsolatos egyeztetéseket, akár a közneveléssel kapcsolatos kérdéseket, azt láthatjuk, hogy jó állásponton voltak a pedagógusok többségükben akkor, amikor azt mondták, hogy csak a tárgyalás jelent megoldást, hiszen a tárgyalásokon születtek megoldások. Akik az utcára vitték a kérdést és a politikát be akarták vinni az iskolákba, azoknak nem igazolódott be a korábbi stratégiájuk.

Akik az egészségügy területén pedig egyértelműen a tárgyalóasztalhoz ültek le, azt hiszem, nagyon nagy eredményeket értek el, hiszen 167 milliárd forint az a pluszforrás, amit az egészségügy a jövő évi költségvetésben megkaphat. És nagyon fontos, hogy mind az orvosoknak, szeptember 1-jétől a szakorvosoknak a 107 ezer forintos fizetésemelkedése a következő évben is tovább folytatódik, jövő novemberben még további 100 ezer forintos többlettel. Ez egy hosszú távú átalakítás, egy hosszú távú szövetség nagyon fontos megerősítése. Ugyanígy az ápolók esetében is négy éven keresztül folyamatosan bővülnek a keresetek. Ez idén szeptember 1-jétől 26,5 százalékot jelent, de összességében, ha összeadjuk, akkor ez a következő négy évben 65 százaléknyi ápolóifizetés-emelkedést jelent. Ha hozzátesszük a 2012-13-as emelkedést, akkor azt mondhatjuk, hogy ebben a két ciklusban, ebben a 8 évben az ápolók fizetését is sikerül megduplázunk.

Ez egy fontos nagyobb rendszer része, ami jelenti majd a kancellária-rendszer bevezetését, amiről az őszi ülészakában tárgyalunk, és a nyár folyamán előkészül ennek mindenfajta jogszabálytervezete. Ez a kancellária-rendszer a felsőoktatásban már bizonyított, hiszen az adósságokat körülbelül egyharmadára, egynegyedére csökkentette le, amivel tartoztak az egyetemek, főiskolák, illetőleg több tíz milliárd forinttal növelte a felsőoktatási intézmények pénztartalékát. Ugyanígy fontos kérdés lesz a nyáron is a fővárosi ellátás szervezése, a fővárosi szuperkórházak kérdése és a szakápolási otthonok ügye. Ez a nyugat-európai országok többségében már meglépett átalakítást jelent, amiben a nem orvosi felügyeletre szoruló betegek, akiknek inkább szociális ellátásban kellene részesülniük, átkerülnek a szociális ellátásba.

Az oktatás területén is, azt hiszem, azok a formai, külső intézményi változások befejeződtek és befejeződnek a mai szavazással, amelyeket azért kellett végrehajtanunk, hogy végre a tartalmi kérdésekre tudjunk koncentrálni, a Nemzeti alaptanterv megújítására, egy modern, korszerű tudás átadására minden iskolás fiatalnak; az 58 tankerületi központ infrastruktúrája feláll, az egységes állami fenntartás és működtetés rendszere kiépül, az adminisztrációs terheket a minősítéssel kapcsolatban már egyharmadára csökkentettük. Elindul szeptember 1-jétől a pedagógusbér-emelés következő üteme 38 milliárd forinttal, illetőleg rendeztük a nyugdíj előtti hét évben álló pedagógusok és a nyugdíjkorhatárt betöltő pedagógusok helyzetét is.

A gyermekétkeztetés terén az idei nyári szünetben már nagyobb forrásból, egy napra jutó nagyobb összegből tudnak főzni a szociálisan rászoruló gyermekeknek, magasabb napi tételből. Jövő szeptembertől pedig még egy osztályban ingyenesen kapják a tankönyveket a magyar iskolákban.

Ebből láthatjuk, hogy az az átalakítás, amit elindított a kormányzat, a gyerekek érdekét szolgálja, és a szülőknek is nagy segítséget jelent. A jövő évi költségvetés pedig 104 milliárd forintos plusz intézményfenntartási forrást biztosít.

Ezzel azt mondhatjuk, hogy a szakszervezeti követelések 25 pontjából 20 pontot kipipálhatunk, azokat teljesítettük, és bízunk benne, hogy ezt a pedagógusok is érezni, értékelné fogják. A következő napokban igyekezünk őket is tájékoztatni a köznevelési kerekasztal évadzáró ülése után is.

(10.40)

Ugyanakkor ezeket az eredményeket és azt a fokozott biztonságot és többletforrást, amelyet biztosítottunk az oktatásnak, az egészségügynek, nyilván fenyegeti az, ami fenyeget minden más tételt is Európában. Ez pedig a fokozott bevándorlás, az egészségügy terén is elő kell erre készülnünk, a humanitárius területen is elő kell készülnünk. Azt látjuk, hogy fokozódik a nyomás a déli határon, éppen ezért a tavalyi 200 milliós összeget meg is emeltük, és 250

millió forintot fordít a kormányzat a folyamatosan növekvő erőszakos behatolások nyomán kialakuló humán krízishelyzet kezelésére, és nemcsak három, hanem most már öt karitatív szervezetet vonunk be. *(Mozgás, moraj.)*

Hiszen látjuk, hogy egyre nő és nő a nyomás, egyre agresszívabb a fellépés, éppen ezért fontos, hogy a déli határnál a humanitárius ellátást is megerősítsük a határkerítésnek mind a két oldalán. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Mielőtt megadnám a következő felszólalónak a szót, kérem képviselőtársaimat, az újonnan érkezőket külön felszólítom, foglalják el helyüket, és hallgassuk meg a felszólalókat. Nem lehet szinte érteni a teremben a felszólalók szavait.

Tisztelt Országgyűlés! Napirend előtti felszólásra jelentkezett Kósa Lajos frakcióvezető úr, Fidesz-képviselőcsoport: „Az iszlám szélsőségesek terrorja” címmel. Megadom a szót, frakcióvezető úr.

KÓSA LAJOS (Fidesz): Elnök Úr! Tisztelt Ház! Szombatról vasárnapra virradó éjjel magyar idő szerint a világot egy borzalmas mézárulás híre rázta meg. Az Egyesült Államokban, Orlandóban, Florida államban egy magányosnak mondott fegyveres egy éjszakai bárban ötven emberrel végzett. Mint kiderült, a fegyveres egy Afganisztánból bevándorolt család gyermeke, már az Egyesült Államokban született, és mint kiderült, a világ egyik legnagyobb biztonsági cégénél dolgozott fegyveres őrként. Ez a tragédia újra rámutat arra, ami tulajdonképpen az Egyesült Államokat és Európát fessegeti vagy feszélyezi már egy ideje, hogy az a bevándorlási nyomás, az a migrációs hullám, aminek kapcsán teljesen ellenőrizetlenül nagyszámú tömegek áramlanak be az Egyesült Államokba, Magyarországra, Európába, bármelyik országba, amely az érintett térség tagja, az együtt jár a terrorveszéllyel és az erőszak növekedésével.

Teljesen nyilvánvaló, ahogy ez az eset is rámutat arra, hogy az integrációja ezeknek a bevándorlóknak rendkívül nehéz, majdnem kezelhetetlen, majdnem megoldhatatlan. És az is teljesen nyilvánvaló, hogy ezek az esetek a legveszélyesebbek, amikor egy teljesen másik civilizációból érkezik valaki, már ugyan itt születik, de egész egyszerűen nem tud alkalmazkodni, sőt nem is akarja, nem is tudja elfogadni azokat a demokratikus vívmányokat vagy azokat az eredményeket, amelyeket az európai vagy az amerikai civilizáció magáénak tud. Nem tud mit kezdeni azzal a türelemmel, ami ezeket a társadalmakat jellemzi, és önmaga is radikalizálódik, anélkül egyébként, hogy szervezeti kapcsolatot tartana a radikális szervezet-csoportokkal, maga is felkészül, és végrehajt ilyen borzalmas merényleteket, hozzáteszem, ami ellen védekezni szinte lehetetlen.

Ez mind újra rámutat arra a problémára, amivel itt küzdünk Magyarországon. Nevezetesen, hogy a kontrollálatlan migráció, a kényszerbetelepítés, azon

tömegek beáramlása az európai társadalomba, amelyek nem csak nem tudnak, nem is akarnak integrálódni, óriási veszélyeket rejt magában. Ezért ennek a folyamatnak teljesen nyilvánvalóan valahogy gátat kell szabni, valahogy keretek közé kell szorítani. Nem az a megoldás, hogy mint a hírekben látjuk, az olasz parti őrség tömegével segíti partra a világ minden részéből érkező bevándorlókat, és utána ezeket Európában a jelenlegi felvetések szerint kényszerbetelepítéssel szétszórják a különböző országok között *(Kunhalmi Ágnes: Nincs kényszerbetelepítés! Navracsics azt mondta, hogy nincsen!)*, hanem az a megoldás, hogy igenis, a határok védelme mellett ennek véget kell vetni.

Többször felvetődött már a kérdés, és minden ilyen tragédiánál újra és újra felvetődik, hogy hány tucat, hány száz ártatlan embernek kell még ahhoz meghalni, hogy azok a korifeusok, akik a migráció kapcsán a korlátlan migrációt támogatják, azok a politikai erők, akik következetesen, akár itt Magyarországon a baloldal, a kényszerbetelepítést és a migrációt támogatják, és konzekvensen bevándorlás-pártiak, egyáltalán hajlandók legyenek elgondolkodni azon, hogy ezekkel a veszélyekkel hogy küzdünk meg. Hogyan lehet biztosítani az emberek életét, vagyonát, biztonságát szerte azokban az országokban, ahol ez a válság fenyeget?

Újra és újra felvetődik a kérdés, úgy látszik, még nem volt elég halott, még nem volt elég dráma ahhoz, hogy a nagyon trendinek számító liberál-baloldali megközelítés ebben a kérdésben megváltozzon, ezért kell küzdenünk nekünk minden általunk elérhető eszközzel a migráció és a kényszerbetelepítés ellen. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, frakcióvezető úr. A kormány nevében Dömötör Csaba államtitkár úr kíván válaszolni az elhangzottakra. Öné a szó, államtitkár úr. *(Közbeszólás az MSZP soraiból: Szakminisztérium!)*

DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára: Frakcióvezető Úr! Mindenekelőtt engedjék meg, hogy őszinte részvétünket fejezzük ki a terrortámadásokban elhunyt áldozatok hozzátartozóinak. Ismét el kell mondanunk itt a Házban, hogy sajnós a tegnapi terrortámadás komoly kérdéseket vet fel a bevándorlók beilleszkedésével és a biztonsági vonatkozásokkal kapcsolatban.

Engedje meg, hogy pár aktuális dologról is szót ejtsek, más aktuális dolgokról. Mindenekelőtt arról, hogy az ország folyamatos nyomás alatt van, Európa is és Magyarország is, mert egyre többen, Magyarország esetében 100-120-an kísérlik meg erőszakosan átlépni az ország határait. A migrációs hullám várhatóan mindkét útvonalon folytatódni fog. Mindeközben egyre több erőszakos cselekmény történik az európai, köztük a magyar menekülttáborokban. Ebbe a sorba illeszkednek a múlt heti események is. A kiskunhalasi befogadóközpontban egy algériai férfi fegyveres őrre támadt, a békéscsabai befogadóá-

máson pedig 70 migráns kezdett akciózni. Eközben az Európai Bizottság újabb javaslatokkal áll elő, például a migrációs ügyekért felelős uniós biztos arra tett javaslatot, hogy hatékonyabbá tegye az integrációt, nem utolsósorban a kék kártya reformjával, és egyébként is megteremtené a legális migráció lehetőségét Európában.

Tehát továbbra is életképtelen javaslatokat tesznek le az asztalra, de a határok védelmére nem összpontosítanak. Az ilyen javaslatokkal Brüsszel csak azt éri el, hogy Európát bevándorlók újabb tömegei áraszthatják el kontrollálatlanul. A mostani brüsszeli javaslatot is meghívóként értelmezhetik a bevándorlók és az embercsempészek egyaránt. A javaslat ráadásul már csak azért is értelmetlen, mert az Európai Unió legtöbb tagállamában van fiatalkori munkanélküliség, jelentős a munkanélküliség általában, sőt néhány dél-európai országban közel minden második fiatal állástalan.

A kormány továbbra is ragaszkodik ahhoz, hogy mi magunk dönthessük el, hogy kivel akarunk együtt élni és kivel nem, nem engedhetjük, hogy az ország jövőjét meghatározó döntések jogát kivegyék a magyar emberek és az Országgyűlés kezéből. Erről szól a közelgő népszavazás. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Napirend előtti felszólalásra jelentkezett Schiffer András frakcióvezető úr, LMP-képviselőcsoport: „Utolsó felszólalás” címmel. Köszönöm az eddigi együttműködést, frakcióvezető úr. *(Dr. Schiffer András bólint.)* Frakcióvezető úr, ön é a szó.

DR. SCHIFFER ANDRÁS (LMP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Az elmúlt egy esztendőben brutálisan szembesülhettünk a globális egyensúlytalanságok kiéleződésével: a klímaváltozás, a természeti erőforrások pusztulása, a tömeges migráció, virágzó adóparadicsomok, a kétbességes Európa. Mindeközben a globális nagyvállalatok világszerte foglyul ejtik a demokráciákat azért, hogy a profit mindenütt előzze az ember és a természet érdekeit.

(10.50)

Ebben a helyzetben Magyarország számára az első számú stratégiai cél szélsőséges függőségének, kitettségének csökkentése. Ehhez öt ponton kell alapvető változásokat elérni.

Az egyik, hogy Magyarország képes legyen természeti és kulturális erőforrásainak megőrzésére, így a termőföld, az erdő és a vízkincsvel megőrzésére; energiarendszere Keletről se legyen függő.

Másrészt szembe kell néznünk a magyar gazdasági szerkezet fogyatékoságaival. Ma Magyarország a munkaerő árában lefelé, miközben a multik támogatásában és az adókedvezményekben felfelé versenyez. Ez ma a magyar modell.

Gyorsuló ütemben válunk a képzetlen, rosszul fizetett munkások országává. Ma a betanított, összeszerelő munkán alapuló globális termelés hazája Magyarország, de ez lehetne másként, ha megerősítjük a belföldi tőkeképző képességet, a helyi gazdaságot, és a tudásgazdaságra, a K+F-re alapozva képzeljük el a magyar fejlődést.

Nem utolsósorban pedig ma Magyarország exportjának hozzáadottérték-tartalma negyede a németnek, és ez szoros összefüggésben van a hűbéri függésben tartott képzetlenek számának rohamos növekedésével. Ezért kulcskérdés, hogy az oktatás GDP-arányos részét emeljük fel legalább az uniós átlagra azért, hogy a magyar fiatalok itt, Magyarországon bontakoztathassák ki alkotóképességüket.

És kulcskérdés a függőség elleni küzdelemben, hogy zárjuk el az offshore csatornákat, számoljunk fel az intézményesített korrupció, a kegygazdálkodás intézményeit. Ez a kulcsa annak, hogy Magyarország ne egy unokák nélküli ország legyen, hanem egy megújuló Magyarország várhasson utódainkra.

Egy ilyen politikához viszont kell egy morális felelősség. Ennek kiindulópontja az, hogy szembe kell nézni 25 éves morális adósságunkkal, szembe kell nézni a még máig feltáratlan kommunista múlttal. Így képzelhető az el, hogy Magyarország ne legyen egy következmények nélküli ország, és a politikai elitnek folyamatosan szembe kelljen nézni az elszámoltatással. A politika nem lehet a gazdagok kiváltsága, és nem lehet megélhetési kényszer senki számára. Magyarország akkor tud emelkedő pályára állni, ha a politika nem a XX. századi sérelmekről szól, nem a fasisztázásról és kommunisztázásról, nem orbánózásról és gyurcsányozásról, hanem a XXI. századi Magyarországról, arról, hogy Magyarország mit tesz hozzá egy olyan globalizációhoz, ahol az ember előzheti a profitot. Az elmúlt hat esztendőben én időről időre nem szégyelltem kimutatni azt, hogyha különböző kérdésekben egyeztet az álláspontom, egyeztet a frakcióm álláspontja mások - akár kormánypartok, akár más ellenzéki pártok - álláspontjával. Kulcskérdésnek tartom azt, hogy képesek legyünk világnézettől és politikai hovatartozás nélkül, taktikázgatásoktól függetlenül kimutatni azt, ami itt bennünket, az ország Házában és Magyarországon ebben a politikai közösségben összeköt. Ha nem vagyunk képesek arra, hogy időről időre felmutassuk azt, ami bennünket, magyarokat összeköt, ha nem vagyunk képesek arra, hogy Magyarország határain kívül egységesen lépünk föl nemzeti érdekeinkért, ez a politikai közösség szét fog esni.

Tisztelt Országgyűlés! Ciklusfelezőn vagyunk. Én leteszem a mandátumomat, de az előbbi gondolatok mentén kívánok eredményes munkát egy XXI. századi Magyarország, a magyar nemzet érdekében mindannyiunknak. Köszönöm szépen. *(Taps.)*

ELNÖK: Köszönöm, frakcióvezető úr. Egyéni életében, munkájához további sok sikert kívánok. *(Dr. Schiffer András bólint.)*

Tisztelt Országgyűlés! A kormány nevében Dömötör Csaba államtitkár úr kíván válaszolni. Megadom a szót, államtitkár úr.

DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Utolsó napirend előtti felszólalása számunkra sok dologra bizonyíték. Bizonyíték többek között arra is, hogy az LMP lemondott arról, hogy egy új alternatívát hozzon létre a baloldalon. *(Felzúdulás az ellenzéki pártok padsoraiban.)* Így a baloldali szavazók csak azok között *(Nagy zaj. - Az elnök többször csenget.)* választhatnak, a baloldali szavazók csak azokra számíthatnak, akik egyszer már tönkretették az országot.

Engedje meg ugyanakkor, hogy most, hogy utolsó napirend előtti felszólalását megtette, beszámoljak arról, hogy hol is áll Magyarország, mire is számíthatnak a magyarok. A gazdaság kellőképpen stabil lábakon áll, ezért az Országgyűlés ma olyan költségvetést fogadhat el, amely minden magyar embernek biztosítja az előrelépés lehetőségét.

Ha az Országgyűlés ma elfogadja a jövő évi büdzsét, azzal nem utolsósorban folytatódhatnak a megkezdett béremelések. A kormány előterjesztése alapján jövőre jelentős többletforrások állnak majd rendelkezésre az egészségügyi és szociális területen. A szakorvosok és a kórházi szakgyógyszerészek bére két ütemben 207 ezer forinttal nő, az ápolók bére pedig 2019-ig átlagosan 65 százalékkal emelkedhet. Ez azt jelenti, hogy pár év alatt megduplázódhat az egészségügyi szakdolgozók bére. Olyan nagyságrendű emelések ezek, amelyeket minden ellenzéki párt jó szívvel támogathat, feltéve, hogy a megoldásban érdekeltek, nem pedig a pártpolitikai célokban.

2017-ben is, jövőre is folytatódnak az életpálya-programok. Mindenki, aki a közszolgálatban dolgozik, léphet egyet előre, a közsféra dolgozóinak béremelésére 2016-ban és '17-ben 400 milliárd forintot fordít a kormány. Tovább nő a rendvédelmi dolgozók, a felsőoktatásban dolgozók és a pedagógusok fizetése is, és folytatódhat az állami tisztviselői életpálya-modell is. A béremeléseken túl az adók is tovább csökkennek. 27-ről 5 százalékra csökken az áfa, csökken a legfontosabb élelmiszerekre vonatkozó áfa. Olyan intézkedésről van szó, amelyet a baloldal is sokáig támogatott, de most már nem.

Az adócsökkentés ügyében nem feledkezhetünk el a családi adókedvezményekről sem. A kétgyermekesek adókedvezménye 15 ezer forintra bővül. A fiatal házaspárok továbbra is adókedvezményben részesülnek. Zárójelben szeretném megjegyezni, hogy azokhoz az időszakokhoz képest, amikor ön megkezdte a munkáját, már több házasságot kötnek a magyar családok. Ez jó hír, ez köszönhető a kormányzati intézkedéseknek is.

A fiatal családokat nem csak adókedvezmények segítik. Ott lesz számukra az otthonteremtési program is, amelyre 211 milliárd forintot fordít a költségvetés. Ez az összeg öt különböző lakástámogatási eszközről

szól. Ez éppen néggyel több annál, mint ami korábban rendelkezésre állt, az az egy is a devizahitelezés volt. A cél az, hogy minden magyar ember saját lakáshoz vagy házhoz jusson. *(Folyamatos zaj.)*

Összefoglalóan elmondhatjuk, hogy a jövő évi költségvetés olyan nagyságrendű béremeléseket, adócsökkentéseket tartalmaz, hogy azt az ellenzéki pártok is jó szívvel támogathatják. Amikor ön az utolsó napirend előtti felszólalását megtette, az ország jobb állapotban van ahhoz képest, amikor ön megkezdte munkáját.

Többen élnek segély helyett munkából; mintegy 500 ezerrel többen dolgoznak 2010-hez képest például, növekedő pályán van a gazdaság, és már nem vagyunk rabjai az IMF-hitelnek. Növekednek a bérek reálértékben is, és a gyermeket nevelő családok több támogatást kapnak. Ez nem jelenti azt, hogy hátra lehet dőlni, rengeteg még a tennivaló, de azt jelenti, hogy a közös erőfeszítéseknek köszönhetően ez az ország jó pályán van. *(Kunhalmi Ágnes közbeszól.)*

Tisztelt Frakcióvezető Úr! Szemben a korábbi idősokkal, azzal az idősokkal szemben, amikor ön megkezdte munkáját, ez az ország ma már a saját lábán áll, és több lehetősége van arra, hogy megvédje érdekeit egy feszültségekkel teli Európában. További munkájához sok sikert kívánunk. *(Taps a kormány-párti oldalon.)*

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés!

A napirend előtti felszólalások végére értünk. Felkérem Tiba István jegyző urat, ismertesse a **napirend utáni felszólalók** névsorát.

DR. TIBA ISTVÁN jegyző: Tisztelt Országgyűlés! A mai napon napirend utáni felszólalásra jelentkezett Varju László, független; Z. Kárpát Dániel, Jobbik; Csizi Péter, Fidesz; Sallai R. Benedek, LMP; Nyitrai Zsolt, Fidesz; Ágh Péter, Fidesz; Farkas Gergely, Jobbik; Kepli Lajos, Jobbik; Lukács László, Jobbik; Ander Balázs, Jobbik; Mirkóczki Ádám, Jobbik; Vágó Sebestyén, Jobbik; Szávay István, Jobbik.

ELNÖK: Köszönöm, jegyző úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a napirend szerinti határozathozatalokkal folytatjuk munkánkat. Kérem, foglalják el helyüket, és ellenőrizték, hogy kártyájukat elhelyezték-e a szavazógépben.

(11.00)

Miután minden képviselőtársunk elfoglalta a helyét, megkezdjük munkánkat.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **Magyarország 2016. évi központi költségvetéséről szóló 2015. évi C. törvény módosításáról** szóló T/10534. számú törvényjavaslat zárószavazása. A stabilitási törvény és a házszabály rendelkezései alapján az Országgyűlés elnöke az előterjesztő által benyújtott T/10534/14. számú egységes javaslatot meg-

küldte a Költségvetési Tanács elnökének. A tanácsnak az előzetes hozzájárulás megadásáról szóló véleménye T/10534/15. számon a hálózaton elérhető.

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést: elfogadja-e a T/10534/14. számú egységes javaslatot. Kérem, most szavazzanak! (Szavazás.)

Az Országgyűlés az egységes javaslatot 121 igen, 63 nem szavazattal, tartózkodás nélkül elfogadta.

Soron következik a **Magyarország 2017. évi központi költségvetéséről** szóló T/10377. számú törvényjavaslat zárószavazása. A stabilitási törvény és a házsabály rendelkezései alapján az Országgyűlés elnöke az előterjesztő által benyújtott T/10377/1167. számú egységes javaslatot megküldte a Költségvetési Tanács elnökének. A tanácsnak az előzetes hozzájárulás megadásáról szóló véleménye T/10377/1171. számon a hálózaton elérhető.

Köszöntöm Kovács Árpád urat, a Költségvetési Tanács elnökét, akinek a házsabály 36. § (11) bekezdése alapján most megadom a szót. Elnök úr, parancsoljon!

DR. KOVÁCS ÁRPÁD, a Költségvetési Tanács elnöke: Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Házelnök Úr! Tisztelt Miniszterelnök Úr! Az Országgyűlés elnöke 2016. június 7-én megküldte a Magyarország 2017. évi központi költségvetéséről szóló, az Országgyűlés által elfogadott módosítások átvezetését is tartalmazó egységes költségvetési törvényjavaslatot, kérve a Költségvetési Tanács stabilitási törvény szerinti véleményét az államadósság-szabálynak való megfelelésről, valamint az Alaptörvény szerinti előzetes hozzájárulásának megadását a költségvetési törvényjavaslat zárószavazásához.

A tanács megvizsgálta a törvényjavaslatot, és a 2016. évi június 9-én tartott ülésén egyhangú döntéssel az alábbi határozatot hozta. Megállapította, hogy a 2017. december 31-re tervezett államadósság-mutatónak a Magyarország 2017. évi központi költségvetéséről szóló T/10377/1167. számú egységes költségvetési törvényjavaslat 3. § (3) bekezdésében rögzített mértéke megalapozott, a stabilitási törvény előírásainak megfelel, és összhangban van a törvényjavaslat szerinti költségvetési folyamatokkal. Az államadósság-mutató csökken 2017-ben, következésképpen az Alaptörvény 36. cikk (5) bekezdésében foglalt követelmény teljesült. A tanács ebből követően megadta az Alaptörvény 44. cikk (3) bekezdése szerinti előzetes hozzájárulását az egységes költségvetési törvényjavaslat zárószavazásához.

Tisztelt Országgyűlés! Kérem, engedjék meg, hogy a tanács megbízása alapján igen röviden, csak néhány percig igénybe vehessem figyelmüket.

Mint ismert, az államadósság-szabály keretét az Alaptörvény a következők szerint fogalmazza meg. Mindaddig, amíg az államadósság a teljes hazai össztermék felét meghaladja, az Országgyűlés csak olyan központi költségvetésről szóló törvényt fogadhat el, amely az államadósság teljes hazai össztermékhez

viszonyított arányának csökkenését tartalmazza. Az Alaptörvényen felül a stabilitási törvény is tartalmaz az adósság alakulására vonatkozó előírást. Ezt az Országgyűlés a Költségvetési Tanács jelzéseit is figyelembe véve 2016-ban módosította.

A költségvetés tervezésekor alapul vett makrogazdasági feltételek alapján 2017-re így a következők vonatkoznak. Mivel a költségvetési évre előre jelzett infláció és a bruttó hazai termék reálnövekedési üteme közül legalább az egyik nem haladja meg a 3 százalékot, ezért a központi költségvetésről szóló törvényben az államháztartás adósságát oly módon kell megtervezni, hogy a költségvetési év utolsó napján várható államadósság és a költségvetési év bruttó hazai terméke százalékban kifejezett hányadosának, vagyis az államadósság-mutatónak az előző évhez viszonyított csökkenése legalább egytized százalékpontot érjen el.

Amint a törvényjavaslat általános vitájának kezdetén elmondtam, a tanács a költségvetési törvényjavaslat tervezetére tett véleményében megállapította, hogy az államadósság-szabály teljesül, hiszen 2017-ben az adósságmutató 73,5 százalékról 71,9 százalékra, az említett előíráshoz képest 1,5 százalékponttal nagyobb mértékben csökken. Így megfelel a tartalék az esetlegesen mérsékeltebb csökkenést előidéző, a nemzetgazdaság növekedésére, az államháztartás bevételeire, kiadásaira ható hazai és nemzetközi tényezők várttól eltérő alakulásából eredő kockázatok hatásának fedezésére is. A tanács azt is rögzítette, hogy az európai uniós adósságszabály is teljesül, mivel az adósságráta csökkenése nagyobb a ráta 60 százalék feletti részének egyhuzadánál.

Tisztelt Képviselő Hölgyek és Urak! A Költségvetési Tanács folyamataiban követte a költségvetési törvényjavaslat országgyűlési tárgyalását. Az ennek alapján készült szakértői elemzések és az egységes költségvetési törvényjavaslat felülvizsgálata alapján a tanács megállapította, hogy a benyújtott törvényjavaslathoz képest az Országgyűlés által elfogadott előirányzat-változások egyenlegükben egyaránt 56,4 milliárd forinttal, igen szerény, néhány tized százalékos mértékben növelik a központi költségvetés bevételeinek, valamint kiadásainak főösszegét. Így sem a pénzforgalmi s az uniós módszertan szerinti hiány, sem az adósság összege nem változik. Nem módosul a bruttó hazai termék 2017-re várt összegére vonatkozó kormányzati előrejelzés sem.

Mindezek eredményeként az egységes költségvetési törvényjavaslatban a tanács által véleményezett tervezetben szerepeltetettel azonos maradt a stabilitási törvénynek megfelelően számított adósságmutató. Ezáltal teljesül az Alaptörvényben megfogalmazott államadósság-szabály, ami a tanácsnak a törvényjavaslat zárószavazásához történő hozzájárulásának feltételét képezi. A tanács áttekintette a főbb bevételi és kiadási elmozdulásokat is, de ahogy a törvényjavaslat tervezetének véleményezésekor is tette, nem bocsátkozott jelen határozatában sem a változtatások belső arányainak, sem elosztáspolitikai ösz-

szefüggéseinek értékelésére. A határozat indoklásában jelezte, hogy a kiadási növekmények forrását belső átcsoportosításokon túl az adó- és illetékbevételek előirányzatának az időközben elfogadott törvénymódosításokkal megalapozott és az előre jelzett gazdasági folyamatokkal összhangban álló megemelésével teremtették meg. A költségvetési gazdálkodás biztonságát, megőrzését szolgálja, hogy szemben a korábbi évek gyakorlatával, a törvényalkotás folyamatában a különböző tartalékok előirányzatát nem csökkentették.

(11.10)

Ugyanakkor meg kellett jegyezni, hogy a felülről nyitott előirányzatok összességében 16,2 milliárd forinttal csökkentek, ezáltal növelve ezen előirányzatok túlteljesülésének kockázatát. A tanács az egyensúly fenntartása érdekében mindenképpen indokoltnak tartotta a kormányt felhívni a tervezéskor tapasztalt fegyelmezett gazdálkodás folytatására, különösen a kiadási, valamint a tartalék-előirányzatok felhasználása tekintetében.

Tisztelt Országgyűlés! Hozzászólásom végén engedjék meg, hogy emlékeztessenek arra, mint ezt a költségvetési törvényjavaslat tervezetének véleményezésekor is tettem, hogy a testület most az egységes törvényjavaslat kialakításával kapcsolatos tanácsi álláspont indoklásánál is az Állami Számvevőszék és a Magyar Nemzeti Bank értékelése mellett igen kiterjedt elemzői, szakértői háttérre épített, akiknek munkáját ezúton is megköszönöm. Köszönöm szépen a megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/10377/1167. számú egységes javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés az egységes javaslatot 122 igen szavazattal, 63 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Soron következik az **egy harmadik országbeli állampolgár vagy egy hontalan személy által a tagállamok egyikében benyújtott nemzetközi védelem iránti kérelem megvizsgálásáért felelős tagállam meghatározására vonatkozó feltételek és eljárási szabályok megállapításáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendelettervezet vonatkozásában az indokolt vélemény elfogadása feltételeinek fennállásáról** szóló jelentés elfogadásáról szóló H/10931. számú határozati javaslat zárószavazása.

Emlékeztetem önöket, hogy múlt heti döntésünknek megfelelően a határozati javaslatot házszabálytól eltéréssel tárgyalja az Országgyűlés.

Mivel az előterjesztéshez összegző módosító javaslat nem érkezett, a zárószavazás során a határozati javaslat benyújtott szövegéről határozunk. Kérde-

zem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a H/10931. számú határozati javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a határozati javaslatot 175 igen szavazattal, 10 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Soron következik a **Montenegrónak az Észak-atlanti Szerződéshez való csatlakozásáról szóló Jegyzőkönyv kihirdetéséről** szóló T/10934. számú törvényjavaslat zárószavazása.

Köszöntöm Miodrag Vuković elnök urat és delegációját *(Taps. - A páholyban ülő vendégek felállva köszönik meg a tapsot.)*, akik hivatalos látogatásra érkeztek Magyarországra abból az alkalomból, hogy az Országgyűlés a mai napon erősíti meg Montenegró NATO-csatlakozási szerződését. Sikeres tárgyalásokat és kellemes időtöltést kívánok elnök úrnak és delegációjának.

Tisztelt Országgyűlés! Emlékeztetem önöket, hogy múlt heti döntésünknek megfelelően a törvényjavaslatot házszabálytól eltéréssel tárgyalja az Országgyűlés.

Mivel az előterjesztéshez összegző módosító javaslat nem érkezett, most a törvényjavaslat benyújtott szövegéről határozunk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/10934. számú törvényjavaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a törvényjavaslatot 180 igen szavazattal *(Taps. - A delegáció tagjai is tapsolnak.)*, 1 tartózkodás mellett elfogadta.

Soron következik a **Magyarország Kormánya és a Ghánai Köztársaság Kormánya között a diplomata és szolgálati útlevéllel rendelkező állampolgáraik vízmentességéről szóló Megállapodás kihirdetéséről** szóló T/10933. számú törvényjavaslat zárószavazása.

Mivel az előterjesztéshez összegző módosító javaslat nem érkezett, most a törvényjavaslat benyújtott szövegéről határozunk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/10933. számú törvényjavaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a törvényjavaslatot 186 igen szavazattal, egyhangúlag elfogadta.

Soron következik a **határon lefolytatott menekültügyi eljárás széles körben való alkalmazhatóságának megvalósításához szükséges törvények módosításáról** szóló T/10526. számú törvényjavaslat zárószavazása. Frakciókérésre figyelemmel azonban előtte módosító javaslat fenntartásáról is döntenünk kell.

Tájékoztatom önöket, hogy a Házszabály 48. § (4) bekezdése alapján a Jobbik képviselőcsoportja a 2., 3. és 4. számú módosító javaslatok fenntartását indítványozta. Először ezekről határozunk.

A 2. számú módosító javaslat Z. Kárpát Dániel és Mirkóczki Ádám indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a módosító javaslatot 24 igen, 160 nem szavazattal, 1 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

A 3. számú módosító javaslat Z. Kárpát Dániel és Mirkóczki Ádám indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a módosító javaslatot 24 igen szavazattal, 131 nem ellenében, 29 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

A 4. számú módosító javaslat Z. Kárpát Dániel és Mirkóczki Ádám indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a módosító javaslatot 24 igen szavazattal, 132 nem ellenében, 28 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

Mivel az Országgyűlés módosító javaslatot nem tartott fenn, valamint az előterjesztéshez összegző módosító javaslat sem érkezett, a zárószavazás során a törvényjavaslat benyújtott szövegéről határozunk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/10526. számú törvényjavaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a törvényjavaslatot 127 igen szavazattal, 32 nem ellenében, 25 tartózkodás mellett elfogadta.

Soron következik az **egyes foglalkoztatási tárgyú törvények jogharmonizációs célú módosításáról** szóló T/10720. számú törvényjavaslat-hoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/10720/4. számon, összegző jelentését pedig T/10720/5. számon terjesztette elő.

Most az összegző módosító javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/10720/4. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 150 igen szavazattal, 4 nem ellenében, 31 tartózkodás mellett elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/10720/6. számú egységes javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés az egységes javaslatot 151 igen szavazattal, 4 nem ellenében, 31 tartózkodás mellett elfogadta.

Soron következik az **oktatás szabályozására vonatkozó és egyes kapcsolódó törvények módosításáról** szóló T/10729. számú törvényjavaslat-hoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/10729/43. számon, összegző jelentését pedig T/10729/44. számon terjesztette elő.

Tájékoztatom önöket, hogy a Hárszabály 48. § (4) bekezdése alapján a Jobbik képviselőcsoportja a 3., 5. és 7. számú, az MSZP képviselőcsoportja pedig a 14., 19. és 24. számú módosító javaslatok fenntartását indítványozta. Először ezekről határozunk.

A 3. számú módosító javaslat Dúró Dóra és Farkas Gergely indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a módosító javaslatot 32 igen szavazattal, 120 nem ellenében, 33 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

(11.20)

Az 5. számú módosító javaslat Dúró Dóra és Farkas Gergely indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e ezt a javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a módosító javaslatot 31 igen szavazattal, 122 nem ellenében, 30 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

A 7. számú módosító javaslat Dúró Dóra és Farkas Gergely indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a módosító javaslatot 31 igen szavazattal, 120 nem ellenében, 34 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

A 14. számú módosító javaslat Hiller István és képviselőtársai indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e ezt a javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a módosító javaslatot 41 igen szavazattal, 115 nem ellenében, 27 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

A 19. számú módosító javaslat Hiller István és képviselőtársai indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e ezt a javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a módosító javaslatot 45 igen szavazattal, 137 nem ellenében, 2 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

A 24. számú módosító javaslat Hiller István és képviselőtársai indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a módosító javaslatot 65 igen szavazattal, 118 nem ellenében, 1 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

Mivel az Országgyűlés módosító javaslatot nem tartott fenn, most az összegző módosító javaslatról döntünk.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/10729/43. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 120 igen szavazattal, 35 nem ellenében, 30 tartózkodás mellett elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/10729/47. számú egységes javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés az egységes javaslatot 120 igen szavazattal, 64 nem ellenében, 1 tartózkodás mellett elfogadta.

Soron következik **a külképviseletekről és a tartós külszolgálatról** szóló T/9784. számú törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/9784/15. számon, összegző jelentését pedig T/9784/16. számon terjesztette elő.

Tájékoztatom önöket, hogy a Házaszabály 48. § (4) bekezdése alapján az MSZP képviselőcsoportja a 7., 8. és 10. számú módosító javaslatok fenntartását indítványozta. Először ezekről határozunk.

A 7. számú módosító javaslat Mesterházy Attila és Demeter Márta indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a módosító javaslatot 40 igen szavazattal, 144 nem ellenében, 1 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

A 8. számú módosító javaslat Mesterházy Attila és Demeter Márta indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a módosító javaslatot 39 igen szavazattal, 121 nem ellenében, 25 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

A 10. számú módosító javaslat Mesterházy Attila indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a módosító javaslatot 41 igen szavazattal, 141 nem ellenében, 1 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

Mivel az Országgyűlés módosító javaslatot nem tartott fenn, most az összegző módosító javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/9784/15. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 117 igen szavazattal, 9 nem ellenében, 58 tartózkodás mellett elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/9784/17. számú egységes javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés az egységes javaslatot 145 igen szavazattal, 6 nem ellenében, 34 tartózkodás mellett elfogadta.

Soron következik **az Európai Unió harmadik országokkal kötött kereskedelmi és beruházási megállapodásaival kapcsolatos követelményekről** szóló H/9798. számú határozati javaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát H/9798/10. számon, összegző jelentését pedig H/9798/11. számon terjesztette elő.

Most az összegző módosító javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság H/9798/10. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 177 igen szavazattal, 1 nem ellenében, 5 tartózkodás mellett elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a H/9798/12. számú egységes javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés az egységes javaslatot 178 igen szavazattal, 2 nem ellenében, 5 tartózkodás mellett elfogadta. *(Taps az LMP és a Jobbik soraiban.)*

Soron következik **a szerzői jogok és a szerzői joghoz kapcsolódó jogok közös kezeléséről** szóló T/10527. számú törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/10527/8. számon, összegző jelentését pedig T/10527/9. számon terjesztette elő.

Tájékoztatom önöket, hogy a Házaszabály 48. § (4) bekezdése alapján a Jobbik képviselőcsoportja a 3. számú módosító javaslat fenntartását indítványozta. Először erről határozunk.

A 3. számú módosító javaslat Novák Előd indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a módosító javaslatot 51 igen szavazattal, 121 nem ellenében, 4 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

Mivel az Országgyűlés módosító javaslatot nem tartott fenn, most az összegző módosító javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/10527/8. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 144 igen szavazattal, 32 nem ellenében, 8 tartózkodás mellett elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/10527/11. számú egységes javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés az egységes javaslatot 149 igen szavazattal, 32 nem ellenében, 3 tartózkodás mellett elfogadta.

Soron következik **a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény módosításáról** szóló T/10528. számú törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/10528/7. számon, összegző jelentését pedig T/10528/8. számon terjesztette elő.

Tájékoztatom önöket, hogy a Házaszabály 48. § (4) bekezdése alapján a Jobbik képviselőcsoportja a 2. és 3. számú módosító javaslatok fenntartását indítványozta. Először ezekről határozunk.

A 2. számú módosító javaslat Staudt Gábor indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a módosító javaslatot 57 igen szavazattal, 124 nem ellenében, 3 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

(11.30)

A 3. számú módosító javaslat Staudt Gábor indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a módosító javaslatot 58 igen szavazattal, 119 nem ellenében, 7 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

Mivel az Országgyűlés módosító javaslatot nem tartott fenn, most az összegző módosító javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/10528/7. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 119 igen szavazattal, 41 nem ellenében, 24 tartózkodás mellett elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/10528/10. számú egységes javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés az egységes javaslatot 118 igen szavazattal, 65 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Soron következik a **tőkepiac stabilitásának erősítése érdekében tett egyes kárrendezési intézkedésekről szóló 2015. évi CCXIV. törvény módosításáról** szóló T/11001. számú törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. Emlékeztetem önöket, hogy múlt heti döntésünknek megfelelően a törvényjavaslatot házszabálytól eltéréssel tárgyalja az Országgyűlés. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/11001/2. számon, összegző jelentését pedig T/11001/3. számon terjesztette elő.

Most az összegző módosító javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/11001/2. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 120 igen szavazattal, 8 nem ellenében, 56 tartózkodás mellett elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/11001. számú törvényjavaslat összegző módosító javaslattal módosított szövegét. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a módosult törvényjavaslatot 121 igen szavazattal, 8 nem ellenében, 55 tartózkodás mellett elfogadta.

Soron következik a **hulladékról szóló 2012. évi CLXXXV. törvény módosításáról** szóló T/10530. számú törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/10530/6. számon, összegző jelentését pedig T/10530/7. számon terjesztette elő.

Most az összegző módosító javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/10530/6. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 119 igen szavazattal, 64 nem ellenében, 1 tartózkodás mellett elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/10530/8. számú egységes javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés az egységes javaslatot 118 igen szavazattal, 40 nem ellenében, 24 tartózkodás mellett elfogadta.

Soron következik a **szőlőtermesztésről és a borgazdálkodásról szóló 2004. évi XVIII. törvény módosításáról** szóló T/10688. számú törvényjavaslat zárószavazása. Mivel az előterjesztéshez összegző módosító javaslat nem érkezett, most a törvényjavaslat benyújtott szövegéről határozunk.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/10688. számú törvényjavaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a törvényjavaslatot 151 igen szavazattal, 4 nem ellenében, 30 tartózkodás mellett elfogadta.

Soron következik a **Magyar Energetikai és Közmű-szabályozási Hivatalról szóló 2013. évi XXII. törvény módosításáról** szóló T/10524. számú törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/10524/4. számon, összegző jelentését pedig T/10524/5. számon terjesztette elő.

Most az összegző módosító javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/10524/4. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 121 igen szavazattal, 32 nem ellenében, 31 tartózkodás mellett elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/10524/6. számú egységes javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés az egységes javaslatot 144 igen szavazattal, 35 nem ellenében, 6 tartózkodás mellett elfogadta.

Soron következik a **kulturális örökség védelméről szóló 2001. évi LXIV. törvény és az azzal összefüggő egyes törvények módosítá-**

sáról szóló T/10525. számú törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/10525/7. számon, összegző jelentését pedig T/10525/8. számon terjesztette elő.

Most az összegző módosító javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/10525/7. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, most szavazzanak! (Szavazás.)

Az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 120 igen szavazattal, 35 nem ellenében, 30 tartózkodás mellett elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/10525/9. számú egységes javaslatot. Kérem, most szavazzanak! (Szavazás.)

Az Országgyűlés az egységes javaslatot 121 igen szavazattal, 39 nem ellenében, 25 tartózkodás mellett elfogadta.

Soron következik az **egyes területrendezési tárgyú törvények módosításáról** szóló T/10531. számú törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/10531/7. számon, összegző jelentését pedig T/10531/8. számon terjesztette elő.

Tájékoztatom önöket, hogy a Házsabály 48. § (4) bekezdése alapján az LMP képviselőcsoportja a 3. számú, az MSZP képviselőcsoportja pedig a 2. számú módosító javaslatok fenntartását indítványozta. Először ezekről határozunk.

A 3. számú módosító javaslat Sallai R. Benedek indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, most szavazzanak! (Szavazás.)

Az Országgyűlés a módosító javaslatot 65 igen szavazattal, 119 nem ellenében, tartózkodás nélkül nem tartotta fenn.

A 2. számú módosító javaslat Gógös Zoltán és Harangozó Gábor István indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, most szavazzanak! (Szavazás.)

Az Országgyűlés a módosító javaslatot 64 igen szavazattal, 119 nem ellenében, tartózkodás nélkül nem tartotta fenn.

Mivel az Országgyűlés módosító javaslatot nem tartott fenn, most az összegző módosító javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/10531/7. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, most szavazzanak! (Szavazás.)

Az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 121 igen szavazattal, 56 nem ellenében, 6 tartózkodás mellett elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/10531/11. számú egységes javaslatot. Kérem, most szavazzanak! (Szavazás.)

Az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot (Sic!) 120 igen szavazattal, 63 nem ellenében, 1 tartózkodás mellett elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e T/10531/11. számú egységes javaslatot. Kérem, most szavazzanak! (Szavazás.)

Az Országgyűlés az egységes javaslatot 120 igen szavazattal, 58 nem ellenében, 6 tartózkodás mellett elfogadta.

(11.40)

Soron következik a **településkép védelméről** szóló T/10728. számú törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/10728/6. számon, összegző jelentését pedig T/10728/7. számon terjesztette elő.

Most az összegző módosító javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/10728/6. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, most szavazzanak! (Szavazás.)

Az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 141 igen szavazattal, 42 nem ellenében, 1 tartózkodás mellett elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/10728/8. számú egységes javaslatot. Kérem, most szavazzanak! (Szavazás.)

Az Országgyűlés az egységes javaslatot 143 igen szavazattal, 32 nem ellenében, 8 tartózkodás mellett elfogadta.

Soron következik a **Nemzeti Ménesbirtok és Tangazdaságról** szóló T/10730. számú törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/10730/7. számon, összegző jelentését pedig T/10730/8. számon terjesztette elő.

Most az összegző módosító javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/10730/7. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, most szavazzanak! (Szavazás.)

Az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 119 igen szavazattal, 60 nem ellenében, 3 tartózkodás mellett elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/10730/9. számú egységes javaslatot. Kérem, most szavazzanak! (Szavazás.)

Az Országgyűlés az egységes javaslatot 119 igen szavazattal, 31 nem ellenében, 33 tartózkodás mellett elfogadta.

Soron következik a **Magyar Fejlesztési Bank Részvénytársaságról** szóló 2001. évi XX. törvény módosításáról szóló T/10721. számú törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javas-

latról történő döntés és a zárószavazás. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/10721/6. számon, összegző jelentését pedig T/10721/7. számon terjesztette elő.

Most az összegző módosító javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/10721/6. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 119 igen szavazattal, 34 nem ellenében, 30 tartózkodás mellett elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/10721/8. számú egységes javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés az egységes javaslatot 120 igen szavazattal, 34 nem ellenében, 30 tartózkodás mellett elfogadta.

Soron következik **a villamos energiáról szóló 2007. évi LXXXVI. törvény, valamint az energetikai tárgyú törvények módosításáról szóló 2011. évi XXIX. törvény módosításáról** szóló T/10095. számú törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/10095/10. számon, összegző jelentését pedig T/10095/11. számon terjesztette elő.

Tájékoztatom önöket, hogy a Házsabály 48. § (4) bekezdése alapján az LMP képviselőcsoportja a 3. számú módosító javaslat fenntartását indítványozta. Először erről határozunk.

A 3. számú módosító javaslat Sallai R. Benedek és Szél Bernadett indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a módosító javaslatot 11 igen szavazattal, 119 nem ellenében, 52 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

Mivel az Országgyűlés módosító javaslatot nem tartott fenn, most az összegző módosító javaslatról döntünk. Tájékoztatom önöket, hogy a Házsabály 48. § (2) bekezdése alapján a Fidesz képviselőcsoportja a T/10095/10. számú összegző módosító javaslat 5. és 7. pontjáról külön szavazást kezdeményezett. Először ezekről döntünk, és ezután határozunk az összegző módosító javaslat további pontjairól.

Az összegző módosító javaslat 5. pontjában a bizottság a törvényjavaslat 6. §-ának új (4) bekezdéssel történő kiegészítését javasolja. A Fidesz képviselőcsoportja kérésére döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e az összegző módosító javaslat 5. pontját. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a módosítójavaslat-pontot 50 igen szavazattal, 124 nem ellenében, 8 tartózkodás mellett nem fogadta el.

Az összegző módosító javaslat 7. pontjában a bizottság a törvényjavaslat új 8. §-sal történő kiegészítését javasolja. A Fidesz képviselőcsoportja kérésére külön döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést,

elfogadja-e az összegző módosító javaslat 7. pontját. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a módosító javaslatot 55 igen szavazattal, 123 nem ellenében, 4 tartózkodás mellett nem fogadta el.

Most az összegző módosító javaslat további pontjairól határozunk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/10095/10. számú összegző módosító javaslatának további pontjait. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés az összegző módosító javaslat további pontjait 120 igen szavazattal, 33 nem ellenében, 31 tartózkodás mellett elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Arra figyelemmel, hogy az imént az Országgyűlés nem fogadta el az összegző módosító javaslat minden pontját, a zárószavazás során a törvényjavaslatnak az összegző módosító javaslat elfogadott pontjaival módosult szövegről döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/10095. számú, módosult törvényjavaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a módosult törvényjavaslatot 143 igen szavazattal, 34 nem ellenében, 7 tartózkodás mellett elfogadta.

Soron következik **az engedély nélkül, személygépkocsival végzett személyszállító szolgáltatáshoz kapcsolódó jogkövetkezményekről** szóló T/10529. számú törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/10529/6. számon, összegző jelentését pedig T/10529/7. számon terjesztette elő.

Most az összegző módosító javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/10529/6. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 119 igen szavazattal, 35 nem ellenében, 29 tartózkodás mellett elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/10529/8. számú egységes javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés az egységes javaslatot 119 igen szavazattal, 61 nem ellenében, 3 tartózkodás mellett elfogadta.

Soron következik **az egyes energetikai tárgyú törvények módosításáról** szóló T/10538. számú törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/10538/6. számon, összegző jelentését pedig T/10538/7. számon terjesztette elő.

Most az összegző módosító javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/10538/6. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 120 igen szavazattal, 39 nem ellenében, 25 tartózkodás mellett elfogadta.

(11.50)

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/10538/8. számú egységes javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés az egységes javaslatot 120 igen szavazattal, 34 nem ellenében, 30 tartózkodás mellett elfogadta.

Soron következik a **földgáz biztonsági készletezéséről szóló 2006. évi XXVI. törvény módosításáról** szóló T/10724. számú törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/10724/5. számon, összegző jelentését pedig T/10724/6. számon terjesztette elő. Most az összegző módosító javaslatról döntünk.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/10724/5. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 146 igen szavazattal, 9 nem ellenében, 28 tartózkodás mellett elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/10724/7. számú egységes javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés az egységes javaslatot 168 igen szavazattal, 7 nem ellenében, 7 tartózkodás mellett elfogadta.

Soron következik a **földgázellátásról szóló 2008. évi XL. törvény módosításáról** szóló T/10735. számú törvényjavaslat zárószavazása. Mivel az előterjesztéshez összegző módosító javaslat nem érkezett, most a törvényjavaslat benyújtott szövegéről határozunk.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/10735. számú törvényjavaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a törvényjavaslatot 169 igen szavazattal, 3 nem ellenében, 10 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Most **előterjesztések tárgysorozatba vételéről** döntünk. Emlékeztetem önöket, hogy a múlt héten ezek tárgyalását már lefolytatta az Országgyűlés.

Kérdezem önöket, tárgysorozatba veszik-e a Szelényi Zsuzsanna, független, képviselő asszony által „Az országgyűlési képviselők választásának demokratikusabbá tételéről” címmel, T/10347. számon előterjesztett törvényjavaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a törvényjavaslatot 43 igen szavazattal, 116 nem ellenében, 24 tartózkodás mellett nem vette tárgysorozatba.

Kérdezem önöket, tárgysorozatba veszik-e a Szelényi Zsuzsanna, független, és Szél Bernadett, LMP, képviselők által „Az isztambuli egyezmény elfogadásáról” szóló H/10286. számon előterjesztett határozati javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a határozati javaslatot 46 igen szavazattal, 111 nem ellenében, 25 tartózkodás mellett nem vette tárgysorozatba.

Kérdezem önöket, tárgysorozatba veszik-e a Schmuck Erzsébet, LMP, képviselő asszony által „A Magyar Nemzeti Bankról szóló 2013. évi CXXXIX. törvénynek a jegybanki működés észszerű keretek közé szorításához szükséges módosításáról” címmel, T/9648. számon előterjesztett törvényjavaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a törvényjavaslatot 64 igen szavazattal, 118 nem ellenében, tartózkodás nélkül nem vette tárgysorozatba.

Kérdezem önöket, tárgysorozatba veszik-e a Schiffer András, LMP, képviselő úr által „Az állambiztonsági múlt átláthatóvá tételéről, valamint az állampárti vezetők és a diktatúra állambiztonsága hivatásos állományának egyes közhivatalok viseléséből való kizárása érdekében szükséges törvényt módosításokról” címmel, T/9328. számon előterjesztett törvényjavaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a törvényjavaslatot 68 igen szavazattal, 111 nem ellenében, 2 tartózkodás mellett nem vette tárgysorozatba.

Kérdezem önöket, tárgysorozatba veszik-e a Varju László, független, és képviselőtársai által „A versenysportban és különösen a sportvezetésben utalkodó morális deficit miatt a fiatalok lelki és testi fejlődését durván sértő cselekményeket vizsgáló bizottságról” címmel, H/10516. számon előterjesztett határozati javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a határozati javaslatot 67 igen szavazattal, 116 nem ellenében, tartózkodás nélkül nem vette tárgysorozatba.

Kérdezem önöket, tárgysorozatba veszik-e a Tóbiás József, MSZP, és képviselőtársai által „A vasárnapi munkavégzés fokozottabb elismerése érdekében a munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény, valamint az egyes adótörvények és az azzal összefüggő egyéb törvények módosításáról szóló 2011. évi CLVI. törvény módosításáról” címmel, T/10285. számon előterjesztett törvényjavaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a törvényjavaslatot 65 igen szavazattal, 115 nem ellenében, 1 tartózkodás mellett nem vette tárgysorozatba.

Tisztelt Országgyűlés! Most a Jobbik képviselőcsoportja által az **Igazságügyi bizottság 7/2014-2018. IUB számú eseti jellegű állásfoglalásának elutasítására** vonatkozó, Ü/11016. számon előterjesztett **kérelméről** döntünk. Emlékeztetem önöket, hogy a múlt héten ennek tárgyalását már lefolytatta az Országgyűlés.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Jobbik által előterjesztett Ü/11016. számú kérelmet. Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Az Országgyűlés a kérelmet 63 igen szavazattal, 116 nem ellenében, 3 tartózkodás mellett nem fogadta el.

Tisztelt Országgyűlés! A határozathozatalok végére értünk, most kétperces technikai szünetet rendeltek el, és kellemes pihenést kívánok a nyár folyamán valamennyi képviselőtársamnak. Köszönöm megtisztelő figyelmüket.

(Szünet: 11.57-12.02)

Elnök: Jakab István

Jegyzők: Mirkóczki Ádám és dr. Tiba István)

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Folytatjuk munkánkat. Köszönöm megértésüket. Kicsit hosszabbra nyúlt a szünet, de mivel a szavazásokat igen gyorsan lefolytattuk, így a kormány tagjait megvártuk, amíg megérkeznek.

Tisztelt Országgyűlés! Kiss László, az MSZP képviselője, **kérdést** kíván feltenni az emberi erőforrások miniszteréhez: „**A pedagógusoknak csak az ígéret marad?**” címmel. Kiss László képviselő urat illeti a szó.

KISS LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! A pedagógustüntetések hatására a kormányzat az elmúlt hónapokban áttekintette és áttekinti kerekasztal-beszélgetések, konferenciák sorozatán azokat a problémákat, amelyeket önök okoztak, önök idéztek elő. Éppen ezért ez a kormányzati kerekasztal-beszélgetés is zömmel olyan felek között folyik, akik gyakorlatilag vagy a kormányzat lekötelezettjei, vagy nem valódi szereplői az oktatásnak.

Miközben önök folyamatosan egyeztetnek, ebből csak annyi látszik, hogy a KLIK rendszerét akarják tovább erősíteni, ezt egy kicsit átszervezik, az iskolaigazgatók pedig kapnak egy költségvetési kártyát, és ezzel legyenek boldogok. Külön arcátlannak tartom, hogy a kizárólagos fenntartással kapcsolatos folyamatos kritikákra önök azt reagálják, hogy még a működtetést is elveszik az önkormányzatoktól. Úgy látszik, az önök csahosai azt kapják jutalmul az egyeztetésekért, amit a többiek büntetésül, még az oktatás minimális önállóságát is elveszik.

Önök nem hajlandók beismerni, hogy a legtöbb anomáliát, a legtöbb problémát önök teremtették. Önök miatt van káosz a tankönyvrendszerben, az önök szabályozásai miatt van a pedagógusok munkaterhelésében káosz, önök ragaszkodnak az alacsony bérekhez a nem pedagógus közalkalmazottak tekintetében (Korózs Lajos: Szégyen!), és általában is azokért a problémákért, amelyekért most, hétvégén is tüntettek a pedagóguskollégáim, amelyekért önök a felelősek.

Tisztelt Államtitkár Úr! Mikor csökkentik a pedagógusok óraszámát végre egységesen 22-re? Mikor csökkentik a pedagógusok adminisztrációs terheit?

Mikor állítják vissza a tankötelezettséget a 18. évre? Mikor fog csökkenni a tananyag, a házi feladatok száma? Mikor döntenek a nyugdíjaskort elérő pedagógusok továbbfoglalkoztatásáról? Várom válaszát, államtitkár úr. (Taps az MSZP soraiban.)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Rétvári Bence államtitkár úr válaszol. Megadom a szót, államtitkár úr.

DR. RÉTVÁRI BENECÉ, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Azt hiszem, az elmúlt hetek, napok, hónapok eseményei is azt bizonyították, hogy azoknak a tanároknak volt igazuk, akik a tárgyalásban hittek és tárgyalóasztalhoz ültek. Szerencsére a többség így gondolta, és itt is születtek meg az eredmények. Az utcán eredmények nem születtek, a tárgyalóasztalnál viszont legalább 2-3 tucatnyi olyan eredmény született, ami meghatározó mértékben javíthatja a gyermekek helyzetét és nyilván a pedagógusokét is.

Úgyhogy azt hiszem, egyértelmű volt azoknak a jó döntése, akik leültek. Ön lebecsül bizonyos szervezeteket; az összes pedagógust képviselő Nemzeti Pedagógus Kart, a Magyar Tudományos Akadémiát, a szülői szervezeteket, a diákszervezeteket, a munkaadók képviselőit ön egy rövid minősítéssel csak kormánypárti belső szervezeteknek minősíti. Ha legalább elolvasta volna az emlékeztetőket, amiket nyilvánosságra hoztunk, láthatta volna, hogy micsoda vita folyt, micsoda javaslatok voltak akár a köznevelési kerekasztal ülésein, akár pedig a munkacsoporthoz tartó ülésein, ahol 200 pedagógus, igazgató, gyakorló tanár, tanító vette a fáradságot, és a saját idejét arra áldozta, hogy javítson a fádadságot, és a pedagógusok helyzetén. Ezt így az MSZP részéről egy ujjomozdulattal lepöckölni, azt hiszem, tiszteletlenség velük szemben.

Képviselő úr itt feltett konkrét kérdéseket a tananyag és a házi feladatok számával kapcsolatban. Tudja, képviselő úr, az MSZP kétszer tiltakozik. Egyszer azért, mert túl nagy a tananyag, és ha csökken a tananyag, akkor pedig azért tiltakozik, hogy miért csökken, miért akarja elbutítani a kormányzat a fiatalokat. Itt, akik egész napos rendszerben vannak iskolában, most már képviselő úr is tudhatja, azoknak nincs házi feladat feladva; a másik kérdésben, a Nemzeti alaptanterv '18-ra készül el új változatban. Az óraszámmal kapcsolatos burkolt béremelés helyett mi egy életpályát kínáltunk a pedagógusoknak, és az meg is fog valósulni, a jövő évi költségvetésben 38 milliárd forint pluszforrásból.

A nyugdíjaskort elérő pedagógusok helyzetét és a nyugdíj előtt hét évvel lévő pedagógusok helyzetét is rendeztük. Az adminisztrációs terheket egyharmadára csökkentettük már hónapokkal ezelőtt, tisztelt képviselő úr. Ezek letárgyalt ügyek. A tankötelezettségi korhatárral kapcsolatban pedig megvizsgáljuk, hogy öt év alatt az iskolaelhagyásban jelentett-e változást ez

a 16 éves kor vagy sem, és utána érdemes erről beszélni. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti pad-sorokban. - Bangóné Borbély Ildikó közbeszól.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Bocsásson meg, képviselő asszony! Folytatjuk munkánkat. Köszönöm megértését.

Tisztelt Országgyűlés! Gyöngyösi Márton, a Jobbik képviselője, kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszteréhez: **„Miért nem lép fel a kormány olyan életellenes, destruktív szekták ellen, mint a szcientológia?”** címmel. Öné a szó, képviselő úr.

GYÖNGYÖSI MÁRTON (Jobbik): Tisztelt Államtitkár Úr! Az elmúlt napokban a sajtóban megjelent hír szerint közel egymilliárd forintért vásárolt magának új, többemeletes székházat annak a Szcientológia Egyháznak a magyarországi szervezete, amelynek tagjai ellen már számos országban indítottak eljárásokat. Hazánkban pedig korábban a Nemzetbiztonsági Hivatal több évkönyvében is kockázati tényezőnek minősítette működésüket. 1993-ban pedig maga az Országgyűlés destruktív szektának nevezte.

Az új székház ára és mérete világosan mutatja, hogy a szcientológia Magyarországon folyamatosan bővül, jogilag pedig egyértelműen a megtúrt kategóriába esik annak ellenére, hogy a nyilvánvalóan hajmeresztő szekta működésének visszáságai a nagy nyilvánosság előtt is ismertek. Zsarolás, a tagok megfigyelése, kompromittáló adatok gyűjtése - csak néhány azon tevékenységek közül, amelyekről a szcientológia ismertté vált, és amelyek miatt több országban is folyt eljárás tagjai ellen. Ismert, a szervezet egy hazai vezetője pár évvel ezelőtt maga is nyíltan elismerte jogellenes tevékenységüket.

Miközben az Egyesült Államokban több vezető szcientológust már jogerősen elítéltek, Bajorországban pedig az általuk jelentett kockázat miatt híveiket kizárták a rendőrségből vagy a közigazgatás szerveiből, Magyarországon még mindig működhet, sőt növekedhet ez a szervezet. Az a szervezet, amely egészen őrült vallási tanokat hirdet, annak ellenére, hogy 1993 óta Magyarországon még csak nem is működhet bejegyzett egyházként, mégis magát továbbra is annak tekintve folytatja hívei kizsákmányolását.

Tisztelt Államtitkár Úr! Miért nézik tétlenül, hogy miközben azok az értékek, amiket a történelmi egyházak közvetítenek, egész Európában példátlan támadásoknak vannak kitéve, destruktív szekták növekedhetnek és terjeszthetik nézeteiket? Mikor kívánja végre a kormány beszűntetni a szcientológia és a többi életellenes szekta működését hazánkban? Várom érdemi válaszát. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Megadom a szót Rétvári Bence államtitkár úrnak. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Az elmúlt ciklusban célul tűztük ki, hogy kiszűrjük az egyházak közül azokat a szervezeteket, amelyek nem hitéleti, nem vallási célra jöttek létre, de mégis egyházként működtek két évtizeden keresztül. Ezért fogadtuk el az új egyházügyi törvényt. Ez alapján 32 darab bevett egyház van Magyarországon, a szcientológia nem szerepel ezek között.

(12.10)

Tisztelt Képviselő Úr! Azt hiszem, ez egy eléggé egyértelmű válasz az ön kérdésére. Ma már a bevett egyházak között a szcientológia egyház nem szerepel. Köszönöm szépen. *(Taps a kormányzó pártok pad-soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Szél Bernadett, az LMP képviselője, kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszteréhez: **„Mekkora béremelést kapnak jövőre a bölcsődei dolgozók?”** címmel. Öné a szó, képviselő asszony.

DR. SZÉL BERNADETT (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Asszony! A bölcsődei dolgozókkal kapcsolatban még az április 20-ai sztrájk előtt ön jelentette be, hogy jövőre béremelést kapnak a középfokú végzettségű kisgyermeknevelők is, és a 2017-es költségvetés tartalmazza is ön szerint az ehhez szükséges forrásokat. Jómagam rákérdeztem erre április 18-án, amikor Rétvári Bence államtitkár úr válaszolt, és alapvetően megnyugtató választ adott. Azt közölte az államtitkár úr, hogy az államtitkár asszony ezekben az órákban is egyeztetéseket folytat, idézem az államtitkár urat: „Bízunk benne, hogy hamarosan, pár héten belül megszületik egy megállapodás. Most azért fordulok önhöz, mert információim szerint ilyen megállapodás nem született meg, pedig most már a hetedik hétnél járunk, és az államtitkárság azóta nem szólalt meg ebben az ügyben.

A 2017-es költségvetésben, amit az imént szavaztunk meg, sajnos nyoma sincsen ennek a béremelésnek. Egyedül a bölcsődei dolgozók egytizedének béremelési sorát tartalmazza ez a költségvetés. Itt a diplomás kisgyermeknevelőkről van szó, és 1,5 milliárd forintot tartalmaz. Az LMP módosító javaslatát sajnos leszavazták, pedig a 2017-től tervezett bölcsődei reform álláspontom szerint nem lesz kivitelezhető akkor, ha nem születik teljes körű bérmegállapodás, béremelés, mert én úgy látom, hogy nem lesz, aki dolgozzon ezekben a majdan megépítendő bölcsődékben.

Szeretném önt emlékeztetni arra, hogy 5 ezer szakdolgozóról, 4 ezer technikai dolgozóról, élelmezésvezetőről, gazdasági ügyintézőről beszélünk, és álláspontom szerint nem is jó úgy bért emelni egy munkahelyi kollektívában, hogy ugyanazért a felada-

tért ugyanúgy dolgozó emberek egyik része kap béremelést, a másik pedig nem. Ez feszültségekhez vezet természetszerűen.

Szeretném megemlíteni, hogy a pótlékok összevonása egy pótcselekvés, nem egy valódi béremelés, ettől nem lesz több a fizetés. És ott vannak a szociális dolgozók is, akik, én azt gondolom, hogy továbbra is a legrosszabbul kereső munkavállalók. Tudom, hogy a közmunkásokat is ide könyvelik el, ezért - a statisztikák némiképpen óvatosan értelmezendők, de - itt 89 ezer forintnyi keresetről beszélünk.

Tisztelt Államtitkár Asszony! Mikor valósul meg a teljes körű béremelés? *(Taps az LMP padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! A képviselői kérdésre Veresné Novák Katalin államtitkár asszony válaszol. Öné a szó, államtitkár asszony.

VERESNÉ NOVÁK KATALIN, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Tisztelt Képviselő Asszony! Tisztelt Ház! Bízom benne, hogy a költségvetés többi részét ennél alaposabban ismeri, és amikor a gombot megnyomta, ennél részletesebbek voltak az ismeretei, hiszen benne van a 2017. évi költségvetésben másfél milliárd forint a bölcsődei dolgozók... *(Bangóné Borbély Ildikó közbeszól.)* - ez nem a felsőfokúaké, azon túl. A felsőfokúakra is van, és a középfokú bölcsődei dolgozók bérrendezésére is van, két helyen van: egyszer 1 milliárd forint a Miniszterelnökség során és további félmilliárd forint szerepel az önkormányzati soron. Tehát másfél milliárd forint rendelkezésre áll 2017-ben is béremelésre. Javasolom, hogy ezt majd ellenőrizze le.

De egyébként sokkal többről van szó, mintsem csak egy szimpla béremelésről, hiszen a bölcsődei szakmának olyan presztízst adunk, ami korábban nem volt. Ezt biztosítja az a törvény is, amit elfogadtunk; az a rendelet is, amit elfogadtunk; az a rengeteg fejlesztés, amit a bölcsődei férőhelyek növelése érdekében tettünk. Beemeltük a pedagógus-életpályába a felsőfokú végzettségű bölcsődei kisgyermeknevelőket, amit egyébként a szakma egyöntetűen üdvözölt. Megteremtjük annak a feltételeit, hogy akár azok, akik most is dolgoznak a bölcsődékben, de nem volt lehetőségük ilyen felsőfokú végzettséget szerezni, most is megszerezhessék könnyebb formában ezt a végzettséget. Egyébként ezt igazolják a mostani jelentkezési adatok is, hiszen az idei jelentkezők száma többszöröse a tavalyi évinek.

Kialakítottuk a bölcsődei dajka szakmáját, illetve ennek a nevesítését. Ez is a jövő év elejétől jelenik majd meg, ami eddig nem volt jellemző. Most dolgozunk annak a részletein, hogy hogyan osszuk el ezt a másfél milliárd forintot a középfokú végzettségű bölcsődei kisgyermeknevelők és a bölcsődei dajkák között. Tekintettel arra, hogy ez 2017. január 1-jétől lesz esedékes, ahogy erről eddig is szó volt, ezért azt gondolom, hogy nem vagyunk elkésve. A költségvetésben a felsőfokú bölcsődei kisgyermeknevelőkön

túl a középfokúak béremelésére is rendelkezésre áll összeg. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a kormányzó pártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár asszony. Tisztelt Országgyűlés! Vitányi István, a Fidesz képviselője, kérdést kíván feltenni a nemzeti fejlesztési miniszterhez: **„Veszélyezteteti-e a román hozzáállás a magyar fejlesztést?”** címmel. Vitányi István képviselő urat illeti a szó.

DR. VITÁNYI ISTVÁN (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tudomásom szerint június második hetében adják át a munkaterületet az építőknak az M35-ös autópálya folytatása érdekében, hogy Debrecentől Berettyóújfalui autópályát építsenek.

A beruházásnak köszönhetően Hajdú-Bihar megye déli részének megközelíthetősége javulni fog, egyúttal a térség településeinek gépjárműterhelése is csökken a jövőben. A fejlesztések következtében reményeink szerint a bihari térség kikerül a halmozottan hátrányos térségek közül. Igen, de mit lehet tudni a tervezett M4-es autópálya Berettyóújfalui és román határ közötti szakaszáról, amely az M35-ös autópálya és az országhatár közötti gyorsforgalmi kapcsolatot tervezett biztosítani? Az M35-ös autópálya jelenleg 44 kilométer hosszú, és az M3-ast köti össze Debrecennel. Régóta tervezik, hogy a hátralévő 25 kilométeres szakaszt is megépítik, így kétszer kétsávos autópályán lehet majd közlekedni Berettyóújfalui. Az M4-es autópálya Berettyóújfalui-Nagykerek közötti szakasza kivitelezésével, a transzeurópai közlekedési hálózat részeként, a Balti-tengert a Fekete-tengerrel összekötő gyorsforgalmi úthálózat egy újabb fontos eleme készülné el.

A Nemzeti Infrastruktúra Fejlesztő Zrt. a hónap elején írt ki közbeszerzést a munkára. A tervezett erdei autópálya az M4-es, valamint az M35-ös autópályán keresztül kapcsolódik majd a magyarországi gyorsforgalmi úthálózathoz. Következésképpen az M35-ös beruházás az M4-es Berettyóújfalui-Nagykerek közötti szakaszával teszi teljessé a román határ gyorsforgalmi elérhetőségét. A fejlesztéssel településeink is bekapcsolódnának az ország vérkeringésébe, és úgy gondolom, hogy gazdasági fejlődésünk lehetősége nagymértékben javulna. Azonban a határ romániai oldalán az autópálya építése lelassult. 2015 áprilisában *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret lejártát.)* választották ki a kivitelező spanyol cégcsoportot. Sajnos, a kivitelező még mindig nem látott munkához.

Kérdezem az államtitkár urat: mindezek alapján veszélyezteteti-e a román hozzáállás a magyar fejlesztést? Várom megtisztelő válaszát. *(Taps a kormányzó pártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A képviselői kérdésre Tasó László államtitkár úr válaszol. Államtitkár úr, öné a szó.

TASÓ LÁSZLÓ nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Az M35-ös autópálya kettős üteméhez kapcsolódó munkaterület-átadás megtörtént. Néhány nap múlva, pontosabban holnap kerül átadásra az egyes ütem. Megindul a munka, tehát ez a szakasz várhatóan ütemesen haladhat tovább.

Mint ahogy pontosan tudja, az M4-esre a kiírás látható, olvasható; az ajánlattételi felhívások megjelentek; a kivitelezőjelölteknek 11-éig kell ajánlatot beadni. Két hónapig kell tartani a kötöttséget, ennyi a kötöttségük, és indulhat a munka. 27 hónap a maximum, amit a munkavégzésre számhatnak, de nagyon bízom benne, hogy tartjuk az időt, és 2018 második felében rendre elkészül ez a szakasz is. Mind a két esetben kétsávós autópálya műszaki tartalmú gyorsforgalmi kapcsolatot kiépítéséről van szó.

A szomszédos oldalon, mint ahogy szólt is róla, bejelentettek egy csúszást, miszerint a 2015 májusában aláírt szerződéshez kapcsolódó tervezési munkák megcsúsztak, ezért néhány hónapos mindenképpen lesz a másik oldal csúszása. De mindenképp tegyük azt is mellé, hogy a Berettyószéplak és Bors közötti szakasz nem fog elkészülni 2017 végére, mert 2017 végére azt a szakaszt építik tovább, amely Berettyószéplak után van. Tehát egy kicsit messze van még a kapcsolat kiépítése, annak ellenére, hogy több alkalommal is azt a hírt kaptuk, hogy nagyon hamar elkészülnek, és majd ránk kell várni.

A problémát fokozza még az is, hogy van egy fennálló, egy függő játszmánk, hiszen 120 férőhelyes parkolót kérnek és várnak el tőlünk magyar oldalon, illetve egy negyedik kamionsávot, amelyet ők a román oldalon sohasem alkalmazznak. Náluk két kamionsáv van. Mi hármat építenénk, ők négyet szeretnének kérni, és az egészségügyi vizsgálatokat végző állomást is itt akarják. Mi egy picivel távolabb megépítjük mind az állomást is, mind a parkolókat is, és remélem, hogy ők is összekapják magukat és haladni fognak. Fontos lenne mindenki számára a kapcsolat megépítése. Köszönöm a kérdését. *(Taps a kormányzó pártok padsoraiból. - Dr. Rétvári Bence tapsolva: Ütemes taps!)*

ELNÖK: Megköszönöm az államtitkár úr választát. Tisztelt Országgyűlés! Bangóné Borbély Ildikó, az MSZP képviselője, kérdést kíván feltenni a Miniszterelnöki Kabinetirodát vezető miniszterhez: **„Rákay Philip könyvére van pénz, de krétára és ceruzára nincs?”** címmel. A kérdésre a miniszterelnök úr megbízásából a téma szerint feladat- és hatáskörrel rendelkező Balog Zoltán miniszter úr képviselőként Rétvári Bence államtitkár úr válaszol. Öné a szó, képviselő asszony.

(12.20)

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ (MSZP): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! A napokban

jelent meg a Magyar Közlönyben az a kormányhatározat, amely szerint a kormány a „Szabadság tér '89 - A rendszerváltozás aktái” című köztévézés műsorból készített kétrészes könyvet eljuttatja az iskolákba és a könyvtárakba. Minderre összesen 71,3 millió forintot szánnak az idei költségvetésből, aminek egy részét a Miniszterelnökségnek kell állnia, egy kisebb részét pedig az EMMI-nek.

Még arról is rendelkeztek, hogy a nyár végéig kell eljuttatni a könyveket az iskolákba, hogy már az új tanév kezdetére elérhetőek legyenek, miközben máskor még az igazi tankönyvek sem érkeznek meg szeptemberre az iskolákba. Nemcsak az az érdekes ebben a történetben, hogy ma már kormányhatározatban döntik el azt is, hogy milyen könyveket kapjanak az iskolák vagy tartsanak a könyvtárak, hanem az is, hogy ki is írta ezt a könyvet: Rákay Philip, aki szoros szállakkal kötődik a Fideszhez.

Tavaly magánkiadásban megjelent kétkötetes alkotása ma közel 14 ezer forintba kerül. Ez azt jelenti, hogy Rákay Philip könyvének nagyjából ötezer példányban történő megvételét támogatja a kormány, a magyar állam, végső soron az adófizetők, miközben az iskolákban nincs kréta, a szülők hordják be a WC-papírt, zsebkendőt, gyümölcsöt. Sőt, még a II. kerületben is a szülők festik ki a szabadidejükben az iskola termeit, és van olyan iskola, ahol konténerekben fognak a diákok szeptembertől tanulni, mert nincs megfelelő számú tornaterem. Eből a pénzből 473 ezer, majdnem félmillió guriga WC-papírt lehetne az iskoláknak venni, sőt 300 ezer doboz krétára futhatná, de fontosabb a kormánynak Rákay Philipet támogatni, mint a gyerekeknek biztosítani alapellátást.

Ezért kérdezem, államtitkár úr, milyen ország az, ahol a kormány határozatban rendeli meg az egyik haverjának a könyveit az iskoláknak és a könyvtárak számára több mint 70 millió forintért. Miért kellett két tárcának is forrást biztosítania ahhoz, hogy megtömjék a haverjuk zsebét? Várom, tisztelt államtitkár úr, a választát. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Rétvári Bence államtitkár úrnak.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Asszony! Tisztelt Ház! Ön is nagyon jól tudja, hogy az a költségvetés, amire a Magyar Szocialista Párt most nemet mondott, az a jövő évben *(Közbeszólások az MSZP soraiból: Mi nem adtunk Rákay Philipnek pénzt! Arról beszélj, hogy mennyi krétát ad a Fidesz a tanároknak!)* ismételtén még egy évfolyamnak ingyenesen adja a tankönyvet, most már az első öt évfolyamban a jövő évben ingyenesen jár a tankönyv, sőt, ha az év második felét nézem, az első hat évfolyamban nem kell a tankönyvekért fizetni a szülőknek. Tovább bővül mind a szünetekben az étkeztetés lehetősége,

mind pedig év közben, hiszen több mint 2 milliárd forinttal szerepel több forrás (*Bangóné Borbély Ildikó: Miért kellett megvenni Rákay Philip könyvét?*) a jövő évi költségvetésben, mely szintén (*Zaj. - Az elnök csenget.*) az iskolásoknak fog segíteni.

38 milliárd forint többlet szerepel a pedagógusok bérének az emelésére, és pontosan azokra a problémákra vagy azokra a helyzetekre, amelyeket a képviselő asszony mondott, amelyek hétköznapi beszerzési ügyek az iskolákon belül, 104 milliárd forinttal jut több jövőre, mint amennyi az idei évi, tavaly elfogadott költségvetésben szerepelt, 104 milliárd forinttal van szélesebb lehetőség az iskoláknak arra, hogy mindenfajta dologi kiadásra költsenek, iskolaszerve, működtetési és egyéb célokra. Így bízunk benne, hogy egyik iskolának sem lesz, ekkora többletforrás mellett nem is lehet problémája ezeknek a beszerzésével.

De itt valójában másról van szó, nem arról, hogy önök nemet mondtak erre a többletforrásra a költségvetési törvényben, hanem hogy futott egy nagyon népszerű televíziós műsor a rendszerváltás aktáiról, a '45 utáni időszakról, a Kádár-rendszerrel szülő műsorokat több százezren nézték meg. (*Gúr Nándor: A jelennel foglalkozz! A kérdésre válaszolj!*) Egyre többen nézték és egyre népszerűbb volt, és ezután gondolták sokan úgy, hogy milyen jó lenne, ha ez az iskolások számára nyomtatott formában is több száz képi illusztrációval megjelenne, amely feltárná a Kádár-korszak (*Gúr Nándor: Foglalkozzál a jelennel! A kérdésre válaszolj! Szégyen!* - *Zaj. - Az elnök csenget.*) valódi arcát.

Engem nem lep meg, hogy pontosan a Magyar Szocialista Párt az, amely a legvehemensebben tiltakozik az ellen, hogy egy olyan műsornak, amit több százezren néztek, amiből megismerték a rendszerváltás előtti időszakot és a rendszerváltás korszakát, ott a szocialisták ellenzik azt, hogy (*Gúr Nándor: A kérdésre válaszolj! Szégyen!* - *Bangóné Borbély Ildikó: Hányan ülnek a soraitokban? Istenem!* - *Gúr Nándor: Szégyen!*) ez a könyv eljusson a diákokhoz, minden könyvtárba, minden iskolába, és tisztában legyenek a történelemmel.

Önök ezért támadják ezt, mert nem szeretnék (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.*), ha az MSZP elődpártjának a történetéről minél több fiatal minél több igazságot megtudna. Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypárti padsorokból.* - *Gúr Nándor: Szégyen!*)

ELNÖK: Köszönöm államtitkár úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Tudom, hogy az utolsó munkanapján vagyunk a tavaszi ülészakának, de megkérem képviselőtársaimat, szíveskedjenek végighallgatni a választ. Nem emlékszem, hogy államtitkár úr közbeszölt volna. (*Dr. Rétvári Bence: Nehéz volt, de megálltam.* - *Gúr Nándor: A kérdésre válaszoljon!*). Köszönöm a megértésüket. (*Gúr Nándor: Nincsenek is bent! Elementek meccset nézni!* - *Sallai R. Benedek: Elementek, most már alig vannak!* - *Folyamatos zaj.*)

Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Országgyűlés! Kulcsár Gergely, a Jobbik képviselője, kérdést kíván feltenni a miniszterelnökhöz: „**Ön szerint is minden rendben van a vagyonyilatkozat-tételi rendszerrel kapcsolatban?**” címmel.

A kérdésre miniszterelnök úr megbízásából a téma szerint feladat- és hatáskörrel rendelkező Trócsányi László igazságügy-miniszter úr képviselőtében Völner Pál államtitkár úr válaszol. Parancsoljon, képviselő úr!

KULCSÁR GERGELY (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! A vagyonyilatkozat-tételi kötelezettséggel kapcsolatos eljárási szabályok megváltoztatására régen megérett az idő. Még 2014-ben nyilatkozta Gulyás Gergely, hogy a jövőben szankcionálhatják az elrontott vagy hibásan leadott képviselői vagyonyilatkozatokat, akár anyagi felelősségük is lehet ebben az érintetteknek. Ezt követően azonban nem történt semmi. A kormány, illetve a Fidesz nem állt elő olyan javaslattal, amely rendbe tette volna ezt a kérdést, viszont az ezzel kapcsolatos botrányok valósággal sorjázta. Emlékeztünk Rogán Antal esetére, aki 2014-ben kétszer is javította vagyonyilatkozatát, mivel nem emlékezett arra, hogy hány darab ingatlant, mekkora méretű és mekkora részben birtokol.

Szijjártó Péter vagyongyarapodásáról is hetekig cikkeztek az újságok, mivel az nem állt összhangban a vagyonyilatkozatában feltüntetettekkel. Legutóbb pedig Tiba István került szorult helyzetbe, ugyanis bizalmasa, korábbi jegyzője, Veres Margit a vádlottak padján találta magát, mivel a hatóságok szerint 5 millió forint kenőpénzt fogadott el egy vállalkozótól. Ezt a pénzt Veres Tibának adta át, aki azzal magyarázkodott a bíróságon, hogy ez csak egy baráti kölcsön. Na most, ez a kölcsön nem szerepelt a vagyonyilatkozatában, ezért vagyonyilatkozási eljárást indítottam ellene, csak hogy Tiba István három és fél év után kijavította a dokumentumot, és ezzel következmények nélkül ért véget a történet, mint ahogy a korábbi eseteknek sem volt következménye.

Nemrégiben országgyűlési határozati javaslatot nyújtottam be, amely alapján szankcionálni lehetne az ilyen eseteket. A javaslat szerint a leadást követő hat hónapig lehetne javítani a nyilatkozatokat, de ezt is anyagi szankciók terhe mellett, a fél éven túli javítás pedig mandátumvesztést eredményezne. A határozati javaslat tárgysorozatba vételét a parlament Igazságügyi bizottságában a kormánypárti képviselők egyszerűen lesöpörték az asztalról.

Tisztelt Államtitkár Úr! Ön is úgy látja, hogy minden rendben van a vagyonyilatkozatokkal kapcsolatban és nem kell változtatni a rendszeren? Nem gondolja, hogy a felsorolt botrányok tovább rombolják a képviselői hivatás tekintélyét? Egyetért-e azzal, hogy a fideszes képviselők leszavazták a jobbító szándékú javaslatot? Várom megtisztelő válaszát. Köszönöm. (*Taps a Jobbik padsoraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A képviselői kérdésre Völner Pál államtitkár úr válaszol. Öné a szó, államtitkár úr.

DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Az országgyűlési képviselők vagyonynyilatkozat-tételi kötelezettségét az Országgyűlésről szóló törvény szabályozza. Ennek értelmében a megbízatás keletkezését követő 30 napon belül, illetve utána minden évben köteles minden képviselő vagyonynyilatkozatot tenni, és a megbízatás megszűnéskor szintén fennáll ez a kötelezettség. Ugyancsak köteles a képviselő csatolni a vele közös háztartásban élő házastárs, élettárs gyerekeinek a vagyonynyilatkozatát. Ezen adatokat az Országgyűlés a honlapon is publikálja, tehát ezek nyilvánosak. A kötelezettség elmulasztásához szankció is fűződik. A képviselő a képviselői jogait nem gyakorolhatja, javadalmazásban nem részesülhet, amíg ezt nem pótolja.

A vagyonynyilatkozatokról szóló nyilvántartást a Mentelmi bizottság ellenőrzi, hogy megfelelnek-e a valóságban az abban foglalt adatok. A képviselő vagyonynyilatkozatával kapcsolatos eljárást a bizottság elnökénél bárki kezdeményezheti, a valótlan adatközlés, illetve a vagyonynyilatkozat-tétel szándékos elmulasztása szintén szankcionált. Ebben az esetben a bizottság elnöke köteles kezdeményezni a képviselő összeférhetetlenségének a kimondását, ami jóval szigorúbb, mint egy anyagi szankció. Összeférhetetlenség kimondása esetén az Alaptörvény értelmében az országgyűlési képviselő megbízatása megszűnik. Alkotmányossági szempontból kiemelendő, hogy a vagyonynyilatkozat-tételi eljárások alapjog-korlátozással járnak, hiszen személyes adatok kerülnek nyilvánosságra, az átláthatóság és a befolyásmentesség biztosítása érdekében azonban az országgyűlési képviselők esetében az alkotmányossági mérce kisebb védeltséget nyújt a személyiségi jogok tekintetében.

Csak összehasonlításként jegyzem meg, hogy mind az osztrák, mind a német szabályozás csak a képviselők jövedelmére tesz fel kérdést, így a németek csak a jövedelemről nyilatkoznak, az osztrák szövetségi és tartományi tanácsok képviselői pedig csak rendszeres és nem rendszeres jövedelmükről kötelesek nyilatkozni. Összevetésben tehát megállapítható, hogy a magyar szabályozás sokkal szigorúbb a környező államokénál. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a kormánypárti padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Hollik István, a KDNP képviselője, kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszteréhez: **„Milyen családtámogatásokat vehetnek igénybe az édesapák?”** címmel. Képviselő úr, öné a szó.

HOLLIK ISTVÁN (KDNP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Asszony! A Fidesz-kereszténydemokrata kormányzat 2010 óta

számos intézkedésével segítette a családok, így a gyermeket nevelő édesanyák és édesapák helyzetét. Említhetjük ezek sorában a családi adórendszer bevezetését, a gyēs visszaállítását, a 3 éves gyēs visszaállítását, a gyed összegének az emelését, a gyed extra bevezetését, a fiatal házások adókedvezményét vagy az elmúlt fél évből az új és használt lakás vásárlására is felhasználható családi otthonteremtési kedvezményt és az államilag támogatott kedvezményes hitelt, valamint az áfacsökkentést is.

(12.30)

A társadalom az anyáknak mindig is nagy tiszteletet, megbecsülést és a lehető legnagyobb anyagi biztonságot kívánja nyújtani, az apákról azonban jóval kevesebb szó esik. Május végén a Magyar Kereszténydemokrata Szövetség által szervezett konferencián keresztény civil szervezetek cseréltek eszmét a korunk férfijaival szembeni, velük kapcsolatos elvárásokról, a családban betöltött apaszerepükről. Az előadások is rávilágítottak, hogy a régi tradicionális szemlélet, miszerint az apa a család megélhetéséről gondoskodik, az anya pedig a gyermekekről, mára jelentősen megváltozott. Az anyák nagy része ugyanis kiveszi a részét a kenyérkeresésből, az apákkal szemben pedig erősödött az elvárás, hogy az anyagi megélhetés megteremtésén túl a gyermeknevelésben is vállaljanak jóval nagyobb szerepet. Azt pedig aligha szükséges magyarázni, hogy az apai szerepvállalásnak a gyermek egészséges apaképek kialakításában nélkülözhetetlen szerepe van.

Mindezek alapján azt szeretném kérdezni államtitkár asszonytól, hogy milyen családtámogatásokat vehetnek igénybe az édesapák, és a működő családtámogatási rendszer tudja-e segíteni, hogy az apák a velük szemben támasztott kettős elvárásnak képesek legyenek megfelelni. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A kérdésre Veresné Novák Katalin államtitkár asszony válaszol. Államtitkár asszony, öné a szó.

VERESNÉ NOVÁK KATALIN, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Való igaz az, hogy ma már képviselő úrhoz hasonlóan egyre több az a kisgyermekes édesapa, aki kiveszi aktívan a részét a gyermeknevelésből is, sőt azt is tudjuk, hogy csúcson van a női foglalkoztatottság, ezért is jelenti ez azt, hogy az édesanyák és az édesapák egyaránt meg kell hogy állják a helyüket mind a munkaerőpiacon, mind a családban, a gyermekek mellett.

Valóban, talán nem beszélünk eleget arról, hogy milyen fontos is az édesapák szerepe a családban, és hogy milyen széles körben hozzáférhetőek a családtámogatások a férfiak, az édesapák részére is. Ki-

emelném azt, ami kifejezetten az édesapáknak szól, ez az az apasági szabadság, ami a szülés után van, egy gyermek születése esetén 5 nap, ikergyermekek születése esetén 7 nap, amit igénybe tudnak venni az édesapák. De tulajdonképpen elmondhatjuk azt, hogy a családtámogatások teljes spektruma egyaránt hozzáférhető az édesapák és az édesanyák számára is. Ezalól gyakorlatilag egyetlen kivétel van, ez a csed, a csecsemőgondozási díj, ami az első 6 hónapos támogatást jelenti, ami arra alapul, hogy ilyenkor az édesanya és a kisgyermek szimbiózisáról szól tulajdonképpen ez az időszak, ezért ez alapvetően az édesanyáknak szól, ha csak valamilyen vis maior nem indokolja azt, hogy az édesapa vegye igénybe. Ezt követően azonban akár a gyermekgondozási díjat, a gyedet, a gyest igénybe vehetik az édesapák, akár a gyermekápolási táppénzre ugyanúgy elmehetnek az édesapák, ahogy az édesanyák. Eppen most július 1-jétől növekszik duplájára ez a gyermekápolási táppénz ezen családok esetében. De jogosultak az édesapák is a családi adókedvezménynek vagy éppen a családi pótléknak az igénybevételére, ezt meg is oszthatják egymás között. Jogosultak a CSOK-ra is, sőt, ha esetleg egy édesapa egyedül neveli a gyermekeit, akár ebben az esetben is igénybe veheti a családi otthonteremtési kedvezményt is. Fontos változás volt, hogy 2012-től a gyermekek után járó pótszabadságot duplájára emeltük, éppen azért, hogy az édesanyák és az édesapák is igénybe vehessék.

Tehát a családtámogatások teljes spektruma hozzáférhető az édesapák számára, a választás szabadsága pedig az övék. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen államtitkár asszony válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Sallai Róbert Benedek, az LMP képviselője, kérdést kívánt feltenni a földművelésügyi miniszterhez: **„Mit keres a kormány a kukákban?”** címmel. A kérdésre miniszterelnök úr megbízásából a téma szerint feladat- és hatáskörrel rendelkező Seszták Miklós nemzeti fejlesztési miniszter úr képviselőjében Szabó Zsolt államtitkár úr válaszol. Öné a szó, képviselő úr.

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Országgyűlés! Félreértés ne essék, most az egyszer nem a kormány teljesítményéről szeretnék beszélgetni, hanem alapvetően a hulladékgazdálkodás kérdése az, ami foglalkoztatott.

Államtitkár úr, ugye, tisztában van azzal, hogy kiszivárgott hírek alapján júliustól 33 Pest megyei és Nógrád megyei településen állhat le a teljes hulladékgazdálkodási közszolgáltatás a finanszírozás ellehetetlenülése miatt. 108 településen jelentettek be a közszolgáltatók további híreket arról, hogy az ország középső részében krízis várható, hiszen gyakorlatilag mindenütt a Nemzeti Hulladékgazdálkodási Koordináló és Vagyonkezelő Zrt., tehát ez a „hulladékos KLIK-je” a kormánynak, ez a központosított rend-

szer próbálja átvenni a teljes szolgáltatást. Ezt úgy szeretnék megvalósítani, hogy a szolgáltatók előlegezzék meg ennek az összes költségét, csinálják, végezzék el a munkát, ez a központosított „hulladékos KLIK” pedig beszedi az összes pénzt, és majd ő kifizeti a szolgáltatókat.

A KLIK tapasztalatából pontosan tudjuk, hogy ezek a központosított rendszerek nem nagyon szeretnek fizetni, tehát pénzt beszédni szeretnek, visszafizetni a szolgáltatóknak nem, és nyilvánvalóan a szolgáltatóktól nem várható az el, hogy gyakorlatilag maguk előlegezzék meg mindent. Emiatt, miután ezeknek is közel 50 százalékuk jelenleg is veszteséges, és nem folyik be hozzájuk a lakosságtól a forrás, hanem majd valamikor utal nekik ez a Nemzeti Hulladékgazdálkodási Koordináló és Vagyonkezelő Zrt., emiatt felállhat az a helyzet, hogy ilyen mennyiségű településen, az országnak egy központi régiójában hulladékgazdálkodási problémák merülnek fel.

Arra kérném államtitkár urat, nyugtasson meg arról, hogy ez nem következik be, illetve kíváncsi lennék a kormány terveire, hogy hogyan előlegezi meg *(sic!)* ezt a problémát. Illetve, ha megkérdezhetem, és nem veszi tiszteletlenségnek, sajtóértesülések több esetben emlegették Garancsi István és Mészáros Lőrinc nevét, hogy gyakorlatilag a rendszer tudatos tönkretételéről van szó. Abban bízom, hogy ezek csak újságban megjelent kacsák, de azért megnyugtathatna, ha konkrétan nyilatkozna ezzel kapcsolatban államtitkár úr, hogy mire számíthatunk.

Várom tisztelettel válaszát. Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Megadom a szót Szabó Zsolt államtitkár úrnak. Parancsoljon, államtitkár úr!

SZABÓ ZSOLT nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! Szeretném megnyugtathatni, nem így van, és mondom a tényeket. Kérdését nagyon nagy tisztelettel megköszönöm, hiszen az elmúlt időszakban nagyon sok olyan rémhír, alaptalan gazdasági, politikai érv került ki a köztudatba, ami valójában nem igaz, és néhány számot majd mondok ezzel kapcsolatban.

A közszolgáltatók maguk szedhették be az április előtti teljesítés pénzügyi tényét, ezekből a pénzekből a mostani kiadások fedezetére van összeg. A számviteli törvény ezt elég határozottan szabályozza: viszszaemelőleges hatállyal pénzt adni nincs mód, nincs lehetőség ebben az ügyben. A likviditási problémákat nem okozhatta a hulladékátalakítás, a jelenlegi hulladékátalakítás, hiszen nem új közszolgáltató lép be, hanem ugyanaz a közszolgáltató végzi továbbra is a feladatát, és még utalni nem kellett ezeknek a közszolgáltatóknak a koordináló szerv részéről.

Sokat mond az is, hogy az Észak-Pest, Nyugat-Nógrád megyei kft. beküldte az előlegigényét, amit most június 15-én fizettünk a közszolgáltatóknak, a

kérelemhez azonban nem csatolt összeget, de még az indoklásban sem csatolt összeget. Mennyit kér? Mennyit adjunk neki? A Zöld Híd Nonprofit Kft., a másik ilyen cég, amelyik ilyen nyilatkozatokat tett, éppen a Magyar Energetikai és Közmű-szabályozási Hivatal eljárása alatt áll, hiszen a fogyasztóktól jóval több díjat szedett be eddig a hulladék miatt, hulladékbegyűjtés céljából, mint amire lehetősége lett volna; ő 267 millió forint előleget kért értékcsökkenésre visszamenőleg, amortizációs pótlásra. Megint nem a működésről beszélünk, megint valótlan az egész finanszírozási igény, amit fölállítottak.

Szeretném megnyugtatni képviselő urat, hogy a hulladékszolgáltatás semmiképpen nem áll le, a jogszabályok élnek, pénzügyi lehetőségek vannak, és segítünk pénzügyileg mindenkin, aki megszorult. Köszönöm szépen megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen államtitkár úr választát. Tisztelt Országgyűlés! Csizi Péter, a Fidesz képviselője, kérdést kíván feltenni a nemzetgazdasági miniszterhez: **„Mire számíthatnak a nemzeti kincsük miatt aggódó pécsiek?”** címmel. Képviselő úr, ön a szó.

CSIZI PÉTER (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Először is engedjék meg, hogy nagy tisztelettel köszöntsem a karzaton jelen lévő Zsolnay gyári dolgozókat. Ők azok, akik múlt hét kedden a 150 fős gyárból 130-an egyik napról a másikra úgy döntöttek, hogy elhagyják korábbi munkahelyüket, s a város által alapított Ledina Porcelán Kft. alkalmazottai lesznek a jövőben. A bátor tettük illeszkedik ahhoz, amit Pécs város polgármestere és a magyar kormány az elmúlt hetekben a Zsolnay érdekében tett.

(12.40)

Hiszen Pécs város polgármestere, Páva Zsolt a többségi tulajdonos által felhalmozott százmilliós hitel, banki tartozás, közműtartozás és akár még szállítói tartozás, az ebből fakadó gazdasági bizonytalanság miatt, a többségi tulajdonos órahamisítási vagy inkább, mondjuk úgy, hogy órautánzási botránya és ingatlanaportját követően úgy döntött, hogy Magyarország Kormányához fordul, és kérte a kormánytól, hogy nyilvánítsa stratégiaileg kiemelt jelentőségű gazdálkodó szervvé a Zsolnay gyárat és a Zsolnay Porcelánmanufaktúra Zrt.-t. Míg a kormány és ezáltal Pécs városának döntése ezáltal jogi védelmet adott a Zsolnaynak, addig a dolgozók lépése fizikai védelmet biztosított e nemzeti kincsünknek. Hiszen ők azok, akik a Zsolnay-örökséget megőrzik, a saját kezükben van a tudás, a saját szellemiségük az, ami a Zsolnay-értéket adja a jövőnek. És ők azok, akik aggódnak, mert napról napra azt látják, hogy valami nincs rendben a gyárban. 15 perccel ezelőtt egy olyan hangfelvétel került ki, ami azt bizonyítja,

hogy a Zsolnay gyár többségi tulajdonosa áfa, szállítói papír nélkül, a saját autójában vitte ki a munkatársak által megtermelt nemzeti javakat, nemzeti kincseket.

Tisztelt Államtitkár Úr! Kérdezem ezért, hogy: hogyan áll az az eljárás, amelyet költségvetési csalás és más bűncselekmény gyanújával indított a Nemzeti Adó- és Vámhivatal, vagy hát röviden: mire számíthatnak a nemzeti kincsükért aggódó pécsiek? *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A kérdésre Tállai András államtitkár úr válaszol. Államtitkár úr, ön a szó.

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági miniszteri-umi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Ahogy ön is elmondta, egy nagy múltú hungarikum sikertörténetéről van szó, ami 160 évre nyúlik vissza. A magyar ipar történetének kiemelkedő szereplője fénykorát a századfordulón élte meg, a Kárpát-medence területére is szállították az épületkerámiát, a dísztárgyakat, a porcelánkészleteket, világkiállításon is részt vettek. A kormány eddig is kiemelt figyelmet fordított a nemzeti kincsünknek számító Zsolnay porcelángyár körül kialakult helyzetre. Célunk, hogy a Zsolnay-termékek iránti kereslet fenntartása megmaradjon, sőt azt növelni is lehessen. Nem feledkezünk meg arról sem, hogy hány pécsi családnak ad munkát, megélhetést a Zsolnay gyár, a Zsolnay márka. A Nemzeti Adó- és Vámhivatal eljárásáról, annak részleteiről adótítok miatt nem tudok nyilván részleteket elmondani, azt viszont el tudom mondani, hogy a munkatársak a lehető legnagyobb körültekintéssel végzik munkájukat, hiszen ők is tudják, hogy nemzeti büszkeségünkről van szó, és nagyon alapos és felelősségteljes munkát kell végezni ebben az esetben is.

Szeretném kiemelni Pécs város érdemeit, a pécsi önkormányzat polgármestere, a képviselő-testület érdemeit, ugyanis hathatós és gyors közbelépésüknek köszönhetően a tudás, amellyel a híres porcelánokat készítik, nem fog elveszni, addig is biztosított az alkalmazottak részére rendelkezésre állást, amíg ez a gyár hírnevéhez méltatlan jogi procedúra véget nem ér. Valóban úgy van, a kormány februári rendeletével biztosította, hogy kiemelt jelentőségű gazdálkodó szervezetté nyilvánítsák a céget, remélhetőleg a közös eljárás, az önkormányzat és a kormány összefogása megmenti a Zsolnay porcelángyárat. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen államtitkár úr választát. Tisztelt Országgyűlés! Harangozó Gábor, az MSZP képviselője, kérdést kíván feltenni a belügyminiszterhez: **„Ígéret szép szó, ha csípnek, nem jó!”** címmel. Harangozó Gábor képviselőt illeti a szó.

HARANGOZÓ GÁBOR ISTVÁN (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt

Államtitkár Úr! Hát, itt a nyár, és mindenki a saját bőrén tapasztalhatja, hogy rengeteg szúnyog van, rengeteg bosszús emberrel találkozunk, és mindenhol azt kérdezzük, hogy mikor indul már meg a szúnyogirtás, a szúnyoggyérítés. 2016. április 13-án, pont két hónapja jelent meg a Közlönyben, hogy másfél milliárd forintot szánnak a szúnyogok irtására az idei évben, és én akkor gyorsan rá is kérdeztem írásban, hogy akkor mikor kezdődik meg a szúnyogirtás, ki fogja végezni és milyen eljárás keretében fogják kiválasztani a szúnyogirtást végző vállalkozásokat.

Akkor önök arról tájékoztattak írásban, miniszter úr arról tájékoztatót, hogy a katasztrófavédelem jelenleg is folytatja, tehát már április-május hónapban is folytatta a közbeszerzéseket, és június elején meg is fognak kezdődni a szúnyogirtások, és arról is tájékoztattak, hogy prevenciós közbeszerzési eljárás kiírását nem tervezik, tekintettel arra, hogy még az invázió előtt időben meg lehet majd kezdeni a szúnyogirtást. Na, ezek után folyamatosan néztük, mikor jelenik már meg a Közbeszerzési Értesítőben valami, és azt kellett észrevennünk, hogy semmi nem jelent meg, egészen múlt hét péntekig, amikor is annyi derült ki, hogy jogorvoslati kérvényt adtak be, ez jelent meg a Közbeszerzési Hatóság honlapján, az elvégzett közbeszerzés iránt.

Ezek után csak arra tudok következtetni, hogy akkor a tavalyi évhez hasonlóan valószínűleg az idén is hirdetmény közzététele nélküli ajánlattételben választották-e ki, hogy ki legyen a győztes, államtitkár úr. Tavaly még a nagy májusi esőkre hivatkoztak, az idén, ugye, nem az történt, hogy váratlanul kiderült, hogy majd az idén is szúnyogot kell irtani, és valami nagy csodák csodájára el kellett döntenie, hogy akkor most hirtelen kinek adják oda ezt a közbeszerzést vagy kinek nem. Szóval, szeretnénk tisztán látni ebben az ügyben, hogy akkor ki fogja végezni, mikor fogja végezni és milyen eljárásban. Köszönöm, elnök úr. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A kérdésre Pogácsás Tibor államtitkár úr válaszol. Államtitkár úr, öné a szó.

POGÁCSÁS TIBOR belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Ahogy az írásos választ már megkapta, annak idején valóban a közbeszerzési eljárás a szabályoknak megfelelően elindult. A BM Országos Katasztrófavédelmi Főigazgatóság a közbeszerzésekről szóló 2015. évi CXLI. törvény előírásainak megfelelően a szúnyoggyérítési feladatok végrehajtására, valamint a felügyelői, szakértői tevékenységre vonatkozó közbeszerzési eljárásokat lefolytatta. Ezek az eljárások eredményesek voltak, így a szerződések megkötésére 2016. június 9-én sor került.

A kivitelezés az önkormányzatok előzetes értesítését követően, 2016. június 13-án kezdődik, a Balaton térségében 2016. június 15-22. között végzik az első, minden Balaton-part menti településre kiterje-

dő szúnyoggyérítést. Az elmúlt évek tapasztalatait figyelembe véve ez a szúnyoggyérítés most a korábbi turisztikai célú szúnyoggyérítésnél kétszer nagyobb területen fog megtörténni. A programokkal kapcsolatos információkat, hogy hol, mikor történik maga a szúnyogirtás, illetve a szúnyoggyérítés, az OKF honlapján meghirdetik, és ott elérhető lesz.

Az írásban benyújtott kérdésében rákérdez arra, hogy a Nemzeti Fejlesztési Minisztériummal milyen együttműködés van a program kapcsán. Tájékoztatom arról, hogy a Turisztikai Ügynökség megtette a javaslatát a helyszínek kiválasztásában és annak a mértékével kapcsolatban, így a BM, az OKF és a Turisztikai Ügynökség együttműködik ebben a programban. Köszönöm a szót, elnök úr. *(Taps a kormánypártok soraiból. - Közbeszólások az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Képviselőtársaim, folytatjuk munkánkat. Tisztelt Országgyűlés! Ander Balázs, a Jobbik képviselője, kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszteréhez: **„Falurombolás fideszes módra. Vajon mit szólna Klebelsberg a vidéki kisiskolák bezárásához?”** címmel. Képviselő úr, öné a szó.

ANDER BALÁZS (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Úr! Meg tudnám mondani, hányszor hivatkoztak már önök Reményik Sándor versére, ahol a költő azt írja: „Ne hagyjátok a templomot. / A templomot s az iskolát!” Bizony nagyon sokszor ennek ellenére, ha csak szűkebb pátriámat, Somogy megyét nézem, akkor igaz farizeusként bezárták a korábban felújított és jó pedagógiai eredményeket felmutató niklai iskolát is, amire már csupán néhány metroszexuális kormányzati zsúrpubi Gucci-ridiküljének árát kellett volna költeniük, és megmenekülhetett volna.

(12.50)

Ha valahol presztízssügyként kellett volna kezelni az intézmény megóvását, akkor Nikla, nemzeti költőóriásunk, Bercsenyi faluja az a hely. Most pedig a vízvári kisiskola felső tagozatát zárják be, és kétség nincs, hogy mi lesz így az alsó tagozat sorsa. Míg Klebelsberg iskolákat vitt a legnyomorúságosabb helyekre, addig önök központosítanak és iskolákat zárnak be a leghátrányosabb helyzetű kistérségekben. Nagyjából 13 millió forintot spórolnának a léppéssel, csakhogy ezzel aláírják egy újabb falu halálát.

Igen, a törvények szerint 56 diák kellene a felső tagozatra, de a négy osztályba csupán 41 várható. Tényleg nincs elég gyerek, de a minimális gyermekszámot előíró törvény módosítható. Igaz, ennek költségvetési vonzatai lennének, amire egyébként kár is hivatkozni, hiszen ennek az összegnek mintegy 20 ezerszeresét ölik stadionokba. A letelepedési kötvé-

nyekkel bizniszelő haverok százmilliárdos nyereségéből pedig az összes vidéki kisiskola jövője hosszú távon biztosítható lenne.

De még Andy Vajna kaszinókból származó osztalékából is összejönne ötszázszor annyi, mint amennyit a vízvári bezárással megtakarítanak. Látni kell, hogy a kistelepülések haldoklása egy tragikus, évtizedek óta tartó vidéksorvasztás eredménye, amire mindegyik kormány rátett egy-két lapáttal. A mezőgazdaság szétverése, a falusi élettér beszűkülése törvényszerűen vezetett a gyermekhiányt eredményező népesedési katasztrófához megyénkben is.

Kérdés, hogy akarnak-e ezzel a faluromboló lépéssel önök is egy újabb szeget verni a vidék koporsójába. Várom megtisztelő válaszát. *(Taps a Jobbik padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A képviselői kérdésre Rétvári Bence államtitkár úr válaszol. Államtitkár úr, öné a szó.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Nem tudom, a képviselő úr ismeri-e a vízvári alkalmazotti közösség véleményét az iskola átszervezésével kapcsolatban, a szülők véleményét és a diákok véleményét. Ezt a három közösséget kellett megkérdezni az iskolaátszervezés előtt. Többféle terv volt, és végül az a terv valósul meg, amelyet az alkalmazotti közösség is, a szülői közösség is és a diákközösség is támogatott. Ön itt felállt a parlamentben, és azt mondta, hogy ez nem jó, amit a szülők kértek, a diákok kértek és az alkalmazottak kértek.

Nagyon jól mondta, képviselő úr, hogy vannak bizonyos törvényi minimumok. Mi a kormányzati időszakunkat azzal kezdtük, hogy azon iskolák egy részét újranyitottuk, amiket a szocialisták bezártak. Önök 381 feladatellátási helyen tettek lakatot iskolaépületekre, ahol lehetett, megnyitottuk. Ugyanakkor ön is tudja, hogy igazából nem zárja be az iskolát a kormányzat, hanem egész egyszerűen kiürül, évről évre folyamatosan kiürülnek az osztályok, ezért kellett összevonni osztályokat az alsó tagozaton, most pedig egyik osztályban sem éri el a minimum 14 fős létszámot felső tagozaton az ott levő gyermekek aránya. Ezért ültünk le a szülőkkel, a diákokkal és az alkalmazottakkal, hogy mi az, amit ők is jónak tartának a gyermekek érdekében. Végül egy olyan módszer lesz, hogy Babócsára iskolabusszal ingyenesen viszi át a KLIK ezeket a diákokat - ez 12 kilométerre található -, ugyanis a törvényes minimumszám alá csökkent a diákok száma.

Mi azt szeretnénk, ha majd hat-hét év múlva persze megint sokkal több gyermek lenne, ezért hirdettük meg az otthontámogatási rendszert, a CSOK-ot, ezért hirdettük meg a családi adókedvezményt, ezért vezettük be a munkahelyvédelmi akciótervet, ezért jött a gyed extra, ezért vezettük be a családi típusú adózást, hogy mind-mind-mind előnye legyen

(Nagy zaj az ellenzéki pártok padsoraiban.) azoknak, akik gyermeket vállalnak, nem kell már fizetniük a tankönyvekért, nem kell fizetniük az iskolai étkeztetésért nagyon nagy arányban, hanem ingyenesen kapják ezt meg iskolaidőben és szünetidőben is, szemben a korábbi időszakokkal.

Bízunk benne, hogy ez annyi gyermek vállalását fogja ösztönözni, hogy ezt az iskolát is majd újra a régi fényében lehet üzemeltetni. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Ikotity István, az LMP képviselője, kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszteréhez: **„Elhalasztják-e a szakgimnáziumi tantervek bevezetését?”** címmel. A kérdésre a miniszterelnök úr megbízásából a téma szerint feladat- és hatáskörrel rendelkező Varga Mihály nemzetgazdasági miniszter úr képviselőjében Cseresnyés Péter államtitkár úr válaszol. Parancsoljon, képviselő úr!

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! A Lehet Más a Politika az elmúlt időszakban számos formában tiltakozott a szakközépiskolai képzés lebutítása ellen. A kormány ki akarja vonni a közismereti tárgyakat a szakközépiskolából, megtévesztő, új nevével: a szakgimnáziumokból. A jövőben csak az tanulhatna fizikát, kémiát, biológiát, földrajzot, akinek az a kormány szerint szorosan hozzátartozik a leendő szakmájához. Az LMP szerint ezzel a lépéssel ismét az oligarchák megrendelését teljesítik, akiknek eldobható, egyszer használatos bérabszolgákra van szükségük, nem pedig széles körű ismeretekkel és készségekkel, általános műveltséggel rendelkező munkavállalókra. *(Dr. Rétvári Bence: Úristen! Mi az a bérabszolga?)*

A mostani kérdésünk egy másik fontos aspektusra irányul. Egyetértve a Nemzeti Pedagógus Kar elnöksége által megfogalmazott kéréssel, mi is arra kérjük a kormányt, hogy ha egyelőre nem is akar elállni ettől a súlyosan káros lépéstől, legalább hallassza el a bevezetését. Akkor, amikor nemrég írásban megkérdeztük Balog Zoltán miniszter urat, Rétvári Bence államtitkár válaszából kiderült, hogy nem értenek egyet a Pedagógus Karral.

Csakhogy ezek a fiatalok idén úgy jelentkeztek a szakközépiskolákba, hogy még sehol sem volt a tantervek megváltoztatása. Ők úgy jelentkeztek a szakközépiskolákba, hogy arra számítottak, hogy az összes közismereti tárgyat tanulni fogják. Lehet, hogy még nem döntötték ugyanis el, hogy merre mennek tovább; meg akarják hagyni maguknak a lehetőséget, legyen szó fizikáról, kémiáról, biológiáról, földrajzról, hogy bármiből továbbtanulhassanak.

Most miért veszik el ezt a lehetőséget tőlük? Miért szűkítik a boldogulási lehetőségüket? Miért nem hagynak nekik felkészülési időt? Miért nem csak jövőre, az új jelentkezőkre vonatkoznak ezek a vál-

toztatások, mennyire igazságos és jogszerű menet közben belenyúlni a feltételekbe? Kérem, ezeket a szempontokat is mérlegeljék, és fontolják meg a halasztás lehetőségét. *(Taps az LMP padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Megadom a szót Cseresnyés Péter államtitkár úrnak. Parancsoljon, államtitkár úr!

CSERESNYÉS PÉTER nemzetgazdasági miniszeri államtitkár: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Annak már örülök, hogy sok kérdés feltevése után és sok válasz meghallgatása után elismeri ön is, hogy nem eltűnnek a természettudományos tárgyak, hanem az oktatásuk másfajta módon történik meg. Ez egy óriási előrelépés *(Dr. Rétvári Bence jelzésére:)*, de azt Rétvári államtitkár úr fejingatásából látom, hogy őt azért nem pontosan idézte, úgyhogy ez még egy következő időszak lesz, amikor sikerül pontosan idézni bizonyos kormányzati szereplők megfogalmazásában megjelenő gondolatot.

Ezért szeretném megerősíteni azokat a gondolatokat, azokat a mondatokat, amelyeket már több alkalommal elmondtam önnek, hogy a szakközépiszkolába - szeptembertől már szakgimnáziumnak nevezzük őket - jelentkező tanulók azért választják ezt a képzési formát, mert számukra fontos, hogy az érettségi mellett biztos pályát ígérő szakképesítést is szerezzenek.

Az általános iskolában megszerzett alpműveltségre épülő új szakgimnáziumi képzés szerkezete jól idomul e célkitűzésekhez, hiszen a technikai szakképesítés megszerzéséhez, illetve a szakirányú felsőoktatásba való továbblépéshez nyújt elsősorban segítséget, miközben már az érettségi keretében is lehetőséget biztosít a szakmaszerzésre, ami jelenleg még nem így van. Emellett továbbra is biztosítja a kötelező érettségi vizsgatárgyakra való felkészülést.

Az új tervezet, a kerettantervek is megtekinthetők egyébként a Nemzeti Szakképzési és Felnőttképzési Hivatal honlapján, és rugalmas lehetőséget kínálnak a természettudományos tantárgyak esetén is, ezt szeretném hangsúlyozni. Tehát rugalmas lehetőséget kínál arra, hogy a természettudományos tantárgyak tanulása, oktatása is megvalósulhasson.

(Az elnöki széket Lezsák Sándor, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

A szakgimnáziumból kilépő fiatalok szakmai tudásukat közvetlenül és azonnal kamatoztathatják majd a gazdaság bármely szereplőinél, vagy továbbtanulhatnak a felsőoktatásban, így nem zárt az út előttük. Éppen ezért indokolt, hogy a szakgimnáziumok rendszerét már az idén szeptembertől, úgy, ahogy ezt előzetesen beterveztük, bevezethessük és az oktatást így elindíthassuk. Köszönöm szépen megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelettel köszöntöm képviselőtársaimat. Tisztelt Országgyűlés! Szakács László, a Magyar Szocialista Párt képviselője, kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszteréhez: **„A magyar reformok működnek, csak éppen oltóanyagra sincs pénze a kórházaknak? Ki a felelős azért, hogy időszakszerűen országos hiánycikk a tetanusz-elleni védőoltás?”** címmel. Szakács László képviselő urat illeti a szó.

DR. SZAKÁCS LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Államtitkár Urak! A sérülések kezelésénél alapvető eszköz, alapvető oltóanyag a tetanusz oltóanyag, ami ma Magyarországon időnként hiánycikk, ezt el is ismerték. Nagyon sokszor orvosok is felhívják erre a figyelmet, hogy sajnos nincs elegendő az országban, nagyon sok beteg néha azt kapja, hogy most sajnos kevés van ebből az országban, nem biztos, hogy jut mindenkinek.

(13.00)

De elismerte az Országos Gyógyszerészeti és Élelmiszer-egészségügyi Intézet kommunikációs igazgatója is, hogy mintegy két hétig a tetanuszoltás, tehát az egyik legalapvetőbb vakcina Magyarországon hiánycikk volt. Ezt egyébként megerősítette a vakcina forgalombahozatali engedélyének jogosultja is, és azt mondta, hogy ők majd egy hónapja, már május 20-a környékén jelezték, hogy ez hiánycikk lesz az országban, majd utána el is kezdtek a nagyobb gyártók beszállítani ezt az egészen alapvető gyógyszert.

Hogy képzelhető el az, tisztelt államtitkár úr, hogy egy egyszerű nyílt seb, sérülés elfertőződése ellen való orvosság, az ez ellen való tetanuszoltás, amely, azt hiszem, mindannyiunk számára nagyon-nagyon jól ismert és mindenki számára alapvetően alkalmazott oltóanyag, egy hétig, tíz napig, néha több hétig is hiánycikk ebben az országban? Azt szeretném megkérdezni, hogy mit csinál ez az Országos Gyógyszerészeti és Élelmiszer-egészségügyi Intézet nevű műintézmény, ha egy teljesen alapvető gyógyszernek a készletezését, az ország azzal való ellátását sem tudja megszervezni. Nem utolsósorban, tisztelt államtitkár úr, nagyon sokféle veszélyhelyzetre hívták fel önök az elmúlt másfél évben a figyelmet. Itt a legdiverzebb dolgokról beszéltek önök, a migránsoktól, a migránsok által becipelt betegségeken át bármilyen másfajta vészhelyzetekig, amiket csak önök tudnak megoldani, de még az árvizet is. Hát, oltóanyag sincs, államtitkár úr, ezt sem tudják megoldani! Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP padsoraiból. - Mesterházy Attila: Szégyen!)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Válaszadásra megadom a szót Rétvári Bence államtitkár úrnak.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Jól mondta, tisztelt képviselő úr, itt nagyon sokféle válsághelyzetet, veszélyhelyzetet kellett megoldania a magyar kormányzatnak. A bevándorlás kapcsán olyan betegségekkel találkoztak (*Közbeszólás az MSZP padsoraiból: Hol a tetanusz?*) a szakemberek, amilyenekkel nem nagyon szoktak Európán belül, Magyarországon találkozni, hiszen egzotikus betegségeket is behozhatnak, vagy Európában már rég kipusztult kórokozót hozhatnak be újra. (*Dr. Szakács László: A tetanuszról kérdeztem!*) Tisztelt képviselő úr, az ezzel kapcsolatos magyar kormányzati lépéseket, a gyógyszerek biztosítását, a humanitárius ellátást pár hónappal ezelőtt a WHO vizsgálta, és azt mondta, hogy Magyarország igenis a legjobb szakmai színvonalon teljesített akkor (*Gúr Nándor: Biztos kirúgják a kommunikációs igazgatót!*), amikor a déli határ mentén rendkívüli egészségügyi ellátásra volt szükség.

Ami pedig ezt az átmeneti helyzetet illeti, amit ön is mond, hogy ez lezárult, és nem volt igazából ebből probléma (*Dr. Szakács László: Nem ezt mondtam! - Gúr Nándor: Nem figyeltél oda!*), az pedig abból adódott (*Dr. Szakács László: Nem figyeltél, nem ezt mondtam!*), hogy egy cégnek van jogosultsága ilyen vakcinát behozni. Ez jelezte előre, hogy a behozatal során nem fogja szállítani azt a mennyiséget, amire korábban számítani lehetett, éppen ezért az OGYÉI, az ön által is idézett szervezet meg is kezdte az ilyenkor szokásos intézkedéseket. Ilyenkor más nagykereskedők kapnak lehetőséget arra, hogy úgynevezett határozott mennyiségű oltóanyagot, kontingenst behozzanak. Ők meg is kezdték ennek az előkészítését, csak mielőtt még kialakult volt a probléma, és mielőtt a jogszabályokban meghatározott módon a nagykereskedők behozták volna ezeket az oltóanyagokat más módon, mint egyébként, az előtt a gyógyszer szállító cég elkezdte újra forgalmazni ezeket. (*Gúr Nándor: A kérdésre válaszolj!*) Tehát nem adódott ilyen helyzet.

Tehát ahogy a jogszabályban meghatározott módon az engedély jogosultja jelezte, hogy ő nem fogja behozni ezeket, az a mechanizmus el is indult, ami ilyenkor minden országban Európában beindul, és egyébként az elmúlt 20 évben Magyarországon is (*Gúr Nándor: És a tetanusz? Nem az elmúlt húsz évben! Májusban!*) mindenkor beindult. Tehát itt probléma nem volt.

Ön pánikot kelthet, képviselő úr (*Gúr Nándor: Persze! És a kérdésre a válasz? Hol van?*), csak akkor majd szembesül a valósággal (*Gúr Nándor: Letelt az idő!*), szembesülnek a valósággal azok is, akik ki akarják váltani ezeket a gyógyszereket, hiszen ez a probléma még a keletkezése előtt megoldódott. Köszönöm szépen. (*Gúr Nándor: Szégyellj magad! Nem válaszoltál!*)

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Dúró Dóra, a Jobbik képviselője, kérdést

kíván feltenni a miniszterelnök úrhoz: „**Kisvasúton a filmgyártás - miért egy haveri kör kap milliárdokat a Filmalaptól?**” címmel. A kérdésre a miniszterelnök úr megbízásából a téma szerint feladat- és hatáskörrel rendelkező Rogán Antal, Miniszterelnöki Kabinetirodát vezető miniszter úr megbízásából vagy kérésére Dömötör Csaba államtitkár úr fog majd válaszolni. Öné a szó, képviselő asszony.

DÚRÓ DÓRA (Jobbik): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! A napokban volt öt éve, hogy létrehozták az Andy Vajna fémjelezte Magyar Nemzeti Filmalapot. Akkor még sok nemzeti gondolkodású szavazó is azt gondolhatta, hogy újra készítenek a magyar történelem meghatározó időszakait feldolgozó filmalkotásokat, de erre ennek a szervezetnek a támogatásával mindmáig nem került sor.

Egy korábbi, ugyanezt a témát firtató kérdésre válaszul önök olyan filmekre hivatkoztak, amelyekre egyetlen forintot sem adott Andy Vajna csapata. De nem csak ez a probléma. Az elmúlt öt évben több mint 20 milliárd forint közpénzt költöttek el támogatásokra, és ennek az összegnek majdnem a fele hat emberhez került. A legtöbb pénzt a Filmalap vezérigazgatójának, Havas Ágnesnek a volt élettársa, Hutlassa Tamás kapta, aki közel 4 milliárd forintot kaszált öt év alatt. Ezt a kontraszelekción persze a nézők sem értékelik, a Filmalap által támogatott 65 filmből csupán 4 olyan van, amelynek bevétele visszahozta legalább a támogatási összeg egyharmadát. Talán a leginkább felháborító Goda Kriszta „Vezetek” című filmje, amit közel 800 millióval támogattak Vajnáék, ám 8000 nézőnél többet nem volt képes a mozikba vinni.

A polgári értékrend felől értelmezhetetlen annak az úgynevezett posztholokauszt szerelmi történetnek a kiemelt támogatása, amely Gárdos Miklós és felesége megismerkedését dolgozza fel. Ő ugyanis írásában az '56-os forradalom résztvevőit bűnözőkként és prostituáltakként aposztrofálta, lelkendezve helyeselte az ezt követő kegyetlen megtorlást. A több mint 300 millió forint közpénzt felemésztő film előbb említett főhőse a Rákosi Mátyás által kézi vezérelt Szabad Nép újságírója volt. Egy ilyen emberről szóló film támogatásához nyilván csak gratulálni lehet. Közben elutasították a Fekete Seregről, a Hunyadiakról, Zrínyiről, Toldiról, Bethlen Istvánról, Bartókról, Munkácsyról vagy a kuruc korról szóló terveket. Pedig ami megvalósult a Filmalap támogatása nélkül, a lovasíjász önmagában több nézőt vonzott, mint az idén bemutatott összes többi magyar film együtt véve. Erre mondják, hogy igény lenne rá, csak kormány nincs hozzá.

Miért egy haveri kör kapja a milliárdokat a Filmalaptól? Várom érdemi válaszát. (*Taps a Jobbik padsoraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen. A válaszadásra megadom a szót Dömötör Csaba államtitkár úrnak.

(A jegyzői székben Mirkóczki Ádámot
Hegedűs Lorántné váltja fel.)

DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára: Tisztelt Képviselő Asszony! Örülök, hogy elhangzik a kérdés, mert az elmúlt napokban nem lehetett tudni, hogy meddig ér el a Jobbikban a demokratikus kizárási hullám. *(Közbeszólások a Jobbik padsoraiból: Micsoda?! Jaj, jaj!)*

Engedje meg, hogy elmondjam, amikor a jelenlegi kormány hivatalba lépett, Magyarországon egy gyenge eredményeket felmutató filmtámogatási rendszer működött. Volt arra példa, hogy a kulturális minisztérium több évre előre kötött támogatási szerződéseket úgy, hogy azoknak nem volt költségvetési fedezete. Ilyen helyzetben kellett rendet tenni, a kormány ezért indította el 2011-ben az új filmtámogatási rendszert.

A Jobbik vádaskodásaival ellentétben a Filmalap támogatási rendszere teljesen átláthatóan működik, a döntéseket egy testület, a Filmszakmai Döntőbizottság hozza meg. Sajnálom, hogy számos történelmi témájú alkotás elkerülte a figyelmét. Példának felhozhatnám Fekete Ibolya, Gárdos Péter alkotásait vagy éppen Szász János *(Dúró Dóra: Én felhoztam Gárdos Péter alkotását!)* A nagy füzet című alkotását. *(Dúró Dóra: És az miről szól? - Szávay István: A holokauszton kívüliekről beszélünk!)* Lehet, hogy az önökhöz köthető Betyársereg nem ilyen filmeket alkotna, nem ilyen filmeket néz szívesen, de attól még nem vitathatja el, hogy ezek történelmi témájú alkotások.

Azt azért kicsit furcsának tartom, hogy egy olyan időszakban fogalmaz meg kemény kritikát, amikor a magyar filmek sikerei magukért beszélnek *(Sávay István: Melyik?)*, a magyar filmgyártás újra felkerült a világtérképre. A Filmalap támogatásával készült filmek már több mint 130 díjat nyertek külföldön. *(Dúró Dóra: És miért nem nézi őket senki?)*

Tisztelt Képviselő Asszony! Engedje meg, hogy még egy dologra kitérjek. 2013-ban a Jobbik ugyanilyen kemény kritikát szórt a Filmalapra, amiért az arról döntött, hogy támogatja egy rendező első játékfilmjét. Azt mondták - idézek -: „Véget vetnek a holokausztiparnak a filmiparban is.” A szóban forgó rendezőt Nemes Jeles Lászlónak hívták, a film pedig azóta Oscar-díjat kapott.

Megnyugtathatom önt, hogy sokan fogják látni ezt a filmet. Ez még jócskán a cukiságkorszak előtt volt. Nem szeretném itt elemezgetni a salonképtelen szövegeiket, méltatlan lenne, és egyébként is egy másik történet, de szép csendben azért azt megjegyzem, hogy ha az önök javaslatai érvényesülnének a magyar filmiparban *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét. - Z. Kárpát Dániel: Lejárt az időd!)*, Magyarország ma egy Oscar-díjjal kevesebb büszkélkedhetne. Na, ilyen nemzeti párt a Jobbik! Köszönöm a figyelmet. *(Z. Kárpát Dániel: Szégyellj magad!)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Ikotity István, a Lehet Más a Politika képviselője, kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszteréhez: **„Szándékos pusztítás vagy 'csak' felelőtlenség - Mi történik a kulturális és művészeti folyóiratokkal?”** címmel. Ikotity István képviselő urat illeti a szó.

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Az elmúlt években az NKA és a folyóiratok közösen alakítottak ki egy olyan finanszírozási formát, amely lehetővé tette, hogy hosszabb távon, előre kiszámítható módon jussanak pályázati forráshoz a szerkesztőségek.

(13.10)

A modell lényege az volt, hogy 2012-ben 3 éves szerződést kötöttek kiemelt folyóiratokkal. Ez 27 nyomtatott folyóiratot és 14 online periodikát érintett, és ha csak évi néhány millió forinttal támogatták is őket, ez a megmaradásukat, túlélésüket jelentette. Csakhogy a szerződések 2015-ben lejártak, új pályázatokat nem írtak ki, a források elapadtak.

Végül 2016-ra csak kiírtak egy új pályázatot, azonban ez csupán egy áthidaló megoldás, ráadásul az eredeti ígérethez képest nem fél évre, hanem egész évre szól. Ismerve a Magyar Művészeti Akadémia térnyerését a Nemzeti Kulturális Alapban, félok, hogy számos folyóiratot nem fognak támogatni a jövőben, ha végre újra lesznek források. A szerkesztőségeket teljesen bizonytalan helyzetbe hozták, többen már be is jelentették, hogy nem folytatják a jövőben a munkát.

Tisztelt Államtitkár Úr! Szándékosan éhezteszik ki a szerkesztőségeket, gyengítik el a lapokat? Csak néhány kormányközeli, függésben tartott újságot akarnak meghagyni? Vagy egyszerűen csak nem érdekli a kormányt ezeknek a lapoknak és a mögöttük lévő szellemi műhelyeknek a sorsa, mert nem illeszkednek a nemzeti együttműködés rendszerébe?

Ezzel párhuzamosan egyébként pont a mai napon született egy döntés arról, hogy az NKA újabb százmilliókat vesz el az Artisjustól, amely összegnek csak egy részéből lehetne ezeket a folyóiratokat finanszírozni. A probléma megoldása egyszerű, csak szándék kérdése, de megteszik-e? Ha nem, akkor szándékos pusztításról vagy csak felelőtlenségről van szó? Mi történik a kulturális és művészeti folyóiratokkal? Várom a választát.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Válaszadásra megadom a szót Rétvári Bence államtitkár úrnak.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Hadd öntsem számokba, hogy mi az, amit az LMP pusztításnak hív.

Ezek a lapok 2014-ben kaptak 352 millió forint támogatást, 2015-ben, tehát tavaly 368-at, tehát a 352 után 368-at, idén pedig közel félmilliárd forint támogatást kapnak. Ez az LMP szerinti pusztítás, forráselvonás, és még folytathatnám, hogy mennyi mindent mondott ön, képviselő úr.

Valóban egyébként átstrukturálásra kerültek ezek a támogatások az NKA rendszerén belül, hiszen a korábbi Folyóirat-kiadás Kollégiuma helyett a szakmai kollégiumokhoz kerültek vissza ezek a támogatások, magyarul: egy-egy szakmán belül dönthetik el, hogy a folyóirat-kiadási és egyéb pályázatokat milyen arányban támogatják, és itt kongatták meg többször a vészharangot, hogy ha a szakmán belül, ágazaton belül kell versengeniük ezeknek a folyóirat-pályázatoknak, akkor mi lesz velük. De azt hiszem, hogy ez az óriási forrástöbblet, forrásbővülés, ez a plusz 158 millió 233 ezer forint mindenki számára egy többlettámogatást jelent. Ugyanakkor nagyon fontos, erre szeretném itt is felhívni a figyelmet, hogy ezek kiegészítő támogatások, a működéshez többletforrásként szolgálnak, de alapvetően nyilvánvalóan az olvasótábornak, az előfizetőknek kellene egy biztos alapot teremteni ezeknek a folyóiratoknak a működéséhez, és nyilván ahhoz addicionálisan még hozzáadódhat az állami támogatás is, de nagyon fontos, hogy olyan folyóiratokat, olyan lapokat támogasson az állam, amelyekre egyébként igény van, és nyilván a kulturális többlettartalmat, a minőséget, a minőség javítását tudja az állam egy ilyen többlettámogatással megfejteni. De ha megnézi a 352 millió és a közel félmilliárd közötti különbséget, akkor elég jelentős minőségjavulást várhatunk, ha pénzfüggő a minőség biztosítása. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Gúr Nándor, a Magyar Szocialista Párt képviselője, jegyző úr, kérdést kíván feltenni a nemzetgazdasági miniszterhez: **„Focijegy az van, Önkéntes Nyugdíjpénztár és Egészségpénztár az meg nincsen?”** címmel. Gúr Nándor jegyző urat illeti a szó.

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Úgy, ahogy mondta, elnök úr: focijegy, az van adómentesen, az van. De miért nincs, miért nincs akkor önkéntes egészségbiztosítási vagy önkéntes nyugdíjbiztosítási megtakarítás ugyanígy, adómentesen? A cafetéria rendszerét, ugye, látszik, hogy szétverik, látszik, hogy az öngondoskodásnak a mikéntje kezd megbicsaklani.

Tudják, akkor, amikor, mindegy, hogy honnan kezdjük, a dolgozóknak a helyi bérletek támogatásától kezdve a saját képzéseiknek a költségét nem kívánják majd finanszírozni, vagy épp az iskolakezdési támogatás tekintetében lépnek vissza, és az előbb említett egészség- vagy nyugdíjbiztosítási megtakarítások támogatásában, akkor nagy a baj. Nagy a baj, mert ezeken a felületeken sokkal inkább pluszforrá-

sokat és új lehetőségeket kellene teremteni, szélesíteni kellene, és több forrást kellene biztosítani.

Mindezek mellett önök úgy gondolják, hogy ez így jól van, hogy lebontják egy részét bérre - idézőjelbe tettem -, és odaadják az embereknek a mindennapi megélhetésüket szolgálóan. De szeretném jelezni önöknek, hogy a magyarországi mikro-, kis- és középvállalkozások, azaz a kkv-szektor által foglalkoztatott emberek azok, akik a kétharmadát képviselik a teljes foglalkoztatotti körnek, és ezeknek az embereknek a több mint háromnegyede cafetériában nem részesül. Tehát megint csak nem ott van az a forrás, még az a havi 8 ezer forintos forrás sem, ahol kellene lennie, azaz azoknál az embereknél, akik mindezt igényelnék, vagy akiknek minderre szükségük lenne.

A kérdésem tehát az, hogy miért akarják az öngondoskodás rendszerét megszüntetni, az általam említett kérdésköröktől miért veszik el a forrásokat, és miért nem inkább arra igyekeznek, abba az irányba fordulnak, hogy itt is legyen meg a forrás, és ott pedig, ahol a legnagyobb szükség van rá, a fizetések tekintetében legyen meg az, ami a tisztas megélhetés alapját képezi. Elnök úr, köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, jegyző úr. Megadom a szót válaszára Tállai András államtitkár úrnak.

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Először is szeretném önt emlékeztetni, hogy az önök kormányzása idején, 2010 előtt működött olyan adórendszer, ami büntette a magasabb jövedelmet. Magasabb jövedelemhez magasabb adókulcsok járnak.

Az önök idején történt az meg, hogy megvonták a közszférában dolgozóktól a 13. havi fizetést. Az önök idejében történt az meg *(Gúr Nándor közbeszól.)*, hogy elvonták, ha tetszik önnek, ha nem, ha ordít, ha nem, a nyugdíjasoktól a 13. havi nyugdíjat. A jelenlegi kormány más jövedelempolitikát folytat: alacsonyabb személyijövedelemadó-kulcs, növekvő reáljövedelem. Olvassa el az elmúlt évek statisztikai adatait! *(Gúr Nándor közbeszól.)*

Ami pedig a cafetériát illeti, szeretném önnel tudatni, ha nem olvas legalább újságot, hogy az Európai Unió szüntette meg Magyarországon az Erzsébet-utalványt *(Dr. Rétvári Bence: Így van!)*, a kedvenc Erzsébet-utalványt, amit szerettek a munkavállalók, és ezért kellett átalakítani a cafetéria rendszerét. De a magyar kormány és a Magyar Országgyűlés döntött a cafetéria-rendszer olyan átalakításáról, ami kedvező a munkavállalóknak és kedvező a munkáltatóknak is. Igen, kedvező, mert százezer forint készpénzig adómentesen fognak hozzájutni a juttatáshoz, és maga dönti el a munkavállaló, hogy ezt a százezer forintot mire költi: esetlegesen olyan célokra, amelyeket eddig cafetériában kapott meg, vagy éppen más az igénye, és másra fogja költeni.

És az öngondoskodás miatt sem kell sajnálkoznia, hiszen a 20 százalékos személyijövedelemadó-kedvezmény továbbra is megmarad, fennáll. Egyébként az öngondoskodásba befizetett összegek elsősorban a munkavállalóktól származnak, és ilyen úton, tehát a személyijövedelemadó-kedvezmény által (Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.) ez is meg fog maradni.

Abban pedig, hogy önök nem támogatják sem a sportot, sem a kultúrát, sem az egyházakat, semmi új nincs (Az elnök ismét csenget.), úgy gondolom, a parlamentben. Köszönöm szépen. (Taps a kormánypartok soraiban.)

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Szávay István, a Jobbik képviselője, kérdést kíván feltenni a Miniszterelnökséget vezető miniszter úrhoz: „**Mikor adja vissza a Kormány a Soltvadkerten és környékén, valamint az ország más területein gazdálkodó gyümölcs- és szőlőtermelő családoknak a tőlük idén elvett agrár-környezetgazdálkodási támogatást?**” címmel. Szávay István képviselő urat illeti a szó.

SZÁVAY ISTVÁN (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Szülővárosomban, Soltvadkerten és környékén, de az egeri és más borvidékeken is nagy felháborodást okoztak az AKG-pályázatok idei eredményei. Olyan gazdák százai veszítették el ezt a fajta támogatást, akik 10-12 éve vállalnak többletkötelezettségeket környezetük állapotának megőrzése érdekében, joggal számítottak tehát idén is erre a fajta támogatásra.

Az érintettek elmondása szerint ugyanis a támogatás pontozási rendszerét a Fidesz az utolsó pillanatban átalakította, így a korábbiakhoz képest jelentősen felemelték a nyertes szántóföldi pályázók arányát, hektáronként mintegy 200 ezer forinthez juttatva őket.

(13.20)

E döntés elkeserítette és egy Lázár János miniszter úrnak címzett levél megírására sarkallta a 90 százalékos elutasítási arányt elszenvető soltvadkertieket. Font Sándor, a térség fideszes országgyűlési képviselője még a parlament Mezőgazdasági bizottságának elnökeként sem volt képes megakadályozni e támogatások eltérítését, pedig e döntés helyi családok százainak megélhetését sodorja veszélybe. Nemcsak a sajtó, hanem a gazdák közül is sokan sejtik e lépés mögött a földmútyik során felhízalt fideszes agrárbárók újabb tízmilliókkal való kitömését.

Lázár János május 23-án azt mondta a parlamentben, hogy a pórus jár állattartóknak 25 milliárd - merthogy róluk is van szó egyébként -, míg a zöltség- és gyümölcsstermesztőknek 15 milliárd forintos összegben fognak új pályázati keretet nyitni. Miköz-

ben az ügyben egyébként még semmilyen érdemi előrelépés nem történt, államtitkár úr, az már most világos, hogy ez a pénz nyilván nem lesz elegendő, nem fogja fedezni az igényeket, hiszen az eredeti uniós keret 176 milliárd forintos volt, és annak 80 százalékát korábban a gyümölcs- és szőlőtermesztők nyerték el, nem pedig a szántófölddel rendelkezők.

A fentiek alapján kérdezem államtitkár urat, hogy miért támogatja a Fidesz megint a gazdák helyett az oligarchákat. Hány pályázónak lesz elegendő a 15 és 25 milliárd forint? Várható-e további keretek megnyitása annak érdekében, hogy az összes Soltvadkerten és környékén, valamint az ország más területein gazdálkodó család megkaphassa a tőlük elvett AKG-támogatást? S végül konkrétan: mikorra várható, hogy pénzükhöz juthatnak a gazdák? Köszönöm szépen, várom válaszát. (Taps a Jobbik soraiban.)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Válaszadásra megadom a szót Kovács Zoltán államtitkár úrnak.

DR. KOVÁCS ZOLTÁN, a Miniszterelnökség államtitkára: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársak! Tisztelt Képviselő Úr! Mindketten tudjuk, hiszen képviselőtársai ez ügyben már kérdezték Lázár János miniszter urat, hogy lejárt egy korábbi ciklus, és 2015. október 7-én - tehát nem az utolsó pillanatban, ahogy ön állítja - kiírásra került egy új felhívás, amelyben mindenki tisztában volt azzal, hogy milyen körülmények között lehet pályázni az új AKG-rendszerre.

Nyilván azt is tudja, hiszen itt a parlamentben többször elhangzott, hogy három-négyszeres túlpályázás történt az ügyben. Nagyon sajnálatos egyébként, hogy mindenki nem nyer, de nem lehet minden pályázatot mindenkinek megnyernie, különösen, hogy kevesebb a pénz, mint ahányan pályáznak. Ráadásul ez nem egy automatizmus, tehát hiába volt valaki 10-12 évig AKG-támogatott, egy új pontozási rendszerben nem biztos, hogy automatikusan támogatáshoz jut. Ahogy ön is említette, a korábbi gyakorlattól eltérően a szántóterületekre pályázó ügyfelek több mint 80 százalékát utasították el. A Miniszterelnökség által meghatározott ponttárolókkal kimondottan a kis- és közepes méretű gazdaságok jártak jól, hiszen az AKG-nyertes kérelmek 99 százaléka 300 hektár alatti. A támogatottak listáját pedig nyilvánosságra hoztuk, abban pontosan meg lehet nézni, hogy kik nyertek.

Tisztelt Képviselő Úr! A most nyertes mintegy 9500 ügyfél számát növelni fogjuk. Elsődlegesen gondolunk itt a szőlő- és gyümölcsstermelőkre. 15 milliárddal fog növekedni ez a keret, és 25 milliárddal az állatlétszámhoz igazodó keret. E tekintetben részben már lefolytattuk az egyeztetéseket, amely egyeztetéseken az ön képviselőtársai is részt vettek, és 2017. január 1-jétől kibővítettebb kerettel kapnak majd a gazdák további állami AKG-támogatást. (Taps a kormánypartok soraiban.)

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Schmuck Erzsébet, a Lehet Más a Politika képviselője, kérdést kíván feltenni a miniszterelnök úrhoz: **„Miért fontosabb a Kormánynak a profit és a hatalom, mint az élet?”** címmel. A kérdésre a miniszterelnök úr megbízásából a téma szerint feladat- és hatáskörrel rendelkező Fazekas Sándor földművelésügyi miniszter úr kérésére V. Németh Zsolt államtitkár úr fog válaszolni. Ön é a szó, képviselő asszony.

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Egy hete az Orczy-parkban ismét felbőgtek a motoros fűrészek, annak ellenére, hogy a Nemzeti Közzolgálati Egyetem főtitkára társadalmi egyeztetést ígért, amelynek az időpontját már ki is tűzték.

A fák tömeges pusztítása mára az Orbán-kormány jelképévé vált. Friss adatok szerint az elmúlt öt évben 15 ezer fát vágtak ki Budapesten. Igaz, közben mintegy 40 ezret el is ültettek, ám a fairtás többnyire a belső, frekventált kerületekben történik, míg a fák többségét Csepelen, Rákospalotán, Pestlőrincen ültetik. Debrecen, Miskolc, Balatonföldvár, Budapesten a Kossuth tér, a József nádor tér, az Orczy-kert, a Városliget és majd a Római-part azt mutatják, hogy a magamutogató nagyberuházások vagy az üzleti érdekek mindig előrébbvalók, mint az élet és a helyiek életminősége. Pedig az állam igen sokat tehetne azért, hogy biztosítsa a város lakosságának is az Alaptörvényben garantált egészséges környezethez való jogot. A fairtási mánia már a jövő nemzedékek érdekeit képviselő ombudsmanhelyettesnek is feltűnt, és javaslatokat is tett annak megállítására.

Ennek okán kérdezem államtitkár úrtól, hogy újraalkotják-e a közterületi fákkal kapcsolatos szabályozást. Rögzítik-e a fák ökológiai értékét jogszabályban? Előírják-e kötelező faegészségügyi vizsgálatokat, hogy egyetlen egészséges fát se vágjanak ki azt hazudva, hogy beteg? Bevezetnek-e érdemi szankciókat a fakivágási korlátozásra? Megerősítik-e a szétvert környezetvédelmi intézményrendszert? Kizárják-e annak lehetőségét, hogy a fakivágásokat a fellebbezések elbírálása előtt megkezdjék? Módosítják-e mindezek érdekében a kiemelt beruházási törvényt?

Államtitkár úr, elég, ha igennel és nemmel válaszol. Köszönöm a válaszát. *(Taps az LMP és az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Megadom a szót válaszára V. Németh Zsolt államtitkár úrnak.

V. NÉMETH ZSOLT földművelésügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Asszony! Ön és frakciótársai sokadszori kérdésére is azt tudom mondani, hogy a környezet- és természetvédelem hatékonysága alapvetően nem az intézményrendszer

formai-szerkezeti kialakításán múlik, az integrált eljárású modell bevezetése a területi közigazgatásban nem idézi elő a környezet- és természetvédelem elmúlt évtizedekben már elért vívmányai védelmi szintjének csökkenését, és nem hordozza ennek még a kockázatát sem.

Ami a kormányzat képviselő asszony által említett fairtási mániáját illeti, szeretném képviselő asszony figyelmét felhívni arra a tényre, hogy például a Városliget megújítását szolgáló Liget Budapest-projekt keretében a kormány közel 6 milliárd forintot tervez a városligeti park rehabilitációjára. Amikor ön a fák tömeges pusztítását emlegeti, nem mehetünk el a mellett a tény mellett, hogy az elmúlt évtizedekben a Városliget zöldfelülete folyamatosan romlott, fa- és növényállománya jelentősen előregedett. A Városliget rekonstrukciójának keretében éppen ezért úgy fejlesztjük a park térszerkezetét, hogy közben védjük az ökológiai értékkel bíró növényzetet, és hosszú távon ütemezve hajtjuk végre a zöldfelület frissítését, például új cserjék, évelők telepítésével és a meglévő pázsitfelület felülvetésével.

Tisztelt Képviselő Asszony! Jelenleg a Liget csaknem 60 százaléka zöldfelület, ami a fejlesztések következtében elérheti a 65 százalékos arányt. Ez azt jelenti, hogy 2018-tól a megújult Városligetben több tízezer négyzetméterrel nagyobb zöldfelület fogja majd a pihenni, kikapcsolódni vágyókat várni. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormány-pártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Még egy kérdésre van lehetőség, utána áttérünk az azonnali kérdésekre. Szabó Sándor, az MSZP képviselője, kérdést kíván feltenni a nemzetgazdasági miniszterhez: **„Az adómentes cafetériáról - avagy hogy olvadhat 100 ezer forint 65 ezerre?”** címmel. Szabó Sándor képviselő urat illeti a szó.

SZABÓ SÁNDOR (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Úr! Ön és az ön minisztere, valamint kormánypárti képviselőtársaim is többször elmondták a jövő évi költségvetéssel kapcsolatosan, hogy az az adócsökkentés éve lesz, és majd milyen jó lesz itt mindenkinek. Egyik eleme volt a cafetéria szabályozásának a megváltoztatása. Többször, sokszor elismélték, és itt a kulcsszó az adómentességen van, hogy 100 ezer forintot adómentesen fognak megkapni a munkavállalók. Ehhez képest aztán történt a Törvényalkotási bizottság ülésén, hogy az egyik kérdésre az ön helyettes államtitkára teljesen másképp nyilatkozott. Idézni szeretném: „A cafetériaként nyújtott készpénznek is természetesen 34,5 százalékos adóvonzata van, tehát rendszeren béren kívüli juttatásként ez a 100 ezer forint is viseli majd a közterheket.”

Tisztelt Államtitkár Úr! Igen, az a kérdés, hogy egyszer adómentes, egyszer nem adómentes? Holnap éppen milyen fázisban lesz a cafetéria rendsze-

re? Ha feltételezem azt, hogy az ön helyettes államtitkára igazat mondott, akkor fölmerül bennünk a kérdés, hogy mitől változnak jobban a cafetéria szabályai, mint ahogy most van. Mitől kell kevesebb adót fizetni, mint ahogy ez ebben az évben van? És hát képviselőtársam már elmondta, ez is egy kérdés, mitől kedvező az, hogy eddig a dolgozók eldönthették, hogy ők ebből iskoláztatási támogatást, BKV-bérletet szeretnének venni, és nem éppen well-nesshétvégre szeretnék költeni, vagy e tekintetben nem választhatnak.

(13.30)

És végül a fő kérdésre kérném, hogy államtitkár úr válaszoljon: adómentes lesz-e a kérdéses összeg, vagy az ön helyettes államtitkára tévedett, és önök felejtették el a társadalommal megosztani azt, hogy a 100 ezer forintból bizony csak 65 ezer forint fog maradni a munkavállalók zsebében? Várom a választ. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Szabó képviselő úr. Válaszadásra megadom a szót Tállai András államtitkár úrnak.

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági miniszteriumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! A fölvetett kérdés álprobléma. A 100 ezer forint az 100 ezer forint, és a 100 ezer forint adómentes. A 100 ezer forint után kell adót, illetve közterhet fizetni, és a helyettes államtitkár is ezt mondta a Törvényalkotási bizottság ülésén. Egyébként, ha nem ért valamit, akkor nyugodtan olvassa el a törvényjavaslatot, kérdezze meg a szakértőket *(Szabó Sándor: Most kérdeztem meg.)*, és elmondják. Megtisztelő egyébként, hogy az Országgyűlés nyilvánosságát használja adózási értelmezési kérdésekre.

Ismét hangsúlyozom, a 100 ezer forint nettó 100 ezer forint, a dolgozót, a munkavállalót semmi nem terheli, csak és kizárólag a munkáltatót. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps a kormánypárti padso-rokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Éppen belefér még egy kérdés, rövidebben válaszolt államtitkár úr. Megadom a szót Farkas Gergelynek, aki a Jobbik képviselője, és kérdést kíván feltenni a nemzeti fejlesztési miniszterhez: **„Volt egyszer egy M9-es autópálya?”** címmel. Farkas Gergely képviselő urat illeti a szó.

FARKAS GERGELY (Jobbik): Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Régóta várat magára az országban egy kelet-nyugati irányú gyorsforgalmi autóközlekedési folyosó kiépítése. Ez a folyosó az M9-es autópályát lenne, ami egyelőre inkább csak a tervezők papírjain létezik, eddig csak néhány kilométer készült el belőle.

A dél-alföldi régióból csupán rossz minőségű utakon és rendkívül lassan, vagy pedig a fővároson keresztül, hatalmas kerülővel és költséggel érhető el a Nyugat-Dunántúl. Az autópályát megépítése mind országos, mind helyi szinten nagyon fontos előrelépést jelentene. Országos szinten azért, mert jelentősen csökkentené a Budapest-központú, sugaras gyorsforgalmi úthálózat megterheltségét, illetve a kelet-nyugati folyosó létrehozása segítené a további beruházások beindítását. Szűkebb pátriámban, Bács-Kiskun megyében szintén rendkívül fontosak lennének az infrastrukturális fejlesztések, főleg az új munkahelyek teremtése miatt.

2003 óta, azaz 13 éve sajnálatos módon egyetlen centit sem haladt a gyorsforgalmi úthálózat építése környéken. Éppen ezért, látva az M9-es autópálya-projekt állását, egyes szakértői vélemények szerint - a sztráda hosszú távú tervét fenntartva - érdemes lenne egy kisebb költségvetésből is megvalósítható, gyorsabban megépíthető főúttal összekötni az M5-ös és M6-os autópályákat. Égető szükség lenne erre az összeköttetésre Kiskunhalas városának és környékének is, amely különösen érintett az elvándorlás és a munkanélküliség problémájában. A település és környékének lakossága véstesen fogy, rengeteg eladó ingatlanra pedig komoly főút hiányában meglehetősen nehéz lesz munkahelyet teremtő befektetőket találni.

Kérdésem tehát államtitkár úrhoz arra vonatkozik, hogy mire számíthat Bács-Kiskun megye lakossága az M9-es utat illetően. Autópálya vagy gyorsforgalmi út fog épülni? Várható-e előrelépés a következő években, vagy csak sci-fiként gondolhatunk a Dunántúl és Kiskunhalas környékének gyorsforgalmi összeköttetésére? Várom érdemi választ. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Válaszadásra megadom a szót Fónagy János államtitkár úrnak.

DR. FÓNAGY JÁNOS nemzeti fejlesztési miniszteriumi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! A 2014-2020 közötti EU költségvetési időszakban a közúti közlekedés fejlesztése terén a kormány egyik kiemelt szándéka a megyei jogú városok bekötése a gyorsforgalmi hálózatba, valamint a meglévő gyorsforgalmi utaknak az országhatárig történő kiépítése. E célok mellett, és ez jó hír az ön számára is, a kormány elkötelezett az M9-es gyorsforgalmi út megvalósításában, ezért szerepelteti a közúthálózat hosszú távú fejlesztési terveiben.

Az M9-es gyorsforgalmi út több szakaszán folyó előkészítési munkálatok, a Vasvár és Zalaegerszeg, valamint Zalaegerszeg és Nagykanizsa közötti szakaszokon folyamatban van a környezetvédelmi engedélyezési eljárás. Keressük a lehetőségeket, hogy a további szakaszokat is ütemezni tudjuk. Hosszú távon az M9-es gyorsforgalmi út hozzájárul Budapest központi sugaras szerkezetének oldásához.

Az M9-es gyorsforgalmi út Bács-Kiskun megyei szakasza az 51-54-es számú főutak között 12,5 kilométer hosszán, kétszer egy sávra tervezve, különbszintű csomópontokkal, Nemesnádudvar, Duskok, Sükösd és Hajós településeket elkerülve valósult volna meg.

*(Hegedűs Lorántné a jegyzői székben
Mirkóczki Ádám váltja fel.)*

A kivitelezési munkák elvégzésére kiírt közbeszerzési pályázatokat, mint emlékeztetés, még 2010 előtt a nemzetközi Vegyépszert nyerte, majd a Vegyépszert csődje miatt a kivitelezési eljárás érdemi előrehaladás nélkül 2011-ben leállt. A problémákat növelte, hogy jelentős régészeti kutatási költségnövekménnyel szembesültünk: 2010 őszére a régészeti feltárások elérték az előzetes örökségvédelmi tanulmányban jelzett mennyiség 500 százalékát. Tehát jelentős költségek voltak.

Ezzel együtt a kelet-nyugati irányú forgalom kiszolgálására, a dunai átkelési lehetőségek sűrítése érdekében a kormány 2015-ben döntött a Kalocsa-Paks térségében tervezett Duna-híd beruházásának előkészítéséről. A műszaki tervezés folyamatban van, a megvalósítás 2017-ben megkezdődhet. Köszönöm a türelmét, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Áttérünk az **azonnali kérdésekre**.

Bárándy Gergely, a Magyar Szocialista Párt képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a Magyar Nemzeti Bank elnökéhez: **„Rokonok 2. rész”** címmel. Bárándy Gergely képviselő urat illeti a szó.

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Felperes Úr! Úgy tűnik, hogy a múltkor nem mondott igazat. Azt állította, hogy az unokatestvérének semmi köze a VS hírportálhoz. Ehhez képest a VS főszerkesztője azt mondta, hogy Szemerey úr tulajdonosként tárgyalt vele, egy főszerkesztő pedig csak felismer ilyesmit egy beszélgetés során. Vagy ön szerint nem? Megjegyzem, ha semmi köze a VS-hez, mit keresett a szerkesztőségben?

Persze mindez csak a jéghegy csúcsa. Szemerey úr ugyanis ezer szálon kötődik a jegybankhoz, például új bankján keresztül. És nem csak úgy, hogy ő is elnyert növekedési hitelt. Nem arról van szó, hogy az unokatestvére részesült a növekedési hitelprogramból, hanem arról, hogy az újonnan tulajdonába került banknak éppen a fő tevékenysége a növekedési hitelek kihelyezése. Még a bank neve is erre utal, amit az unokatestvére adott neki: Növekedési Hitelbank. Szóval, a Matolcsy-Szemerey család alapított egy bankot a jegybanki pénzek megcsapolására.

Szemerey úr nyilatkozata szerint a hitelkihelyezéseken felül véletlenül ez a bank kezeli az MNB hat alapítványának és több hozzájuk kötődő cégnek a milliárdjait is. De még a másik unokatestvérének kezelésében lévő, a kecskeméti matolcsysta képzésre

szánt 12 milliárd forint is Szemerey Tamás bankján futott keresztül. Na, és persze az ön fia, jegybankelnök úr, Matolcsy Ádám véletlenül éppen ugyanettől a családi banktól kapta meg a hitelt több százmillió forint értékben.

De nézzük meg az unokatestvérének egy másik vállalkozását is! A BanKonzult Kft. az MNB hat alapítványával és magával a jegybankkal is szerződéses viszonyban áll. Szemerey úr saját bevallása szerint összesen mintegy évi 60 millió forintért. Nyilván a Nemzeti Banknál nem dolgoznak pénzügyi elemzők, így egy unokatestvér szakértelmét kell kifizetni évente több tízmillió forint értékben az adófizetők pénzéből. És hogy Szemerey Tamás felesége se maradjon ki a jóból, ő lett az egyik MNB-s alapítvány igazgatója, gondolom, nem kevés fizetésért. Azóta tudjuk, az aprópénzért is lehajol a rokonság, hiszen részesültek az 5 millió forint alatti kifizetésekből is.

Nem sok kicsit a rokon szál az MNB-s pénzek körül, elnök úr? Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Válaszra megadom a szót Matolcsy György elnök úrnak.

DR. MATOLCSY GYÖRGY, a Magyar Nemzeti Bank elnöke: Mélyen tisztelt Elnök úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! Most már néhány hónapja önök politikai támadást indítottak Magyarország jegybankja ellen, és ehhez mindenféle hamis és blöffökön alapuló állításokat használnak fel.

(13.40)

Nézzük rögtön az ön első állítását, miszerint egy lemondott korábbi főszerkesztő úgy emlékszik, hogy... Hát, a részvénykönyvet kell megnézni, kedves ügyvéd úr, meg kell nézni, hogy kinek a tulajdonában áll ez a bizonyos hírportál! Ha ön a fáradságot nem kímélve vállalja ezt a tevékenységet, úgy azonnal látja, hogy egy másik úr a tulajdonos.

De a további állításai is bizony-bizony némiképpen hamisak és sántítanak. Miért is ne vásárolhatna Magyarországon valaki egy külföldi tulajdonban lévő bankot, ha erre a pénzügyi erőforrásai lehetőséget nyújtanak? Miért is ne nevezhetné olyan néven, mint Növekedési Hitelbank? Miért is vállalna diszkriminációt ez a bizonyos bankár, hogy nem ad hitelt olyanak, aki hitelképes, jó a projektje, csak azért, mert valahogy hívják vagy nem hívják? Ez is tehát egy hamis állítás.

Azonkívül ön egy bankot említ, amely banknál a Pallas Athéné alapítványok pénze van. Négy banknál van, két nagy- és két kisbanknál, történetesen magyar tulajdonban álló bankoknál. Érdemes lenne ezt is megemlítenie.

Azonkívül teljesen természetes, hogy minél többet tud valaki valamiről, annál több segítséget kap, ha még más információs forrásokat is használ; így teszünk a különböző makrogazdasági elemzésekkel.

Végül pedig: egy kitűnő hölgyet hoz ön hírbe, a PADA igazgató asszonya Műegyetemet végzett, és három felsőfokú nyelvvizsgája van. Jó lenne több ilyen Magyarországon! *(Taps a kormánypartok soraiban. - Közbekiáltások az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, elnök úr. Viszonzásra megadom a szót a képviselő úrnak.

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Egyetlen dologra válaszolt csak az elnök úr, legalábbis ezt lehetett kihámozni ebből a válaszból. Ezek szerint ön szerint teljesen rendben vannak ezek a rokon kötések a Magyar Nemzeti Bankban, és ezt másnak kéne természetesen venni, nem pedig arról van szó, hogy önnek kéne elgondolkodni azon, hogy ez így nincs rendben. De, tisztelt elnök úr, szerintem ez így nincs rendben, szeretném ezt fenntartani.

Ha már így összejöttünk, két dolgot szeretnék még megkérdezni öntől, amit egyre többen híresztelnek. Igaz-e az, hogy ön a 8-as számot számúzte a Magyar Nemzeti Bankból? És igaz-e az, hogy csak olyan titkárnő nyerheti el az állást az elnöki titkárságon, aki 1984. augusztus 20-án született? Őszintén remélem, hogy egyértelműen cáfolni fogja ezeket, mert ha ezek igazak, akkor itt még annál is sokkal nagyobb baj van az ön háza táján, mint amit én felsoroltam.

Végül, elnök úr, még egy dolog: hiába perel be naponta, nem fogok leszállni sem magáról, sem pedig az MNB korrump ügyeinek a feltárásáról. Arra viszont felhívom mindenki figyelmét *(Az elnök csengetéssel jelzi az időkeret leteltét.)*, hogy az 500 millió forintnál nagyobb kárt okozó vagyon elleni büncselekmények elévülési ideje legalább tíz év, az pedig a politikában beláthatatlanul hosszú idő.

Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzéki pártok padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. A viszonzás megilleti az elnök urat is.

DR. MATOLCSY GYÖRGY, a Magyar Nemzeti Bank elnöke: Köszönöm szépen. Mélyen tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! Ön eddig drámai eszközöket használt, most már bohózatba hajlik, amit mond mindenféle számokról, titkárnőről. *(Közbekiáltások az MSZP soraiból. - Bangóné Borbély Ildikó: Ne mondja!)* Tanulmányozza, azt kérem, a tragédia műfaját is, mert a dráma után nem a bohózat jön.

De miért nem kérdezi talán meg, hogy miért igazságügyi miniszter Trócsányi László, miközben unokatestvérem? *(Dr. Bárándy Gergely: Kevés a két perc!)* A Héjjas és a Darányi családok révén unokatestvérek vagyunk. *(Korózs Lajos közbeszólása.)* Vajon azért igazságügyi miniszter-e az igazságügyi miniszter úr, mert rokonom? Ugye, ezt még ön sem tudja? *(Dr. Bárándy Gergely: A következő két perc-*

ben megkérdem! - Közbekiáltások az MSZP soraiból. - Az elnök csenget.) Miért lehetséges az, hogy a 444.hu hírportálon egy szintén unokatestvér Kesnyik vagy inkább Kasnyik úr éjjel-nappal a jegybank ellen ír cikkeket? Ez valami ördögi összeesküvés a család részéről? Egy kicsit mélyebben, és ne bohózatot! Tényeket! *(Dr. Bárándy Gergely: Ezek szerint igaz ez a két állítás! - Közbekiáltások az ellenzék padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Szilágyi György, a Jobbik képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a legfőbb ügyész úrhoz: **„Az ügyészség assisztál a korrupciós büncselekmények eltitkolásához? Az ügyészséget nem érdekli a valódi elkövetők személye?”** címmel. Szilágyi György képviselő urat illeti a szó.

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Legfőbb Ügyész Úr! Bár több mint két éve volt, gondolom, emlékszik még az amerikai kitiltási botrányra. Tudja, ez volt az a kitiltási botrány, ami után Vida „tolmácsot kérek” Ildikó magyarázkodott az amerikai ügyvivőnél; ez volt az az ügy, ami után Habony „nincs közöm a kormányhoz” Árpád Washingtonból posztolt képeket, hogy ő nincs kitiltva; és ez volt az az ügy, ahol felmerült magas fideszes politikai körök érintettsége is.

Társadalmi nyomásra elindult egy nyomozás, majd megszületett az ügyészség vádirata, amely teljesen mást vizionál az egész ügyről, azt mondja, hogy egy magányos elkövetőről van szó, ráadásul ez a magányos elkövető valószínűleg még bolond is volt meg unatkozott, és unalmában elment egy nagy amerikai céghez, és azt mondta ennek a nagy amerikai cégnek, hogy különböző előnyöket tud ő biztosítani, és adjon kétféle milliárd forintot a Fideszhez köthető Századvégnek.

Azért mondom, hogy bolond volt, mert nem férhetett volna hozzá ehhez a pénzhez, hiszen semmi köze nincs állítólag sem a Századvéghez, sem semmilyen fideszes politikai körökhöz. Ezt állapították meg önök, aztán lett egy bírósági tárgyalás, és a bíróság teljesen más véleményen volt: a bírósági ítélet kimondta, hogy Tábor Viktor nem magányos elkövető, hanem közvetítő volt, és minden valószínűség szerint valakinek az ajánlatát közvetítette az amerikai cég felé.

De mit tesz az ügyészség? Nem érdekli, hogy ki lehetett ez a megbízó. A Legfőbb Ügyészség bejelenti, hogy ő lezárta a nyomozást, nem érdekli őt, hogy ki lehet ez a minden bizonnyal a Fideszhez közel álló megbízó, nem nyomoz tovább, a nyomozást lezárta. Bejelentik ezt akkor egyébként, amikor az ügyészség napja van, és Orbán Viktor azt mondja, hogy az ügyészség a rendszer egyik legkiemelkedőbb támasza. Valóban, a fideszes korrupciós rendszer egyik legnagyobb támasza ez az ügyészség, amely folyamatosan megpróbálja eltitkolni azokat a korrupciós ügyeket, és nem nyomoz bennük.

Kérdezem a legfőbb ügyész urat: ön jónak tartja-e azt, hogy ön a Fidesz érdekében és az ügyészség a Fidesz érdekében végzi a munkáját, és nem Magyarország és a magyar társadalom érdekében, hogy ilyen korrupciós ügyekben feltárja a teljes elkövetői kört? Köszönöm. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Válaszadásra megadom a szót Polt Péter legfőbb ügyész úrnak.

DR. POLT PÉTER legfőbb ügyész: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! Sajnos, azt kell mondanom, hogy önnek már a kiindulópontja sem valós, tudniillik az ön által említett ügyben nem az ügyészség nyomozott, ennél fogva nem is tudta lezárni, hanem a Nemzeti Nyomozó Iroda hivatalból indított eljárást, és az ügyészség emelt vádat vesztegetést színlelve elkövetett befolyással üzérkedés miatt. Valóban, az egyik tanú azt állította, hogy a gyanúsított, majd később vádlott, most már elítélt, a Századvég elnökére hivatkozással kért jogtalan előnyt az étolaj áfájának csökkentéséért, illetve más bizonyos kedvezményekért, amiket a Bungénak a későbbiekben biztosítanak. A nyomozás kiterjedt erre a szálra, méghozzá nagyon részletesen, tehát tanúkihallgatásokkal, az iratforgalom, az elektronikus adatforgalom megvizsgálásával, és semmi olyan bizonyíték nem került elő, ami ezt a kapcsolatot igazolta volna. Egyebek iránt a terhelt a későbbiekben azt mondta, hogy nem ismeri a Századvég elnökét, majd miután a Századvég elnöke tanúként lett kihallgatva, ő is megerősítette ezt az állítást.

A bíróság az ítéletében a vádnak megfelelően marasztalta el a terheltet, egyetlen különbséggel: ő bűnsegédként marasztalta el, figyelemmel arra, hogy a hivatkozást valósnak tartotta, de ha ön elolvásná a tudósításokat, vagy pláne pontos információkkal rendelkezne a tárgyaláson elhangzottakról, akkor azt is tudná, hogy a bíróság kijelentette, hogy lelkiismeretes és sokirányú nyomozást folytatott le a hatóság, aminek következtében viszont nem lehetett felderíteni ezt a bizonyos szálát. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, legfőbb ügyész úr. Viszontválaszra megadom a szót a képviselő úrnak.

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót. Legfőbb ügyész úr, mondja már meg nekem, hogy a nyomozást ki felügyeli ma Magyarországon! Önöknek kellene felügyelni a nyomozást. Mindenre kiterjedő nyomozás volt? Valóban, nagyon mindenre kiterjedő nyomozás lehetett, amikor az is benne van ezekben az adatokban, hogy még arra sem vették a fáradságot, hogy lehallgassák Tábor Viktor telefonját, mondjuk, adott esetben, és feltérképezzék a kapcsolatrendszerét. *(Dr. Rétvári Bence: Milyen jobbikos módszerek vannak?)*

Legfőbb Ügyész Úr! Akkor remélem, ön is úgy gondolja, hogy az ügyészség most lefolytathatja ezt a

nyomozást, de ehhez kívánunk önnek segítséget adni: a mai napon feljelentést tettem újra az ügyben; a mai napon a feljelentésemet vesztegetés, vesztegetés elfogadása, befolyás vásárlása és befolyással való üzérkedés bűncselekményének gyanúja miatt tettem. Kérem önt, hogy vegyék komolyan ezt a feljelentést, vizsgálják ki teljeskörűen ezt a korrupciós ügyet, tárják fel azokat az embereket, akik ebben részt vettek, és nevezzék meg a bűnösöket.

Ezt várja önöktől a magyar társadalom, ezt várja önöktől Magyarország, hogy itt ne bújhassanak meg olyan emberek, akik kétmilliárd forintos kenőpénzt kérnek azért, hogy különböző kedvezményeket adjanak különböző cégeknek. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

(13.50)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Viszontválasz illeti meg a legfőbb ügyész urat.

DR. POLT PÉTER legfőbb ügyész: Köszönöm szépen. Ha a tisztelt képviselő úr bármilyen olyan tény a feljelentésében megjelöl, amit nem vizsgált még a hatóság, akkor természetesen a vonatkozó törvények szerint el fognak járni ezek a hatóságok.

Megjegyzem, hogy milyen eljárási eszközöket alkalmaztak, azt én nem tudom, hogy ön honnan ismeri, vagy honnan veszi. Végig kellene nézni egyébként azokat a nyilvánosságra került híreket, hogy hogyan indult a nyomozás, milyen tények alapján indult, mire indult, és mire jutott, ezekből elég sok mindent ki lehetne találni.

Az ügyészség szakszerűen, jól és gyorsan döntött ebben az ügyben. És amennyiben, még egyszer hangsúlyozom, új tények kerülnek napvilágra, akkor azokat is meg fogja vizsgálni. Köszönöm szépen. *(Taps a Fidesz soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, legfőbb ügyész úr. Tisztelt Országgyűlés! Szél Bernadett és Sallai R. Benedek, az LMP képviselői, azonnali kérdést kívánnak feltenni a földművelésügyi miniszterhez: „**Meddig védi még a védhetlent?**” címmel. A miniszter úr halaszthatatlan közfeladata ellátása miatt válaszadásra Bitay Márton államtitkár urat jelölte ki. Kérdezem képviselő asszonyt, hogy elfogadják-e a válaszadó személyét. *(Dr. Szél Bernadett bólint.)* Jelzi, hogy igen. Akkor Szél Bernadett képviselő asszonyt illeti a szó.

DR. SZÉL BERNADETT (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Egy ország döbönt el azon teljesen joggal, hogy a nemzetbiztonsági átvilágításon duplán megbukott, csalásba és korrupciós ügyekbe keveredő, jelenleg is információink szerint büntetőeljárás alatt álló Kiss Szilárd ma is teljesen nyugodtan jár-kezel az országban orosz diplomatarendszámot használó luxusautójával.

Kezdem ott, hogy a Lehet Más a Politika már egy éve fölhívta a figyelmet arra, hogy valakinek ott a Földművelésügyi Minisztériumban vállalnia kell a

politikai felelősséget. Nyilván Fazekas Sándor miniszter úrról van szó, mert önök voltak azok, akik évekig szemet hunytak a miniszteri biztos és az önök bizalmasa, Kiss Szilárd botrányos ügyei fölött. *(Dr. Lukács László György: Így van!)*

Önök voltak azok, akik annak ellenére kinevezték ezt az embert, és tisztségben tartották, hogy Kiss Szilárd duplán megbukott a nemzetbiztonsági átvilágításon. Egyébként az LMP ezért tavaly kétszer is kezdeményezte a meghallgatást a Nemzetbiztonsági bizottság ülésén, hogy kiderüljön, mégis miért volt szükség arra, hogy a politikai felelősséget magukra vállalják, vajon mit tud Kiss Szilárd felmutatni olyan hasznos munkát, ami miatt feltétlenül tisztségben kell őt tartani, de önök nem jelentek meg a Nemzetbiztonsági bizottság előtt, ezért a mai napig nem tudhatjuk, hogy mit tud Kiss Szilárd, ami miatt ilyen politikai kockázatot magukra vállaltak.

De a botrányok nem maradtak abba, azért szeretnék egy-két dologra még emlékeztetni. Kiss Szilárdról tudjuk, hogy pénzért árusított schengeni beutazási vízumokat; tudjuk azt, hogy az üzelmekben társai voltak, és felmerültek orosz alvilági kötődések is; és egyáltalán nem mellékes, hogy Kiss Szilárd nyolc, illetve öt évig felügyelőbizottsági tag volt két Quaestor-brókerházban. Ez azt jelenti, hogy a tízmilliókat az adófizetőktől elsikkasztó cég törvényes működését figyelte ez a Kiss Szilárd.

Kérdezem azt, hogy mégis mi volt az a miniszteri protokoll vagy mi volt az a nagyon extra hozzáadott érték, ami miatt Kiss Szilárdot önök pozícióban tartották, és figyelmen kívül hagyták az Alkotmányvédelmi Hivatal szakmai álláspontját, és kiküldték ezt az embert Moszkvába. Közük van netán ahhoz is ott a Földművelésügyi Minisztériumban, hogy ez az ember most diplomatavédelemmel, luxusautókkal furikázik Budapesten? Miért tartják még mindig Kiss Szilárdot pozícióban? *(Taps az LMP és az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Válaszadásra megadom a szót Bitay Márton államtitkár úrnak.

DR. BITAY MÁRTON ÖRS földművelésügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Asszony! Az utolsó kérdésével kezdeném. Milyen pozícióban tartjuk Kiss Szilárdot, hadd kérdezzem meg, mert azt mondta, hogy... *(Dr. Szél Bernadett: Honnan van a diplomatarendszer?)* Az orosz diplomatarendszára hogy honnan van? Hát, meg kell mondjam önnek, sajnos erre sem én, sem Fazekas miniszter úr nem nagyon fog tudni válaszolni önnek, hogy az orosz diplomatarendszer honnan van az illető úrnak. Viszont szerettem volna ezzel is érzékeltetni, hogy azt visszautasítanám, jelenleg semmilyen státuszban nincs a minisztériumban. Tehát az a kérdése, hogy milyen státuszban vagy miért tartjuk, az értelmetlen.

A diplomatarendszerrel kapcsolatosan, szintén itt a vita elején már utaltam rá: ez egy külföldi

állam, egy másik állam által adott rendszám, ehhez a magyar hatóságoknak - pláne a földművelésügyi miniszternek - semmilyen köze nincs.

Szeretném felhívni a figyelmét arra is, amit már többször igyekeztünk elmondani, hogy mindazon büntetőügyeknek, amelybe az említett úriember keveredett, semmi köze sincsen az egyébként agrár-diplomataként ellátott funkcióihoz *(Bangóné Borbély Ildikó: Á!)*, nem is azzal kapcsolatosan került ilyen ügybe, egy teljesen más ügygel kapcsolatosan. És mint ahogy miniszter úr nem tudja azt sem, hogy melyik államtitkára vagy adott esetben helyettes államtitkára vagy főosztályvezetője az élet más területein milyen munkát végez, ezért ezzel kapcsolatosan sem érzem, hogy neki felelősséget kellene vállalnia érte. *(Közbeszólások az MSZP soraiból.)*

Egyébként megkérdezte, hogy milyen eredményekről lehet beszámolni az ő munkája kapcsán. A mezőgazdasági export Oroszország irányába az alatt az idő alatt, amíg az említett úriember ezt a munkát végezte, exponenciálisan növekedett *(Dr. Szél Bernadett: Exponenciálisan?!)*, sikerágazat volt ebből a szempontból, nagyon sok új piacot tudtunk találni. Ez mindenképpen egy objektív tény, ami ezzel kapcsolatosan elmondható.

Összességében tehát azt tudom önnek mondani, hogy azért tegyen felelőssé minket vagy Fazekas miniszter urat, ami az ő feladata és hatásköre, másban nem tud felelősséget vállalni. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a Fidesz soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Visszonválaszra megadom a szót képviselő úrnak.

SALLAI R. BENEDEK (LMP): *(Hangosítás nélkül.)* Köszönöm szépen, elnök úr. Államtitkár úr, tessék már megmondani, mégis ki a búbánat felelős... *(Közbeszólások a Fidesz soraiból: Nem halljuk! - Az elnök csenget.)*

ELNÖK: Képviselő úr, a mikrofonba kellene... Vagy nem működik?

SALLAI R. BENEDEK (LMP): *(A hangosítás működik.)* Bent van!

ELNÖK: Most jó.

SALLAI R. BENEDEK (LMP): *(Korózs Lajos: A búbánattól kezdjed!)* Tehát akkor az volt a kérdés, hogy mégis ki. *(Dr. Kovács Zoltán: Gyorsabban!)* Tehát a Külügyminisztérium azt mondta... - akkor úgy beszéltek, hogy Kovács úr is megértse *(Csenger-Zalán Zsolt: Meg mi is!)*, hogy nem alkalmas külképviseletre, azt mondta, hogy nemzetbiztonsági átvilágításon az Alkotmányvédelmi Hivatal azt mondta, hogy nem alkalmas. Fazekas Sándor személyesen mondta azt, hogy mégis legyen agrárattasé.

Az, amiről ön beszél, hogy egy külföldi állam rendszára: kérem szépen, jogászemberként, gondo-

lom, tudja - az Index-cikkben benne volt -, hogy ezt az igényelheti, akinek leigazolják a diplomáciai feladatát. (Dr. Bárándy Gergely: *Hát igen!*) Tehát senki másnak nincs joga; és úgy kérheti az országot. Önök valamilyen szinten feladatban tartják ezt.

És azért furcsa ez az egész helyzet, mert itt van egy jegybankelnök, aki azzal büszkélkedik, hogy őellenem nem indul eljárás, miközben igazságügyi miniszter az unokatestvére (*Derültség az MSZP soraiban.*), itt van ön, aki magyar milliárdosokkal kávézgat, miközben zajlik a termőföld-privatizáció, és itt van egy Kiss Szilárd, akivel kapcsolatban a felesége révén mindenféle orosz alvilági kapcsolat felmerül különböző helyeken, és önök csodálkoznak, hogy valami miatt mégis az FM további tevékenységben tartja. Ez a furcsa. (*Közbeszólások az MSZP soraiból: Úgy van! - Taps az LMP és az MSZP soraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen. A viszonzás megilleti az államtitkár urat.

DR. BITAY MÁRTON ÖRS földművelésügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Nagyon örülök, hogy az Index-cikk leigazolta, meg hogy ön elolvasta, és ezt egy kész tényként kezeli. (Dr. Szél Bernadett: *Miért nem jött el az utolsó ülésre?*) Ellenben szeretném az ön figyelmét felhívni arra, hogy pláne Oroszországban, ahol egyébként minden kormányzásnak külön van joga diplomatarendszámot biztosítani, a tiszteletbeli konzuloknak meg pláne nem, de javasolni fogom Fazekas miniszter úrnak, hogy az ilyen diplomatarendszámot kiadó orosz hatóságot mindenképpen rendelje be magához, és kérje számon, hogy milyen alapon adnak ki ilyen rendszámot. (*Közbeszólás az MSZP soraiból: Jogi alaptanból egyes!*)

Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. (*Taps a Fidesz soraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Csenger-Zalán Zsolt, a Fidesz képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a külgazdasági és külügyminiszterhez: **„Mennyibe kerültek az adófizetőknek Bajnai Gordon miniszterelnök útjai? II.”** címmel. A miniszter úr válaszára Magyar Levente államtitkár urat jelölte ki. (Dr. Bárándy Gergely: *Végre egy aktuális kérdés! - Csenger-Zalán Zsolt jelzésére.*) Jelzi képviselő úr, hogy elfogadja a személyét. Megadom a szót Csenger-Zalán Zsolt képviselő úrnak. (*Közbeszólás a Jobbik soraiból: A mostani kormánytól kérdezd meg! - Közbeszólás az MSZP soraiból: Keményen! - Csenget.*)

CSENGER-ZALÁN ZSOLT (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! A múlt héten feltett azonnali kérdésemre adott válaszból kiderült, hogy Bajnai Gordon volt offshore Index-tulajdonos, jelenlegi párizsi befektetésialap-kezelő e két, szívének kedves tevékenység között (Dr. Bárándy Gergely: *Mi köze a parlamentnek hozzá?*),

beugró kormányfőként mennyit költött külföldi útjaira. Rövid, 13 hónapos miniszterelnöksége alatt összesen 231 millió forintot utazott el, ebből amerikai útra az adófizetők 49 millió 285 ezer forintja ment el. Ez ma 57 millió 600 ezer forintnak felel meg.

Tisztelt Képviselőtársaim! Bajnai mikropártja a jelenlegi miniszterelnök hivatalos útjairól érdeklődik, de elfelejti, hogy előbb a saját háza táján kellene rendet tennie. A hecckampány egyik zászlóvivője a 444.hu néven ismert nihilista blog (*Derültség az ellenzéki padsorokban.*), amelynek háttéréről annyit lehet tudni, hogy az egyik tulajdonosa (Dr. Szávay István: *Bezzeg a 888! - Zaj. - Az elnök csenget.*) a Media Development Investment Fund, ami többek között a Magyar Narancs működését is finanszírozza. A Media Development Investmentet az ominózus Open Society Institute hozta létre 1995-ben, és a mai napig is támogatja (Dr. Szél Bernadett: *Éljenek az ötvenes évek!*), csak 2005 és 2009 között például 15,7 millió dollárral.

(14.00)

Vagyis a magyar kormány elleni támadás mögött, mint az már annyiszor kiderült, ezúttal is Soros György áll. Azt már tudjuk, milyen eredménnyel jártak Bajnai útjai. Az MSZP megmentője, az úgynevezett szakértői kormány feje azzal dicsekedhet, hogy miniszterelnöksége évében emberemlékezet óta nem látott mértékben, 6,8 százalékkal csökkent a nemzeti össztermék, 4,6 százalék volt a költségvetési hiány, és 20 milliárd eurós hitelfelvétellel a GDP 80 százaléka sikerült feltornászni az államadósságot. (*Az elnök a csendő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.*) Azt azonban még nem tudjuk, mire költötte Bajnai Gordon az említett 49 millió felüli 182 millió forintot.

ELNÖK: Köszönöm szépen.

CSENGER-ZALÁN ZSOLT (Fidesz): Tisztelt Államtitkár Úr! Várom megtisztelő válaszát. Köszönöm szépen, elnök úr. (*Taps a kormánypártok soraiban. - Közbeszólások az MSZP soraiban.*)

ELNÖK: Válaszára megadom a szót Magyar Levente államtitkárnak. (*Közbeszólások az MSZP soraiban: Nem volt benne kérdés! - Zaj.*) De előtte, államtitkár úr...

MAGYAR LEVENTE külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! (*Zaj. - Az elnök csenget.*)

ELNÖK: Államtitkár úr, egy kis türelmet kérek! Kérem szépen képviselőtársaimat, majd nyári szünetet elrendelek, de hamarabb nem szeretnék szünetet elrendelni, hogy megvárjam, amíg esetleg... (Dr. Bárándy Gergely: *De nagyon nehéz komolyan venni, elnök úr.*) Kérem szépen komolyan venni, képviselő

selő úr! *(Közbeszólások az MSZP soraiban.)* A parlamentben ül, képviselő úr, és legyen oly kedves, ne beszéljen vissza! Öné a szó, államtitkár úr.

MAGYAR LEVENTE külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! A kérdés elsősorban nem az, hogy Bajnai Gordon útjai mennyibe kerültek az országnak *(Bangóné Borbély Ildikó: Le van írva a válasz?)*, hanem a kérdés elsősorban az kell legyen, hogy a szocialisták nyolcéves kormányzása mennyibe került az országnak. S ha összevetjük ezt a két számot, Bajnai úr mintegy 231 millió forintot utazott el rövid miniszterelnöksége alatt, ez havi átlagban mintegy 20 millió forintot jelent. Ez a szám semmiben még csak össze sem hasonlítható azzal a minden bizonnyal ezermilliárdos nagyságrendű veszteséggel, amelyet a szocialisták okoztak az országnak, és amelyet végső soron a magyar adófizetőknek kellett megspórolt pénzükből kifizetni. *(Közbeszólások az MSZP soraiban.)*

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Szeretném felhívni a figyelmet arra, hogy Bajnai Gordon miniszterelnöksége egy olyan időszakra esett, amely a modern magyar gazdaságtörténetben egy egyedülálló mélypontot jelentett. A rendszerváltás óta eltelt, mintegy 25 esztendő alatt soha olyan kritikus állapotban Magyarország még nem volt, mint Bajnai Gordon miniszterelnöksége alatt *(Bangóné Borbély Ildikó közbeszól.)*, és különösen ennek hátterében visszaszámolva az, hogy több száz millió forintot költött el az akkori szocialista kormányzat arra, hogy vélt sikereit propagálja a világ különböző pontjain. *(Bangóné Borbély Ildikó: Nyugalom, már csak fél perc van.)* Van nálam egy lista, rendkívül érdekes, hogy Washingtonban, Brüsszelben, Frankfurtban, Berlinben és egyéb nyugat-európai városokban propagálta Bajnai miniszterelnök úr és népes delegációja azt a válságkezelésnek hívott politikát, amelybe majdnem belerokkant az ország.

Tisztelt Országgyűlés! Szeretném felhívni a figyelmet arra, hogy a balliberális kormányzat előbb rossz gazdaságpolitikával végzetesen legyengítette a magyar gazdaságot *(Bangóné Borbély Ildikó: Utána jött Kósa, beszólt...)*, majd a válság során nyakig eladósította az országot, ezt az adósságot azonban mára Magyarország kitermelte, az utolsó centig visszafizette. Úgyhogy azt gondolom, ez a kérdés több szót ebben a vonatkozásban nem is érdemel, mert túl vagyunk ezen a drámán. Köszönöm szépen. *(Közbeszólások az MSZP soraiban. - Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Megadom a szót viszonválaszra Csenger-Zalán Zsolt képviselő úrnak.

CSENGER-ZALÁN ZSOLT (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Valóban, azzal teljesen egyetértek, hogy a havi 20 millió forint igazán semmiség ahhoz a károkozáshoz képest, amit Bajnai Gordon miniszter-

elnökként elkövetett. De én inkább azt tartom sajnálatosnak - és ezt az előző alkalommal is elmondtam -, hogy miközben az Együtt-PM egyik alapítójáról és korábbi frontemberéről van szó, aki két kézzel szórta a pénzt, most mégis az Együtt-PM, ez a mikropárt itt a jelenlegi kormányzatot próbálja egyfajta kettős mércével számon kérni. Ez a tipikus kettős mérce. És persze ott, ahol Soros György megjelenik, nem nagyon kell csodálkoznunk, ha a kettős mérce is ott van, hiszen kéz a kézben járnak. Köszönöm szépen. *(Közbeszólások az MSZP soraiban. - Derültség. - Az elnök csenget.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Viszonválasz illeti meg az államtitkár urat is.

MAGYAR LEVENTE külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár: Tisztelt Ház! Mindenki biztos lehet abban, hogy ha Bajnai Gordon országlása egy sikeres időszakot félmjelzett volna, akkor senki nem emlegetné azt 2016-ban, hogy hány millió forintot vagy hány tíz millió forintot utazott el. Azonban nem erről van szó. Bajnai Gordon miniszterelnökségének ideje Magyarország egyik legnagyobb válságát hozta, minden tekintetben egy kiszolgáltatott, gyenge ország képét mutattuk, ezt a képet kellett Bajnai úrnak nyilván külföldön is képviselnie, közvetítenie, míg ha megnézzük azt ma, hogy a magyar gazdaságpolitikának, a magyar külgazdaságnak, a magyar exportnak milyen soha nem látott sikerei vannak *(Bangóné Borbély Ildikó: Utolsók vagyunk az EUBan!)*, akkor azt gondolom, hogy élesen szembeállítható a jelenlegi időszak a 2008-2010-es időszakkal, ugyanis ma szinte minden jelentős tekintetben az ország gazdasága stabil lábakon áll, a makrogazdasági mutatóink nem is hasonlíthatóak a nyolc évvel ezelőttiékhöz, és a jelenlegi külügyminiszteri, miniszterelnöki utazások újabb és újabb forintokat és munkahelyeket termelnek az országnak, nem pedig felesleges kiadást jelentenek. Köszönöm szépen. *(Bangóné Borbély Ildikó közbeszól. - Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kérem tisztelettel a szocialista képviselőtársakat, hogy hallgassák illő tisztelettel Tóth Bertalan képviselőtársukat, aki azonnali kérdést kíván feltenni a Magyar Nemzeti Bank elnökéhez: „**Mi tartott eddig?**” címmel. Tóth Bertalan képviselő urat illeti a szó.

DR. TÓTH BERTALAN (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Az MNB egy hete 105 millió forintos piacfelügyeleti bírságot szabott ki a Spéder Zoltán fideszes oligarcha által irányított FHB-ra tiltott piacbefolyásolás miatt. Az MNB azt is közölte, hogy a bírságot azért kellett kiszabni, mert három és fél évvel ezelőtt az FHB úgy bocsátott ki alapvető kölcsöntőkeként és nem biztosított kötelezettségvállalásként mintegy 30 milliárd forint értékben eurókötvényt, hogy azzal kapcsolatban hamis tájékozta-

tást tett közzé, amely szerint az nem magyarországi befektetők részére történt. Ez az egész kötvényes történet tele van furcsasággal: a kibocsátás körülményei, az állam szerepe, Spéder Zoltán helyzetbe hozása és a bírságolás időzítése.

Korábban én is számos kérdést intéztem a kormány tagjaihoz, amelyben azt igyekeztem megtudni, hogy az Orbán-kormány és a Spéder-birodalom egyre szorosabb összefonódása az államnak, vagyis az adófizetőknek jobb-e, vagy inkább a Spéder-birodalomnak. Érdemi válaszokat eddig nem kaptam.

Ami azonban a konkrét kötvényes ügyletet illeti, mindez azért is furcsa, mert ön még nemzetgazdasági miniszter volt, amikor Orbán Viktor kormánya elkezdett foglalkozni az FHB tőkehelyzetével. Ahogyan arról Lázár János miniszter úr korábban engem tájékoztatott, 2012. szeptember 4-én a kormány elfogadta az FHB tőkehelyzetével kapcsolatos előterjesztést, amelyből egy sor későbbi kormányzati intézkedés következett. Így például Seszták Miklós tájékoztatásából azt a következtetést lehetett levonni, hogy 2012. december 20-án az MNB szerint félrevezető tájékoztatással kibocsátott 30 milliárd forintnyi FHB-kötvény a kibocsátást követően néhány napon belül a Magyar Nemzeti Vagyonkezelő Zrt.-hez került, feltehetően egy csereügylet keretében. Az erről szóló részvényesijog-gyakorló határozatot Németh Lászlóné írta alá, aki jelenleg a takarékszövetkezeti integrációért is felel, és ekkor ő még miniszter volt.

Mindezek alapján kérdezem: mi tartott három és fél évig? Miért kellett ennyi időt várni, hogy a pénzügyi felügyelet rájőjjön, nincs rendben minden az ügylettel kapcsolatban? *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* Mit talált az MNB az átfogó vizsgálata során? Mit vár az MNB a személyi felelősségre vonási eljárástól? Várom válaszáat. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Válaszadásra megadom a szót Matolcsy György elnök úrnak.

DR. MATOLCSY GYÖRGY, a Magyar Nemzeti Bank elnöke: Mélyen tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! Ahogy ezt a Magyar Nemzeti Bank közleményében világosan jelezte, egy hamis, félretájékoztatást büntetett a Magyar Nemzeti Bank, azt gondolom, helyesen. Azt gondolom, hogy az elmúlt napokban, hetekben egy sor olyan információ jelent meg a sajtóban, amelyeket vizsgálni kell a jövőben, ezért én egyetértek önnel, képviselő úr, hogy valószínűleg mi nem tudunk eleget ahhoz, hogy ezt az egész történetet feltárjuk.

Annyi bizonyos, hogy a kormánynak helyes szándéka volt 2012-től kezdve a magyar tulajdonú bankszektor megerősítése. Én azt gondolom, hogy az is helyes szándék volt, hogy a szövetkezeti integráció keretei között egy erős, megint a magyar tulajdonú bankszektort erősítő pénzügyi csoportot hozzon létre. Ha ennek a folyamatnak voltak hibái, tévedései vagy akár ennél valamivel erősebb jelzőkkel illethető

döntései, azt az ezekben a napokban zajló vizsgálatok valószínűleg feltárják.

Helyeslem a Magyar Nemzeti Bank elnökeként és köszönöm az Országgyűlésnek, hogy lehetőséget adott arra, hogy a jogalkotó korábbi tévedését helyesbítve a Magyar Nemzeti Bank felügyeleti jogköreben eljárhasson az integrációs szervezet vizsgálatánál.

(14.10)

Nem helyes ugyanis az, hogy Magyarországon a bankszektor egyik részére egyfajta felügyeleti rend érvényesül, egy másik részére pedig más érvényesül. Éppen ezért Windisch alelnök úr vezetésével az elmúlt napokban megindult az a folyamat, amelyik felügyelet alá vonja az integrációs szervezetet. Köszönöm szépen. *(Taps a kormányzó pártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, elnök úr. Viszonzásra van lehetősége a képviselő úrnak.

DR. TÓTH BERTALAN (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Elnök Úr! Ön a kormány tagja volt, és ahogy felsoroltam, ez a kormány végig bábáskodott afölött, hogy az FHB különböző tőkeinjekciókkal túlélje a válságos időszakot.

De nem kaptam arra választ, hogy kinek a felügyeletével, kinek a biztatására, kinek a jóváhagyásával történt meg egy nem magyarországi befektető által lejegyzett, 30 milliárd forint névértékű, nem biztosított kötelezettségvállalással kibocsátott, alapvető kölcsöntőkét megtestesítő kötvény, hogy ez idő előtt az államhoz került. Ki volt a lejegyző? Miért kellett ez a kötvénycsomag az államnak? Mit adott érte cserébe az állam? Mi volt az a szikra, ami most elérte a Magyar Nemzeti Bankot, és három és fél év múlva elkezdd ezzel kapcsolatban vizsgálni? Lehet, hogy ez egy színlelt ügylet volt, amely mögött az FHB tőkehiányának állami pótlása volt a valódi cél?

Kérem, hogy erre válaszoljon konkrétan, és akkor jelzem, hogy ön miniszterként még ebben a kormányban ült. Köszönöm. *(Taps az MSZP padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Viszonzás illeti meg az elnök urat. *(Közbeszólás az MSZP padsoraiból: Hajrá!)*

DR. MATOLCSY GYÖRGY, a Magyar Nemzeti Bank elnöke: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! Az ön által felvetett kérdésekre, azt gondolom, a következő hetek, hónapok választ adnak. Még egyszer: a célja mind az FHB-csoport megerősítésének, mind a szövetkezeti integrációnak helyes és világos volt. Magyarországon a hazai tulajdonú bankrendszer kellett megerősíteni. Hogy ez milyen lépéssorozaton keresztül történt meg, és ez helyes volt vagy helytelen, még egyszer, azt gondolom, a következő hetekben-hónapokban kiderül.

A Magyar Nemzeti Bank azért döntött így, azért döntött a bírság mellett, mert most zárult le végleg az a vizsgálati folyamat (*Közbeszólások az MSZP padsoraiból, többek között: Lopós!*), aminek a megállapításait, még egyszer, a közlemény világosan jelzi. (*Közbeszólások az MSZP padsoraiból. - Taps a kormányzó pártok padsoraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Z. Kárpát Dániel, a Jobbik képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszteréhez: **„Közélgő veszélyhelyzet fenyeget a határon?”** címmel. A miniszter úr Rétvári Bence államtitkár urat jelölte ki a válaszára. Kérdezem, hogy elfogadja-e a személyét. Jelzi a képviselő úr, hogy igen. Z. Kárpát Dániel képviselő urat illeti a szó.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! A Jobbik szokása, hogy mielőtt a politikai állásfoglalását és véleményét kialakítja egy kérdésben, személyesen kísérli meg a tapasztalatok beszerzését. Ezt tettük az utóbbi jó másfél éves periódusban, amikor a migrációs krízis hatásait közvetlenül Toroczkai László ástothalmi polgármester útmutatása alapján az érintett régiót bejárva, Röszkére, Magyarkanizsára és más, a környéken elhelyezkedő településekre, vidékekre kitérve beszereztük azokat az életszerű és életszagú tapasztalatokat, amelyek nélkül álláspontunk szerint a parlamentben egy képviselő nehezebben tud felelősséggel gombot nyomni.

Már az egy évvel ezelőtti időszakban visszavisszatérő problémák merültek fel, különböző híresztelések kaptak lábra azt illetően, hogy az érkező migrációs hullám tagjai olyan bajokat, olyan kórságokat, olyan egészségügyi kockázatot hoznak magukkal, amelyekre Magyarország nem feltétlenül van felkészülve. Ezt követően kaptunk vészjelzéseket szegedi egészségügyi intézményből, de budapesti fertőző osztályról is, valamint az érintett régióban szolgálatot teljesítőktől is, miszerint olyan betegségek, kórságok terjednek az érkezők tevékenységéből kifolyólag és azon átvonulásból kifolyólag, ami jórészt szabályozatlanul folyt le, hogy ez bizony felveti a komolyabb, szélesebb körű egészségügyi kockázat egész országra vonatkozó kiterjedését is.

Éppen ezért, a pánikkeltés elkerülése érdekében szólítjuk fel a kormányt arra, hogy egyrészt itt és most valljon színt ebben a kérdésben, hogy milyen információ-tömeget bír a migránsok által okozott egészségügyi kockázatot illetően, hiszen ezt már járványügyi és egyéb szakemberek is folyamatosan pedzegetik, ugyanakkor összesített adatsort nem láttunk a kormánytól ezt illetően.

A felszólításunk második fele tehát egyértelműen arra vonatkozik, hogy tegyék közkinccsé ezeket az adatokat, hogy amennyiben ez a veszély kiterjedt vagy kiterjedtté válhat, Magyarország időben be tudjon avatkozni, hiszen nem várható el a magyar

állampolgároktól, hogy az adóforintokon keresztül történő kiszolgáltatottság mellett még az egészségükkel is fizessenek azért, hogy a hermetikusan lezárt határon idén tízezres (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret lejártát.*) nagyságrendben sétáltak át, lényegében (*Az elnök újból csenget.*) zavartalanul. Várom válaszát. (*Taps a Jobbik padsoraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Válaszadásra megadom a szót Rétvári Bence államtitkár úrnak.

DR. RÉTVÁRI BENECÉ, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Az emberek bevándorlása, a kontroll nélküli tömeges beáramlása Európába mind Magyarországon, mind máshol is fokozott kockázatot jelent, nyilván az egészségügy terén is. Ennek nagyon sokféle oka van. Az egyik ok, hogy nyilván, mivel ők kevésbé együttműködők, ezért a magyar hatóságok által kötelezően és ingyenesen előírt szűrővizsgálatokon is csak 5-10 százaléknyan vettek részt maximálisan, amikor volt a nagy bevándorlási hullám, mielőtt Magyarország az illegális határt nem zárta volna a déli határnál. Ezeknek is csak töredéke volt az, aki utána visszament, és az eredményre is kíváncsi volt, hogy mik voltak a szűrések eredményei.

Kockázatot jelent, hogy olyan betegségek bukkanhatnak fel Európában, egzotikus, távoli betegségek, amelyek Európára nem voltak jellemzők. További kockázatot jelent, hogy olyan kórokozók kerülnek be ismételt nagy mennyiségben Európába, amelyek évtizedekkel vagy akár egy évszázaddal ezelőtt is amúgy Európában a megelőzés révén, a védőoltások révén kihaltak, amelyek nem jelentettek kockázatot, hogy ezek újra és újra felbukhatnak. További problémát jelent nyilván a kommunikációs nehézség, hogy nehezebb megkérdezni ezektől az emberektől, hogy milyen betegségben szenvednek. Még ha el is akarják mondani, a nyelvi nehézségek ebben akadályozó tényezők lehetnek. Újabb kockázati tényezőt jelent, hogy az egész orvosikartonrendszerük, a korábbi előzményiratuk, ha keletkezett ilyen, az is egy távoli országban van, amihez nem férhetnek hozzá sem a magyar, sem a német, sem más európai hatóság munkatársai.

Éppen ezért Magyarország fokozottan felkészült az ezzel kapcsolatos válsághelyzet kezelésére is. Amikor a nagy bevándorlási hullám volt, akkor külön orvosokat, ápolókat irányítottunk ebbe a térségbe, hogy szűrjék és figyelemmel kísérljék az ottani folyamatokat. Az Egészségügyi Világszervezet is monitorozta vagy úgy mondom, hogy inkább utólag kontrollálta az itteni tevékenységünket, és elismeréssel szólta róla, hogy Magyarország mind humanitárius szempontból, mind közegészségügyi szempontból is nagyon jól és helyesen járt el.

Mi így szeretnénk a későbbiekben is eljárni, de alapvetően azt szeretnénk, ha ezt a problémát nem

Európán belül, hanem a keletkezése helyén lehetne megoldani (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret lejártát.*), és mind humanitárius szempontból, mind gazdasági szempontból, mind egészségügyi szempontból a kiindulás helyén tudnánk segíteni ezeknek az embereknek, és nem lenne ilyen óriási népvándorlási hullám. Köszönöm szépen. (*Taps a kormányzó pártok padsoraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Viszonzásra adom meg a lehetőséget a képviselő úrnak.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Le kell szögeznünk, ha csak Toroczkai László nyilvános Facebook-profilján keresztül egyfajta élő közvetítést vizsgálunk, látszik, hogy napi szinten érkeznek most a hermetikusan lezártnak mondott határon keresztül olyanok, akik Európában ismeretlen kórságokkal fertőzhetik meg az ott élőket és közvetlenül a lakosságot.

Azt látjuk tehát, hogy amíg a hermetikusan lezártnak mondott határon tízezzrel sétáltak át zavartalanul, önök nem hajlandók a Jobbik felszólítása nyomán egy önálló határőrséget felállítani, és valóban visszafordítani a hermetikusan lezárt határról azokat, akiknek nem feltétlenül lenne itt keresnivalója, addig ez a veszély akut.

A felszólításunk, és amiért kérem, hogy válaszoljon, egyértelmű: hajlandóak-e közzétenni azokat az adatokat, amelyek értelmében összesítik, hogy a fertőző osztályokon, más helyszíneken kiket, milyen betegségekkel, milyen kórságokkal kezeltek; milyen veszélyek merültek fel ezzel kapcsolatban Magyarországon; és képesek voltak-e egyáltalán modellezni, hogy egy tömeges feltorlódás esetén mégis mivel járhat mindez?

Ugyanis kutya kötelességünk megvédeni a magyar állampolgárokat minden (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret lejártát.*) hasonló begyűrűző veszélytől. (*Taps a Jobbik padsoraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Viszonzás illeti meg az államtitkár urat.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Hónapokkal ezelőtt sajtótájékoztatókon már többször elmondtuk azokat az adatokat, amelyekre ön kíváncsi, mind a betegségtípusokat, mind az előfordulások körülbelüli számát. A Jobbik ebben az ügyben is lemaradásban van egy-két lemezzel. (*Moraj a Jobbik padsoraiból, egy hang ugyanonnan: Jaj!*)

Az egészségügyi törvényt is módosítottuk, tisztelt képviselő úr. Már nem emlékszem pontosan, hogy önök hogyan szavaztak, de nem tartom kizártnak, hogy ellene szavaztak önök is a többi ellenzéki párttal (*Közbeszólások a Jobbik padsoraiból: Megszavaztuk!*), amelyben az egészségügyi intézményrendszert is felkészítettük egy ilyen rendkívüli hely-

zetre. Ha önök megszavazták, akkor mondják el Z. Kárpát Dániel képviselőtársuknak is, hogy lehet, hogy ő is megszavazta azt, amit most követel.

Tehát túl vagyunk ezen, tisztelt képviselő úr, és itt a parlamentben is jogszabályt módosítottunk, pontosan annak érdekében, hogy meg tudjuk tenni azokat az intézkedéseket, amelyek szükségesek. Tehát mind a készletekben, mind az egészségügyi hatóságok felkészítésében, mind a jogszabályok átalakításában felkészültünk arra, hogy meg tudjuk védeni Magyarországot, meg tudjuk védeni a magyar embereket, a magyar emberek egészségét, és ehhez kérjük minden ellenzéki párt támogatását. (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret lejártát.*) Így legfőképpen a bevándorláspárti baloldaltól kérnénk ez ügyben egy fordulatot, bár arra kis eséllyel számíthatunk, úgy látom. Köszönöm szépen. (*Taps a kormányzó pártok padsoraiból.*)

(14.20)

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Schmuck Erzsébet, a Lehet Más a Politika képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a nemzetgazdasági miniszterhez: „**A cafetéria-rendszer szétzúzása nem megoldás a béremelésre!**” címmel. A miniszter úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszára Cseresnyés Péter államtitkár urat jelölte ki. Kérdezem a képviselő asszonyt, elfogadja-e a válaszadó személyét.

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Igen.

ELNÖK: Jelzi, hogy igen. Schmuck Erzsébet képviselő asszonyt illeti a szó.

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! A kormány állásfoglalást kommunikációt folytat cafetériaügyben. Úgy állítja be, mintha az Európai Bizottság zúzta volna szét a magyar cafetéria-rendszert, az Unió szüntette volna meg az Erzsébet-utalványt, és a legtöbb, amit a kormány tehet, az az, hogy a cafetériarészét az embereknek hagyja béremelés formájában. Persze, ennek a fele sem igaz. Az Európai Bizottságnak nem a kedvezményes adózású béren kívüli juttatással volt gondja, nem az egész rendszert érték kritikák, hanem csak az Erzsébet-utalványt és a SZÉP-kártyát. Végül a béremelés meséből sem igaz semmi. A kormány valójában ürügyként használja az uniós kötelezettségességi eljárást a cafetéria-rendszer további gyengítéséhez. Orbán Viktor vesszőparipája évek óta a béren kívüli juttatások készpénzesítése, ehhez most kapóra jött az EU Bíróságának döntése. Lehetőséget látnak benne arra, hogy papíron növeljék a jövedelmet anélkül, hogy bért emelnének.

A kormány most egy jól működő, közkedvelt juttatási rendszert készül megszüntetni rövid távú politikai célok érdekében. Az adóemelés éppen az alacsony jövedelmű dolgozókat érinti hátrányosan,

hiszen az étkeztetés, iskolakezdés támogatása, képzés, egészségmegőrzés vagy az öngondoskodás kedvezményes adózása nekik kedvezett leginkább. A kormány ezeket a társadalmilag is fontos célokat áldozza be úgy, hogy a 100 ezer forint készpénzjuttatás még a nyugdíjba sem fog beszámítani. Ahelyett, hogy bővítenék a cafetériát és béreket emelnének a munkára rakódó, Európában is rekordnak számító terhek csökkentésével, önök ismét lerombolnak egy jól működő rendszert. Meddig akarják még elodázní a valódi béremelést?

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Válaszadásra megadom a szót Cseresnyés Péter államtitkár úrnak.

CSERESNYÉS PÉTER nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen. Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Asszony! Azért szeretném elmondani önnek, hogy ebben az évben 48 ezer munkaadó ad dolgozóinak, több mint kétmillió felhasználónak valamiféle cafetérián belüli juttatást, a SZÉP-kártya és az Erzsébet-kártya tekintetében mondom ezt, és 2017-től történik egy változás, aminek, ön is tudja nagyon jól, az az oka, hogy át kellett gondolni, hogy a cafetéria keretén belül adott juttatásokat hogyan lehet a legegyszerűbb módon eljuttatni - úgy, hogy optimálisan tudják felhasználni azt a munkavállalók - a munkavállalókhoz.

Azt hiszem, hogy az a megoldás, amelyet elfogadott a parlament, erre jó, hisz 100 ezer forint készpénzben juttatást kaphatnak egyrészt a dolgozók, nagyon kedvezményes adófeltétellel úgy, hogy ők nem adóznak, hanem a munkaadókat, a foglalkoztatókat terheli mindössze egy nagyon kedvezményes adókulcs, és miután felnőttnek tekinti a magyar kormány a magyar dolgozókat, ezért ők eldönthetik azt, hogy azokat a kedvezményes lehetőségeket igénybe veszik és arra fordítják ezt a 100 ezer forintot, amelyet eddig a cafetéria keretén belül tudtak megoldani.

Másrésről természetesen megmarad a SZÉP-kártya, mint ahogy ön is tudja ezt, és a továbbiakban is felhasználhatják a SZÉP-kártyára utalt pénzösszeget a SZÉP-kártya adta lehetőségekre, adott kereteken belül. Így tulajdonképpen 100 ezer és 100 ezer forint a SZÉP-kártyára adható és a készpénzben kapható, kedvezményes adózással kapható cafetéria összege úgy, hogy egyébként a közszféra alkalmazottain túl a magánszféra dolgozóinál ez 350 ezer forintnyi keretösszegre bővíve mutatkozik és ad lehetőséget a dolgozóknak a kedvezményes pénzösszegek elköltésére. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Viszonzás illeti meg a képviselő asszonyt.

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Államtitkár úr, szeretném még egyszer felhívni a figyelmet arra, hogy több győnge pontja van az átalakításnak. Egy-

részt kivesznek olyan tételeket, ami kiemelten fontos az alacsony jövedelműek számára, ez az étkezés, iskolakezdés támogatása, képzés, egészségmegőrzés. Másik gyenge pontja: gyengítik az öngondoskodást. Úgy gondoljuk, hogy az önkéntes nyugdíjpénztárra nagyon nagy szükség van. Több mint kétmillió ember ma Magyarországon nyugdíjas, akiknek alig haladja meg a 100 ezer forintot az átlagnyugdíja. Nagyon fontos lenne, hogy lehetőségük legyen az önkéntes nyugdíjpénztárra. Harmadsorban pedig tudatosítani szeretnénk: ez a 100 ezer forint készpénzben való kifizetés nem béremelés, valódi béremelésre lenne szükség.

És amit még hozzá szeretnék tenni, hogy a cafetéria-rendszernek nem a szűkítésére, hanem a bővítésére lett volna szükség. Az LMP már korábban javasolta a lakáshitel-törlesztési támogatás beemelését. A SZÉP-kártyához pedig annyit, hogy a SZÉP-kártyánál fontos lenne, hogy több célra és több évre kellene lehetővé tenni a felhasználhatóságát. Köszönöm. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. A viszonzás megilleti az államtitkár urat is.

CSERESNYÉS PÉTER nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen. Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Asszony! Szeretném megismételni azt, hogy ez nem bérjellegű juttatás, és azzal, hogy készpénzt kapnak a dolgozók egy 100 ezer forintos keretösszeg erejéig, nem azt jelenti, hogy bérként gondol erre a kormányzat, hanem a cafetériát egy készpénzben való juttatásként gondoltuk, hogy felnőttként kezelve a munkavállalókat, ők dönthessék el, hogy például önkéntes nyugdíjpénztárra vagy éppen egészségbiztosításra költik-e, vagy másra, olyan jellegű dolgokra költik, amelyekre nekik szükségük van.

Egyébként azt viszont szeretném elmondani, hogy az ön által felsorolt lehetőségek, amiket választhattak eddig is, lehetőségként a továbbiakban is ott lesznek a kezükben, választhatják ezeket, csak egy másfajta kedvezményes adókulccsal fog ez történni, de lehetőségként megvan a továbbiakban is ez a számukra, mint egy választás lehetősége. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Harangozó Gábor, az MSZP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a Miniszterelnökséget vezető miniszter úrhoz: „**Mi a kapcsolat?**” címmel. A miniszter úr halaszthatatlan közfeladata ellátása miatt válaszadásra Kovács Zoltán államtitkár urat jelölte ki. Kérdezem, elfogadja-e a válaszadó személyét.

HARANGOZÓ GÁBOR ISTVÁN (MSZP): Köszönöm, elnök úr. Jobban szerettem volna Lázár úrtól megtudni, hiszen egy olyan dologra akarok rákérdezni...

ELNÖK: Elfogadja a válaszadót?

HARANGOZÓ GÁBOR ISTVÁN (MSZP): ...amit ő személyesen jobban ismer, de elfogadom.

ELNÖK: Elfogadja. Akkor öné a szó, Harangozó Gábor képviselő úr.

HARANGOZÓ GÁBOR ISTVÁN (MSZP): Köszönöm, elnök úr. Még 2012-ben Lázár miniszter úr egy rádióműsorban egyértelműen Csányi Sándorra utalva azt mondta, hogy egy „magyarnak tűnő nagybank, illetve annak vezetője polip módjára hálózza be az országot és gyakorol hatást a magyar gazdaságra, társadalomra és a magyar politikára”. Aztán ezt követően 2013-ban visszavágott Csányi úr, azt mondta, hogy Lázár urat nem ismeri, de tehetséges ember, hiszen láthatjuk, milyen jól intézte a trafikügyet. Hát, jött röpöszt, Lázár úr azt mondta, az ország első számú uzsorásának nevezte Csányi urat, aki ezután be is perelte.

Majd egy darabig béke volt, aztán 2015-ben, mikor az OTP első embere megkapta a legmagasabb állami kitüntetést, Lázár miniszter úr kijelentette, hogy nem ért egyet a kitüntetéssel, és ezt követően Csányi úr pedig elmondta, hogy szerinte nem megnyugtató, hogy Lázár úr felügyeli az uniós pénzek szétosztását. Aztán valami történt, mert hirtelen nagy fordulat következhetett be, hiszen 2015. december 15-én a Mezőgazdasági bizottság ülésén az éves meghallgatásán már azt mondta Lázár úr, idézem: a mintagazdaságnak a másik ága, és ez kétségtelenül egybeesik jelen pillanatban a Csányi család érdekességével, meggyőződésünk szerint államérdek fűződik ahhoz, hogy azzal tudjuk támogatni őket, hogy hosszú távon garantáljuk a föld bérleti jogát.

És aztán itt jön, ami aztán egészen elképesztő, Kaposvár ügye. Kaposvárra Csányi úr elküldte a gumiégető cégének a tulajdonosát, majd lássunk csodát, Kaposvár fideszes polgármestere bejelentette, hogy Kaposvár önként jelentkezik, hogy szeretné, hogy Kaposvárra menjen ez a gumiégető, majd három nap múlva a fideszes többség meg is szavazta, hogy ez Kaposvárra kerüljön, majd aztán a kormány kihirdette, hogy kiemelt állami beruházás keretében szeretné kockáztatni *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)* a kaposváriak egészségét.

Államtitkár úr, mi zajlik itt a háttérben? *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Válaszadásra megadom a szót Kovács Zoltán államtitkár úrnak.

(14.30)

DR. KOVÁCS ZOLTÁN, a Miniszterelnökség államtitkára: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Én nem vagyok Csányi Sándor impresszáriója, én nem tudok ennyi adalékot felhozni az elmúlt 3-4

esztendőről, amit ön itt az imént a parlament elé tárt. Azt gondolom, hogy itt jó néhány olyan ügyet hozott összefüggésbe, amelyek nincsenek egymással összefüggésben.

Az egyik, azt gondolom, a magyar állam célja az volt a bankszektort illetően, hogy 50 százaléka magyar állami tulajdonba kerüljön a bankszektornak, tehát a magyar állam 50 százalékos befolyással bírjon a magyar bankszektor fölött. Ennek érdekében jó néhány lépés megtörtént az elmúlt esztendőben, bankvásárlásoktól kezdődően, illetve a takarékszövetkezeti világot illetően is. Ma azt lehet látni, hogy ezekben az ügyekben, mind a takarékszövetkezeti ügyekben, mind az egyéb bankszektort illetően, a bizalom fennáll a bankszektor irányában.

Ami a mintagazdaságot illeti, a Csányi Sándor nevével fémjelzett agrárgazdasági portfólió azon kormányhatározati jogszabályi kritériumoknak felel meg, amelyek azt mondják ki, hogy azok a mintagazdaságok, amelyek nemcsak termeléssel, feldolgozással, hanem kereskedelemmel foglalkoznak, tehát az egész portfóliót lefedik, Magyarországon egyedül ez a szektor képes ennek az ellátására, és úgy gondolom, hogy fontos ennek a kiemelése és támogatása, azzal, hogy földhöz juttatta hosszú távon ezt az agrárszektort.

Ami az önkormányzati ügyet illeti, azt gondolom, hogy itt a kaposvári képviselő-testületet, illetve a kaposvári polgárokat kell megkérdezni, meg is kérdezték, hiszen volt közmeghallgatás ebben az ügyben. Ebben az ügyben a kormánynak nincs teendője. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Viszonzásra van lehetősége a képviselő úrnak.

HARANGOZÓ GÁBOR ISTVÁN (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Államtitkár úr, a magyar kormány kiemelt beruházásnak minősítette a kaposváriak egészségét súlyosan veszélyeztető beruházást. De én értem, Lázár úr pontosan elmondta, hogy a nagy magyar polip milyen hatással lehet a magyar politikára. Ezzel önöknek úgy kell elszámolni majd a választók előtt, ahogyan minden egyéb ilyen korrupciós üggyel majd szembe kell nézniük a következő választások alkalmával.

Viszont most az a jó hírem van, nemcsak önnek, hanem az ország közvéleményének, hogy a kaposváriak lehetőséget kaptak arra, hogy vegyék saját kezükbe az ügyeik intézését. Ugyanis nem volt se közmeghallgatás, se senki nem hallgatott arra, hogy mit akarnak a kaposváriak, de sikerült elérni, hogy Kaposváron megindulhat az aláírásgyűjtés, hogy egy népszavazással lehessen megakadályozni ezt a pofátlan beruházást, és a kaposváriak ezt meg is fogják tenni. Köszönöm, elnök úr. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Az államtitkár úrnak is van lehetősége a viszonzásra.

DR. KOVÁCS ZOLTÁN, a Miniszterelnökség államtitkára: Tisztelt Képviselő Úr! Minden, ami a népszavazást illeti, az egy fontos dolog, hiszen jó néhány alkalommal beszéltünk erről itt az Országgyűlésben. Ha a helyi polgárok népszavazást szeretnének, és ehhez aláírást gyűjtenek, és elindul a népszavazás, az dönteni fog bizonyos tekintetben erről az ügyről.

Ami a kiemelt beruházást illeti, az állam minden munkahelyteremtő beruházást, amely jelentős és nagymértékű, támogat akár anyagilag, akár úgy, hogy kiemelt beruházásként kezeli, mert ilyenkor az eljárási határidők gyorsabban letelnek, hamarabb lehet az eljárási körülményeket elősegíteni, ez segít minden nagy vállalkozást, amely munkahelyet teremt.

Végezetül ön a nagy magyar polipról beszél. Azt gondolom, hogy annak a pártnak a képviselőjeként, amelyben ön is tag, illetve bent ül a frakciójában, az jobb, ha nagy magyar polipról nem beszél; elég korrupciós ügyük volt önöknek az elmúlt időszakban, úgyhogy jobb, ha erről inkább hallgatnak. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Lukács László György, a Jobbik képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszteréhez: **„Félmunka az egészségügyi béremelés ígérete.”** címmel. A miniszter úr Rétvári Bence államtitkár urat jelölte ki a válaszára. Kérdezem, elfogadja-e a képviselő úr. *(Jelzésre:)* Jelzi, hogy igen. Lukács László György képviselő urat illeti a szó.

DR. LUKÁCS LÁSZLÓ GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A múlt héten vált világossá és nyilvánossá, hogy hat év után talán egy érdemnek tűnő béremelésben részesülhetnek az egészségügyi dolgozók, és érdemes azt is tisztázni ezzel kapcsolatosan, hogy aki nem becsüli azokat az adóforintokat, amelyeket erre most a kormány szán, az igazából nem is ismeri el azt, hogy mindenképpen fejlesztésre szorult az ő bérhelyzetük. Jól jön természetesen minden béremelés, és ezt a dolgozók egy része meg is köszönte, és a megoldásban egyébként a Jobbik Magyarországért Mozgalom is érdekelt, hogy jobb fizetések között dolgozhassanak az egészségügyi dolgozók, azonban az Orbán-kormány már egy régóta fennálló adósságát törlesztheti ezzel, vagy legalábbis kezdheti meg így hat év után, hiszen már a kormányt megelőzően, a két kormányt megelőzően is rossz viszonyok voltak az egészségügyben.

De tudomásul kell venni azt is, tisztelt államtitkár úr, hogy bizony az emelés nem lett mindenre kiterjedő. Napvilágot látott adatok szerint tisztán látszik, hogy az egészségügyi szakdolgozók, akik a legnagyobb számban érintettek, egy kisebb, arányos béremelésben, 10-30 ezer forint bruttó emelésben - ami 5-20 ezer forint nettó emelés átlagosan -

részesülhetnek. De azt is tudomásul kell venni, hogy ezzel az emeléssel egy bérfeszültséget sikerül majd kreálni a rendszeren belül, de azt is, hogy vannak olyanok, és ezt sajnos a védőnők napján - hiszen az ő napjukat ünnepeljük ma - ki kell mondani, hogy például a védőnők kimaradtak ebből a béremelésből, vagy úgy tűnik, ki fognak maradni ebből a béremelésből. De kimaradtak azok a kórházakban, egészségügyi intézményekben dolgozó technikai dolgozók, adminisztrációban vagy egyébként magát a kórház fenntartását végző dolgozók is, akik szintén várnák, hogy az ő bérüket, az egyébként kimagaslóan alacsony bérüket rendezzék. Ki kell mondani tehát, hogy az ő részükre ez a bér, ez az alacsony bértömeg egy nagyon nagy, komoly problémát jelent, és ki kell azt is mondani, hogy bizony ildomos lenne elgondolkodni, hogy újra kell nyitni azokat a bértárgyalásokat, amelyeket, most úgy tűnik, befejeztek.

Azt szeretném kérdezni a tisztelt államtitkár úrtól *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)*, hogy miért maradtak ki az említett dolgozók. Tervezik-e, hogy ők kapjanak béremelést, illetve ha igen, akkor mikor? Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Válaszadásra megadom a szót Rétvári Bence államtitkár úrnak.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Azt hiszem, hogy egy óriási siker az, amit az egészségügyi dolgozókkal közösen elértünk az elmúlt hónapok tárgyalásain. Nem ez az első lépés, hiszen emlékezhetünk, 2012-13-ban, amikor az egészségügyben dolgozók az első, körülbelül 27 százalékos béremelést megkapták - ehhez járult még hozzá nyilván az, amit rezidensösztöndíjban tudtunk adni -, és az ezt követő lépés volt az, újabb kettő, illetőleg négy lépés, amikor a szakorvosok esetében idén szeptemberben egy plusz 107 ezer forint, jövő novemberben újabb 100 ezer forint lesz az emelés értéke, és az ápolók esetében is, ahol négy év alatt idén szeptember 1-jétől 26,5 százalék, aztán pedig 12, 8 és 8 százalékos értékben újabb éveken keresztül fog növekedni az ő fizetésük.

De ezt együtt kell kezelni azzal, hogy az elmúlt hat esztendőben a munkakörülmények javításában, az ápolás lehetőségeinek javításában 500 milliárd forint volt segítségére a kórházaknak, elsősorban a vidéki kórházaknak, ezt egészíti ki majd a budapesti szuperkórház építése, illetőleg további központok fejlesztése Észak-Pesten, illetőleg Dél-Pesten, és az új kórház építése Dél-Budán. Bízunk benne, hogy ez is javítani fogja ugyanúgy a budapesti ellátás színvonalát, mint ahogy azt tettük korábban is.

Emellett jönnek a kancellárok az egészségügyi rendszerébe is. A felsőoktatásban ez egy sikertörténet, hiszen harmadára-negyedére sikerült a kinnlevőségeket, az adósságokat leszorítani. Ebbe illeszke-

dik bele, ebbe a közös programba, a tervbe, szövetségbe az a többéves béremelés, amit az egészségügyben dolgozó orvosok, ápolók egyaránt kapnak. Ennek része az alapellátás részére - és ez az ön kérdésére is részben válasz -, az alapellátásban részt vevő házi orvosok számára, illetőleg más szereplők számára biztosított plusz 10 milliárd forrás. Ez az egész az, ami a mi szövetségünk az egészségügyben dolgozókkal a betegek érdekében. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Viszonzás illeti meg a képviselő urat.

DR. LUKÁCS LÁSZLÓ GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen. Tisztelt Államtitkár Úr! Azt hiszem, megint vissza kell térni még azokra a körökre, illetve megint el kell mondani azokat, amik egyébként a szakmától hangzottak el, illetve az ő értelmezésük ezzel a béremeléssel vagy béremelési ígérettel kapcsolatosan. Egyrészt, hogy ez túl késő, és úgy tűnik, különösen a szakdolgozókra igaz, talán túl kevés.

Azt is sérelmezték, és abban is megfontolandó és megoldandó kérdés előtt áll az államtitkárság, hogy miként lehetne gyorsítani azt az egyébként körülbelül négy évre elnyújtott és egyébként csak 60 százalékos emelést éppen meghaladó béremelést *(Dr. Rétvári Bence: „Csak” 60 százalék?)*, amelyben részesülni fognak. Úgy gondoljuk, hogy mindenképpen meg kell gyorsítani, mindenképpen az általuk elvárt, körülbelül 100 százalékos emelési szintre kell felzárkóztatni ezt a béremelést.

(14.40)

A másik pedig egy tárgyalási kérdés. Sokan és egyébként teljesen jogosan kérdőjelezték meg, és ebben kérjük az államtitkárságot, fontolják meg, hogy be tudnak-e vonni új partnereket, új szakszervezeteket, olyanokat, akik tényleg reprezentatívak, olyanok, akik ténylegesen jobban tudják a dolgozók érdekeit képviselni, hiszen mindenképpen szükséges és álláspontom szerint csak akkor születhetne megnyugtató bérmegállapodás, ha újranyitnák ezt a fejezetet, és új tárgyalópartnerekkel, új eredményekkel tudnának a dolgozók elé állni. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Viszonzás illeti meg az államtitkár urat is.

DR. RÉTVÁRI BENEC, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Nem hiszem, hogy sokan mondanák azt a mondatot, amit ön mondott, hogy csak 60 százalékos haladja meg a béremelés mértéke. Tehát Magyarországon a gazdaságnak jó a teljesítménye, de kevés európai országban mondanák azt, hogy csak 60 százalékos a béremelés, amit a dolgozók kapnak. Nyilvánvalóan mi is

szívesen adnánk többet, és ha ön összeadja ezt a 65 százalékos a megelőző 27 százalékkal, és összesorozza ezeket a számokat, akkor látja, hogy ez a két ciklusunk nyolc éve alatt megduplázását jelenti az ápolók fizetésének. Nyilvánvalóan, ha megnézzük, hogy előtte mi történt, milyen fizetelvonások, forráskivonások jelentek meg, a 13. havi fizetésnek az elvétele, ez ahhoz képest megfordított minden trendet, és azt hiszem, egy ilyen duplázás két ciklus alatt is szép teljesítmény.

Persze lehet, hogy ön azért ellenzi ezt a béremelést, mert ezáltal a magyar orvosok elégedettebbek lesznek, az ápolók elégedettebbek lesznek, és az a családi vállalkozás, amit ön indított be és a családtagjai üzemeltetnek, az kevesebb orvost tud kivinni külföldre; akkor fél év alatt 62 orvost tudott ön Írországba vinni, lehet, hogy most, ha növekedik az orvosok bére, kisebb lesz az üzlet, amivel a családi vállalkozás számolhat, ezért ellenzi ezt ön ennyire. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A napirend utáni felszólalások előtt bejelentem, hogy a határozathozatalok közben az **egyes területrendezési tárgyú törvények módosításáról** szóló T/10531. számú előterjesztés zárószavazása során a T/10531/11. számú egységes javaslatról az Országgyűlés két alkalommal szavazott; tehát kétszer szavazott. Az Országgyűlés mindkét alkalommal elfogadta az egységes javaslatot. Értelemszerűen a második szavazás felesleges volt. Mindezt az informatikai hálózaton a szavazási eredményeknél, valamint az Országgyűlés hiteles jegyzőkönyvében is jelezni fogjuk.

Tisztelt Országgyűlés! Most áttérünk a **napirend utáni felszólalásokra**, mivel mai napirendi pontjaink tárgyalásának végére értünk.

Napirend utáni felszólalásra jelentkezett Varju László független képviselő úr: „Az elmúlt hét eseményeivel kapcsolatosan” címmel. Megadom a szót ötperces időkeretben. Öné a szó, képviselő úr.

VARJU LÁSZLÓ (független): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Az elmúlt hét eseményeit, azt hiszem, így az ülészak utolsó napján érdemes kiterjeszteni akár az elmúlt fél évre. És az általános értékelésen túl, amelyet sajtótájékoztatón megtettünk, ezen túlmenően van-e olyan téma, van-e olyan ügy, amelyet figyelmen kívül hagyott a Ház, a kormányzati tevékenység inkább csak súlyosbította a helyzetet, ezt szeretném vizsgálni, és erre szeretném az önök figyelmét felhívni, mert igenis van ilyen téma.

Mégpedig ez arra vonatkozik, hogy 2013 közepe óta az öregségi nyugdíjra jogosult közszolgáknak választaniuk kell: vagy nyugdíjba mennek, vagy tovább dolgoznak, de a fizetésük mellett nem utalnak nekik nyugdíjat. Ötezren vannak olyanok, akik az elmúlt években nem kaptak nyugdíjat, miközben munkát vállaltak, mert dolgoztak. Közülük volt olyan, aki ezt a bíróságon követelte magának, és egészen eljutott az

Európai Bíróságig, ahol jelentős kártérítést szavaztak, illetve ítélték meg az ő számára, és a bíróság döntése alapján ezt a magyar államnak ki kell fizetni. Ugye, itt fejenként több millió forintos kártérítésre számíthatnak azok, akik egyébként ezt hasonlóan megteszik. Nekik, azt hiszem, hogy joguk és lehetőségük adott arra, hogy ezt a kártérítést maguk is követeljék. Ez különösen azért van így, mert 2013 közepe óta, mióta ez a törvény életben van, egy különösen diszkriminatív megoldást alkalmazott az állam. Amikor ez a döntés megszületett, a diszkriminációnak csak az egyik része volt az, hogy a magyar állam a magánvállalkozók, magánfoglalkoztatók területén ezt nem érvényesíti, a közszolgáknál viszont igen. De azon belül is vannak különös kivételek, és különös kivételeket jelentenek a politikai vezetés szereplői. És éppen ezért ebben a formában elfogadhatatlan.

A döntést korábban egyébként azzal indokolták, hogy a nyugdíjtörvény vonatkozó része ellentétes az emberi jogok európai egyezményével, sérti a megkülönböztetés tilalmát, ugyanis ahogy említettem az előbb, mint a magánszektorban, mind pedig a közszektorban, a közfoglalkoztatásban van ilyen különbség. Az Emberi Jogok Európai Bírósága, bár legitim célként fogadta el a költségek csökkentésének szándékát, de ezt ilyen formában nem lehet megtenni.

Éppen ezért a magyar állam ellen indított perek nagy száma súlyosabb következményekkel is járhat, és ebben a döntésben vagy ebben a megoldásban, amit a magyar állam itt alkalmazott, benne van az elmúlt fél év, de ennél hosszabb időszak is, hogy milyen módon járt el. Másoktól, a gyengébbektől, akiknek kisebb az érdekérvényesítő képessége, azoktól pénzt vesz el, és olyanoknak adja, amiből akár például a stadionok is épülnek. A kényszerszabályok folytán az érintetteknek két rossz közül lehetett egyébként választani. Vagy lemondtak a továbbfoglalkoztatásról, és így megszűnt az aktív foglalkoztatás lehetősége számukra, ha viszont a továbbfoglalkoztatást választották, akkor már a megszolgált nyugdíjuktól estek el. Ezen kevesek érdekében szólok most is. Az a választási kényszer is sérti a munkavállalás szabadságát, hogy a jogosan járó nyugdíjszolgáltatás felfüggesztése sérti a szociális biztonsághoz való jogot. Éppen a magyar ügyben állapította meg a bíróság Strasbourgban, hogy a közszolgálati jogviszony hosszú távra szóló különös bizalmat feltételez, amit sértenek az állam váratlanul és egyoldalúan meghozott, korábbihoz képest teljesen új viszonyai.

Éppen ezért a Demokratikus Koalíció ebből a szempontból egy új törvényjavaslat kimunkálásán dolgozik, ezt benyújtjuk azok érdekében és annak érdekében, hogy az állam ilyen rendkívüli megoldásokkal ne éljen és ne élhessen a jövőben; akiknek pedig kárt okoztak, azoknak pedig fizessék meg a tartozásukat. Köszönöm szépen megtisztelő figyelmüket.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. A kormány nem kíván most erre reagálni. Szintén napirend utáni

felszólalásra jelentkezett Z. Kárpát Dániel képviselő úr, Jobbik-képviselőcsoport: „Meddig még?” címmel. Öné a szó, képviselő úr, ötperces időkeretben.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! A költségvetésről szóló törvényjavaslat végszavazása mindig is az év egy olyan fordulópontja, amelynek értelmében elmondható, hogy egyfajta bizonyítványt állíthatunk ki Magyarország Kormányának a teljesítményéről, és ez a bizonyítvány enyhén szólva lesújtó. Azt látjuk, hogy azok a kozmetikai jellegű könnyítések, amelyeket ez a kormányzat biztosítani kíván a polgárok számára, szármalmasak, nem elegendők, példának okáért a személyi jövedelemadó 1 százalékos csökkentése egy bolti eladó esetében talán még az ezer forintot sem éri el, egy államtitkár vagy miniszter esetén pedig a tízezer forintot is meghaladhatja.

Ezen elképesztő aránytalanságok sorába illik az az áfacsökkenési tervezet is, ami tulajdonképpen gesztusszinten maradt meg a kormány részéről, hiszen szemben a Jobbiknak az összes alapvető élelmiszert és gyermeknevelési cikket érintő áfacsökkenési javaslatával, mely érezhető könnyítést hozna a családoknak, a kormányzat tervezete mindössze egy átlagos család fogyasztói kosarának 6-7 százalékát érintő módon, egy összesített 1 százalékos áfacsökkenéssel sem ér fel. Miközben azt látjuk, hogy Magyarországon adóztatják a legbrutálisabban áfaszempontból Európában a gyermeknevelési cikkeket, nem értjük, hogy miként kíván a kormány demográfiai fordulatot elérni, hiszen ezen túladóztatottság egyébként nemcsak a gyermeknevelési cikkekre és nemcsak az áfára jellemző, hanem bizony az OECD felmérései szerint a vizsgált országok tekintetében Magyarország az érintett időszakban szinte mindig az első ötben volt, hogyha kétgyermekes, kétdolgozós családok adóterhelését nézzük.

(14.50)

Tehát kijelenthető, hogy a magyar családokat brutálisan, ha úgy tetszik, szénné adóztatják Európában.

Azt is látnunk kell ugyanakkor, hogy nemcsak a demográfiai fordulat marad el, hiszen az utóbbi években sajnálatos módon tovább növekedett a népességfogyás üteme, hanem a kivándorlási spirál sem lassul, nem áll le. S miközben tudjuk, hogy nem lehet pusztán anyagiakkal versenyezni a nyugat-európai bérszínvonallal, de még azokat a nem is kozmetikai jellegű, hanem annál sokkal fontosabb lépéseket sem tette meg a kormányzat, amihez a költségvetési tervezet lehetőséget nyújtott volna. Értetlenül állunk ugyanis azelőtt, hogy százmilliárdos nagyságrendben megmozgatnak forrásokat a CSOK, a 10 plusz 10 és olyan otthonteremtési kedvezmények irányába, amelyeket bár a Jobbik támogatott, de kijelenthető, hogy a szerencsésebb társadalmi csoportok számára szólnak, a felső tízezertől

talán fölfelé, vagy még éppen ott tudnak hatni, ugyanakkor fájó módon hiányzik egy olyan átfogó otthoneremtési és főleg bérlakásépítési program, amely a nehezebb sorban élő magyarok számára is előrelépési lehetőséget nyújtana, kicsit csillapítana az új építésű lakások elképesztő hiányán és a bérlakáshiányon, kicsit talán lejjebb tudná szorítani a budapesti és a nagyvárosi albérletárakat, ily módon mindenki számára áttételes könnyebbséget hozna.

És el kell mondjuk azt is, hogy a kivándorlási spirál már említett lassítása mellett, ha magyar kivitelezőkkel, központi anyagbeszerzéssel dolgozunk, akkor magyar vállalkozók, magyar beszállítók és hazai gazdasági ágak is tőkeinjekciót kaphatnának. Egy ilyen program pedig elindítható lett volna, elindítható lenne abból a forrástömegből, amit csak a CSOK említett kedvezménytömegére mozgatótt meg a kormányzat. Főleg, hogy a költségvetés tárgyalása mellett egyfajta kegyelmi állapot is előállt, hiszen külföldi begyűrűző hatások mentén több mint 400 milliárd forint vált tulajdonképpen széteszthatóvá, amit egy másik törvényjavaslatban meg is tett a kormányzat.

A Jobbik ugyanakkor tarthatatlannak érzi azt, hogy miközben a demográfiai fordulat megalapozására nem jut, otthoneremtési programra nem jut, addig Magyarországot egyfajta félstátuszú német gazdasági tartományként olyan külső hatások befolyásolják, hogy egy német autógyár éppen milyen szezonális ajánlatokat dob ki, vagy éppen idejön-e, itt marad-e annak köszönhetően, hogy a magyar munkaerő olcsó. Nem lehet pusztán olcsó munkaerővel versenyezni, nem szabad Magyarországot egy kiszolgáltatott német tartományként megtartani gazdasági megközelítésből, hanem önálló gazdasági ágakra, vállalkozó szellemre, hazai vállalkozók támogatására, termelést támogató adórendszerre lenne szükség.

De addig is, hogy a magyar családok érezzék a könnyítést, a kormányzatot nem győzzük elégszer felszólítani arra, hogy tegye magáévá a Jobbik átfogó áfacsökkentő koncepcióját, hiszen azáltal, hogy az alapvető élelmiszerek és a gyermeknevelési cikkek tekintetében egy nagyon széles körű csökkenést javasolunk, és ezt keresztül is vesszük, bizony a családok terhei érezhető módon csökkenni fognak, durván hatszor-nyolcszor annyival, mint amennyit a kormányzat most gesztusértékkel, kozmetikai jelleggel beletett ebbe a költségvetési tervezetbe. De ha nem tesszük meg ezeket a nagyon komoly lépéseket, akkor nem tud sem ez a kormány, sem egy másik felmutatni érdemi sikereket a demográfiai katasztrófa elhárítása terén.

Ne várják meg tehát a Jobbik-kormányt ezzel, tegyenek már most, cselekedjenek most, mert egy későbbi kormány bizony lesz, amelyik eredményeket képes foganatosítani, ez pedig a Jobbik kabinetje lesz. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. A kormány nevében Hoppál Péter államtitkár úr kíván válaszolni.

DR. HOPPÁL PÉTER, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Azt kell mondjam az ön napirend utáni felszólalására sommázként, hogy ön vagy nem ebben az országban él, vagy nem ismeri a számokat, vagy pedig egy kötelező politikai akciót hajtott most végre, és az ellenkezőjét mondta el annak, ami Magyarország az elmúlt években érvényesült.

Tisztelt Képviselő Úr! Lássuk, hogy mik a tények azzal szemben, amiket ön a magyar családpolitikáról az imént említett. Magyarországon a 2010-es kormányváltást követően a külföldi elemzők által is méltányolt és méltatott komoly változások történtek. A családok támogatása és segítése került a kormányzati politika középpontjába. Azt mondani, hogy szénné adóztatják Magyarországon a családokat és hogy nem jut családtámogatásra, szemenszedett hazugság, tisztelt képviselő úr. Azt hiszem, hogy önnek a magyar családokat meg kéne ismernie azelőtt, mielőtt vádaskodásokba kezd.

2010-ben az ön állítása a valósághoz valószínűleg közelebb állt volna, mert hiszen akkoriban a vállalt gyermekek száma is a katasztrófához közelítő mértékű volt Magyarországon. Jól tudjuk, hogy a családtámogatást a polgári kormányzati időszakok után a szocialista kormányok mindig megszüntették. Csak egy picikét kellene emlékeznie arra, hogy 1994 után a szocialista kormányzás milyen, egyébként a nevéből fakadó szociális intézkedéseket vont vissza a Bokros-csomaggal, és hogyan sodorta a tönk szélére, valóban a csőd szélére a magyar családokat. Majd jött a polgári kormányzás, az első Orbán-kormány 1998 és 2002 között, amelyik emelte a minimálbért, és amelyik bevezette Magyarországon a családi adókedvezményt, képviselő úr. Nagyon kérem, hogy ezt ne hallgassa el, mert a teljes igazságot csak így vagyunk képesek megismerni.

Ha ön a 2002 utáni kormányzatról beszélt volna, akkor igaza lenne. 2002 és 2010 között újra a szocialisták jutottak a kormányzás lehetőségéhez, és ők teljes mértékben megszüntették a családi adókedvezményt, valamint befagyasztották a minimálbért is. Abban a nyolc esztendőben valóban mérhetetlen mértékben csökkent a családok támogatása, és azt is mondhatjuk, hogy a negatív demográfiai tendenciák éppen azért gyorsultak fel és azért fogyott borzasztó és fájdalmas mértékben a magyarság, mert az akkori nyolcéves kormányzás intézkedéseinek a kódoltságában benne volt az, hogy ennek a következménye az lesz, hogy nagyobb mértékben fogyunk, mint amilyen mértékben reprodukálni kellene önmagunkat.

Ezzel szemben a 2010 utáni kormányváltás eredményeit nem tudja megcáfolni, mert ezek be vannak égetve a statisztikai eredményekbe, amiket nemcsak a magyar statisztikai hivatal, hanem a külföldi statisztikai hivatalok is már régen elismertek, képviselő úr. Ha egy kicsikét elolvasná ezeket, akkor nem lenne ilyen arrogáns és nem lenne a valóságot nélkülöző a felszólalása. Elmondom az ön kedvéért, hogy találko-

zon a ténybeli adatokkal is: a 2010-es 1,25 százalékos, nők által átlagosan vállalt gyermekek száma Magyarországon egy nagyon összehangolt és komoly gazdaságpolitikai fordulat, illetve demográfiai és családtámogató ösztönzőrendszer következtében 1,25 százalékról 2015-re 1,44 százalékra emelkedett. Képviselő úr, erre azt mondani, hogy ez negatív tendencia, minimum butaság vagy rosszindulat.

Ugyanakkor a házasságkötések számát tekintve is azt mondhatjuk, hogy 2010 folyamán a 35 ezret alig meghaladó házasságkötés történt Magyarországon, míg 2015-ben ez a szám 30 százalékkal emelkedett, képviselő úr, majdnem 46 ezer házasság kötött Magyarországon. Ha ez nem pozitív tendencia, akkor mi az? 11 ezerrel több házasság történt Magyarországon öt év alatt, ami egy nagyon rövid időszak. A statisztikusok azt mondják, hosszú időnek kell eltelni ahhoz, hogy a demográfiában jelentős változások történjenek. Ez rövid idő alatt, öt esztendő alatt történő pozitív változás volt. S ezt alátámasztja még, hogy örvendetes módon a terhesség-megszakítások száma is 23 százalékkal csökkent Magyarországon ugyanebben az időszakban.

Az mondható el tehát, hogy az a családtámogatási rendszer, amit a Fidesz kormányzása, az első, a második és a harmadik Orbán-kormány a magyar társadalom indíttatására életbe léptetett, Európában is egyedülálló, és a statisztika igenis visszatükrözi, hogy bár nem vagyunk elégedettek, szeretnénk, ha a demográfiai lehetőség és a családok helyzete még tovább javulna, de az az ezermilliárd forint, képviselő úr, amit a családtámogatási rendszer otthagytott a magyar családoknál, példaértékű Európában. Legyen büszke ön is erre! *(Taps a Fidesz soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Napirend utáni felszólalásra jelentkezett Csizi Péter fideszes képviselő úr: „Büszkék vagyunk a Zsolnay gyár 130 dolgozójára” címmel. Öné a szó, képviselő úr, ötperces időkeretben.

CSIZI PÉTER (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A tavaszi ülészak utolsó pillanatában, a nyári szünet előtti percekben is jól látszik, hogy ha a személyi dimenziót vesszük alapul, akkor ennek a Háznak az üléstermében nagyon ritka az a pillanat, amikor egyetértünk egymással. Általában szópárbajok és politikai csatározások zajlanak, ami, azt gondolom, hogy teljesen természetes egy politikai testületnél.

Viszont ha egy kicsit feljebb emeljük a tekintetünket, körbenézünk ebben a teremben vagy végignézzük ezt a gyönyörűséges épületet, akkor politikai hovatarozástól függetlenül mindannyian büszkék vagyunk arra az épületre, amely ma a magyar parlamentnek, a Magyar Országgyűlésnek helyet ad 1904 óta. Mindenki mást lát ebben az épületben. Van, akit az épület nagysága nyűgöz le, a méretei, vannak, akik az 1904-es állapotokhoz mérten azt a hihetetlenül modern műszaki, technikai és tervezési technológiai

ellátást veszik alapul, ami akkor tényleg egyedülálló volt, nemcsak Magyarországon, hanem Európában is.

(15.00)

És vannak azok, akik az épület díszítettségére, színezetére és hangulatára büszkék. Hát, mi úgy vagyunk ezzel, pécsiek, hogy mi arra vagyunk büszkék, hogy ezt az épületet Zsolnay kerámiával díszítették. Hiszen a XIX. század második felében megalapított Zsolnay gyár pont a Parlament, az Országház megépítésének pillanatára és átadására vált európai és világviszonylatban is ismertté. Akkor a gyár gyakorlatilag olyan újításokat tudott bevezetni, amelyekre még a mai napig is büszkék vagyunk, és Budapesttől Kolozsvárig, Párizstól egészen az Újvilágig mindenhol vannak olyan épületek, olyan közintézmények, olyan szobrok, és nagyon sok polgári lakásban találhatók olyan porcelánok, ami a pécsi Zsolnay gyár terméke volt.

Az elmúlt évtizedekben sajnos sokszor féltünk, hogy ez a dicső múlt el fog tűnni. Számtalanszor, főleg a rendszerváltás utáni időszakban aggódhatunk mi, pécsiek elsősorban a gyár gazdasági háttere, anyagi háttere és likviditási nehézségei miatt, hogy a Zsolnay termékek a múlté lesznek. Most azonban a legeslegújabb pillanatban különösen fel kell hívjuk a figyelmet, akár itt, az Országházban, hogy nagy a baj a Zsolnay háza táján. Mert ma már nemcsak gazdasági nehézségek kísérik a gyár mindennapjait, hanem a 150 fős munkavállalói létszámból 130-an döntöttek úgy, hogy otthagyják régi munkahelyüket. Azt a munkahelyet, ahol sokan fiatalkoruk óta tevékenykednek.

Ez nem egy egyszerű gyár, ez nem egy egyszerű munkahely. Ezt a munkát nem tudja mindenki ellátni, aki a Zsolnay gyárban dolgozik. Gyakorlatilag a Zsolnay-örökség azoknak az embereknek a kezében, hitvallásában és szellemiségében van, akik a mai napig, egészen pontosan múlt hét keddig a gyárban dolgoztak. A 150 főből 130-an megelégtették azokat az állapotokat, amik hónapok óta jellemzik a gyárat. Több száz millió forintos tartozással, számtalan kifizetetlen számlával és menet közben pedig olyan hírekkel kell szembesülnünk, hogy a gyár termékeit nem hivatalos úton értékesítik. A legújabb hangfelvétel, ami a mai napon került nyilvánosságra, azt mutatja, hogy a gyár külföldi tulajdonosa nem jó gazdája a gyárnak, nem jó gazdája nemzeti kincsünknek.

Éppen ezért Pécs város polgármestere, dr. Páva Zsolt kezdeményezte a kormányzatnál, hogy nyilvánítsa stratégiaileg kiemelt jelentőségű gazdálkodó szervezetté a gyárat. Ezt a kérésünket a kormány jóváhagyta, úgyhogy mondhatjuk, hogy míg a város és a kormány jogi védelmet nyújtott, addig a múlt héten a dolgozók fizikálisan is kiálltak a Zsolnay-értékek mellett. Úgyhogy, tisztelt képviselőtársaim, bár a harc még zajlik, bár a tulajdonos heves szópárbajokban próbálja védeni a mundér becsületét, bár a

NAV a nyomozását még nem hozta nyilvánosságra, ami hűtlen kezelésről és lopásról szól, de egyet kijelenthetünk, hogy mindannyian aggódunk a Zsolnay gyárért, a Zsolnay-értékért, és bízunk benne, hogy nemzeti kincsünk nagyon hamar ismét biztos kezekbe fog kerülni. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Szórványos taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Megkérdezem államtitkár urat, kíván-e válaszolni. *(Jelzésre:)* Hoppál Péter államtitkár úr jelzi, hogy igen. Öné a szó.

DR. HOPPÁL PÉTER, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! A Zsolnay Porcelánmanufaktúra, régi nevén Zsolnay Porcelángyár a magyar ipartörténet és egyúttal a magyar kultúra egyik kiemelt kincse, kiemelt értéke. Ezért is roppant fontosnak tartjuk, hogy áttekintve, visszatekintve a porcelángyár elmúlt 100-150 éves időszakára, megtaláljuk azokat a pontokat, amelyekből erőt tudunk meríteni, és a kormányzat mindenfajta módon, minden lépéssel azt támogatja, hogy a pécsiek kezdeményezése, a pécsi önkormányzat lépései a kormány által támogatott lépések lehessenek annak érdekében, hogy a nemzetünk egésze számára a Zsolnay-értéket tovább tudjuk menekíteni, örökíteni.

Mint ismeretes, nyilvánvalóan a gyár történetében az I. világháborúban is volt megroppanás, hiszen akkor a hadiiparnak kellett elsősorban gyártani, majd jött a gazdasági világválság 1929-33-as időszaka, amikor felére esett le a gyár termelése, és ezért nagyon jelentősen megváltak a dolgozói létszámtól, és háromnapos munkahetet kellett bevezetni. Aztán a 30-as évektől, amikor újra felerősödött a Zsolnayra az igény, akkor újra a világ érdeklődésének középpontjába került, ugyanúgy, mint ahogy a szecesszió, a századforduló időszakában minden létező világkiállításról nagydíjjakkal tért vissza a Zsolnay.

Olyan értéket képvisel tehát, amelyet nem roppanthatott meg egy világválság, nem roppanthatott meg a II. világháború utáni államosítás sem, amikor egy tollvonással a kommunista állam elvette a tulajdonosoktól, az örökösöktől, és elhajtották őket, 24 óra alatt elhagyásra kényszerítették a tulajdonosokat a saját tulajdonukból. Egy bőrönddel kellett a Zsolnayaknak elmenni az internálás időszakában. Aztán, tudjuk jól, hogy új termékpalletta tervezésével próbált valamit a 40 év szocialista időszaka fejleszteni a gyár presztízsén, de a rendszerváltás utáni időszak kellett ahhoz, hogy a piac megtalálja ezt az értéket.

Azokban nem kedvezett ez az időszak, ahogy ön is elmondta, képviselő úr, nem kedvezett ez az időszak, a privatizáció időszaka a gyárnak. Hiszen tulajdonostól tulajdonosig vándorolt a többségi tulajdon, és ráadásul, valljuk be, hogy amikor a 90-es években három részre szakadt a cég, nyilvánvalóan az sem kedvezett a Zsolnay márkának és a feltételek erősödésének. Azonban most, amikor egy újabb válság

jelei mutatkoznak, élénken és határozottan reagált Pécs város önkormányzata. Úgyhogy azt mondhatom képviselő úrnak, hogy azt a törekvést, ami a pécsiek irányából megnyilvánult, azonnal támogatta a kormányzat. Hiszen a kormány Pécs város kezdeményezésére idén februári rendeletével biztosította a Zsolnay Porcelánmanufaktúra Zrt. stratégiai kiemelt jelentőségű gazdálkodó szervezetté nyilvánítását. Ezt a pécsiek kezdeményezték, és a kormány azonnal reagált erre az indítványra.

Azt gondolom, hogy mivel ebben a rendeletben szavatolja a kormány azt, hogy a manufaktúra esetleges felszámolása esetén, annak különleges nemzetgazdasági értékét szem előtt tartva, a csódtörvény által biztosított különleges eljárási szabályok érvényesülnek, így biztosak lehetünk abban, hogy ez az érték, amit évszázados távlatban felhalmozott a Zsolnay gyár, nem megy veszendőbe. Nagyon fontos ezt hangsúlyoznunk, hiszen valóban, ahogy láthattuk ma itt, a Parlament karzatán a dolgozókat, ők egy olyan munkakultúrának a tulajdonosai, birtokosai, ők az egyetlenek a világon, akik tudják, hogy hogyan kell Zsolnay díszítési technológiát végezni, azt gondolhatjuk, hogy nélkülük nincs Zsolnay. Ezért az ő egységes kiállásuk mellett, hogy a 150 dolgozóból 130-an felálltak a régi cégből, és átmentek az önkormányzat által létrehozott új cégbe, ez is azt mutatja, hogy a Zsolnay értéke mellett a város, a dolgozók és a kormányzat együtt állunk ki.

Fontos ezt hangsúlyoznunk, hiszen a Zsolnay és a Zsolnay gyár területén az Európa kulturális fővárosa program időszakában létrehozott, 5,5 hektáros, a világon is egyedülálló, fantasztikus Zsolnay Kulturális Negyed mindketteje az elnöklő képviselőtársunk által indítványozott hungarikumok körében kapott megtisztelő elhelyezést. Magyarán a Zsolnay Porcelánmanufaktúra, a Zsolnay termék, illetve a Zsolnay Kulturális Negyed egyaránt törvényi hungarikum védettséget birtokol. Azt gondolom, hogy ez a lépéssor, amit az elmúlt hónapokban a pécsi városvezetés és a kormányzat összehangoltan megtett, mind-mind, minden lépés abba az irányba mutatott, hogy a Zsolnayt hosszú távon megmentsük a nemzet számára, és értéket teremtsünk belőle a széles körű piaci érdeklődés számára. Köszönjük az ebben való közös erőfeszítéseinket.

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Napirend utáni felszólalásra jelentkezett Nyitrai Zsolt képviselő úr, Fidesz-képviselőcsoport: „Amire európai szinten büszkék lehetünk, az egri bikavér” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

(15.10)

NYITRAI ZSOLT (Fidesz): Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Eger és térsége, valamint az egri borvidék képviselőjeként kértem szót ma napirend után itt az Országgyűlésben. Az egri egy régi történelmi borvidék. Nagyon fontos a

térségben élőknek a szőlő és a bor, hiszen több ezren élnek szőlészetből és borászatból. Sok embernek ad munkát a borvidék, családok számára megélhetést.

A borvidék szőlészeivel és borászaival folyamatos párbeszédben állunk, rendszeresen hívjuk őket szakmai fórumokra és egyeztetésekre. A borvidék, talán Magyarország legismertebb bora az egri bikavér, a vörös cuvée-nk, amelyre európai szinten is büszkék lehetünk; európai szinten is, hiszen a borok olimpiájának is nevezett Challenge du Vinen az egri borvidék szerepelt a legjobban, rekordmennyiségű éremmel tértek haza az egri borászok.

Jómagam pár hónappal ezelőtt kezdeményeztem, hogy az egri bikavér kerüljön be a hungarikumok közé. Tettem mindezt azért, mert az egri bikavér megfelel a hungarikumok kritériumának, hiszen a magyarság egyfajta csúcsteljesítményéről van szó. Fontos fejlődés, hogy elmondhatjuk, hogy mára mindegyik komoly egri pincészet megalkotta a bikavér fehér párját, az egri csillagot, ami egy fehér cuvée.

Most pénteken Kisvárdán ülésezik majd a Hungarikum Bizottság. Terveink és reményeink szerint ezen az ülésen a bizottság a nemzeti értéktárba, a Magyar Értéktárba emeli az egri bikavért, ezáltal kiemelkedő nemzeti értékévé nyilvánítja majd az egri borvidék jeles termékét. Ez azért is fontos, és innen is arra kérem a bizottság tagjait, hogy támogassák ezt a javaslatot, mert ez nagyon fontos előrelépés lenne számunkra, hiszen a Magyar Értéktárba kerülés, a kiemelkedő nemzeti értékévé válás előfeltétele a hungarikummá válásnak, innen már csak egy lépés az, hogy az egri bikavért hungarikummá tudják majd minősíteni.

Én abban bízom, hogy hamarosan erről, tehát a hungarikummá minősítésről is beszámolhatok majd az Országgyűlés nyilvánossága előtt. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Megadom a szót a kormány nevében Hoppál Péter államtitkár úrnak.

DR. HOPPÁL PÉTER, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Képviselő Úr! Valóban kiemelt fontosságú, hogy a magyar borágazat eredetvédelemmel összefüggő kérdéseire minél gyorsabb válaszok szülessenek.

Ez nyilván a hegyközség irányából induló kezdeményezés, és a nagy márkák védelme érdekében születő évtizedes összefogás eredménye. Ezt a kormányzat nagyon jó szívvél támogatja, hiszen a magyar termékpalettán különlegesen fontos helyet foglalnak el. A rendszerváltás óta immáron nem a tömegtermelést kiszolgáló, hanem a családi pincészetek formájában nemzetközi rangú és minőségű borok egész palettája szolgálja ki a magas ízlésű és a minőséget kedvelő fogyasztókat.

Az egri borvidék, elmondhatjuk, hogy az első volt, ami jól reagált az eredetvédelmi kihívásra, a

korszak kihívására. Szükséges is volt ez, mert ahogy képviselő úr elmondta, valóban az egri bikavér minőségi fejlesztésére nagy hangsúlyt kellett fektetni. Ismeretes az a tény, hogy a rendszerváltás előtti szocialista időszak nem kedvezett a magyar borok megítélésének, az egri bikavérnek, és a tömegtermeléssel a régi csodálatos, fantasztikus magas minőségét sajnos nagyon alulmúlta a szocialista termelő időszak, azonban azok a lépések, azok az önkorlátozások, amiket a hegyközség és az egri termelők bevezettek az elmúlt években, meghozták gyümölcsüket. Nagyon rangos nemzetközi versenyeken sorra ezek a tételek kiemelt figyelmet érdemeltek ki, és ezzel a magyar borágazat számára is jelentős sikereket hoztak.

Azt mondhatjuk, hogy az egri bortermelők valóban az elsők voltak, akik a bikavérre, az egri bikavérre az általános törvényi szabályozásnál részletesebb szabályozást dolgoztak ki. Ez a fajta önkorlátozó gesztus volt, amire utaltam, ami miatt a minőség rövid idő alatt, nagyon rövid idő alatt magas léptekben növekedett és menetelt előre. Azt hiszem, hogy a közösségi szabályozás ezen volta a megfelelő kereteket megadja ahhoz, hogy a termelői közösségek boraik eredetvédelmi kérdéseiben is önmaguk autonóm módon tudjanak dönteni. Ez szavatolja, a magyar törvényi környezet szavatolja tehát a minőség garanciáját.

Szeretném megemlíteni még, hogy egyedülálló kezdeményezésként valóban a képviselő úr által említett új, oltalom alatt álló eredetmegjelölésű bor, az egri csillag, a fehérborok legmagasabb minőségű válogatása is rövid idő alatt a piac megbecsülését kiérdemelte, úgyhogy azt mondhatjuk, hogy az egri termékpaletta, az egri bikavér mellett az egri csillaggal is ma már a legmagasabb, polcokon szereplő tételeket szolgáltatja.

Azt kívánom az egri bortermelőknél, hogy azt a befektetett munkát, azt a példás szabályozási rendszert, amit a termelésben foganatosítottak, kísérje az elmúlt évekhez hasonló emelkedő, hazai és nemzetközi megbecsültség, és az egriek törekvését, amely pedig a márka hungarikum irányába történő elmozdítása, ezt a kormányzat természetesen minden eszközzel támogatni szándékozik. Köszönöm szépen, képviselő úr.

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Napirend utáni felszólalásra jelentkezett Ágh Péter fideszes képviselő úr: „Gencsapáti büszke lehet” címmel. Öné a szó, ötperces időkeretben.

ÁGH PÉTER (Fidesz): Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Engedjék meg, hogy itt, az ország Házában is ismertessem önökkel egy közösség örömét, hiszen tevékenységük révén a nemzeti tudat építéséhez is hozzájárulnak. Ennek kapcsán fel szeretném hívni a figyelmet arra, hogy Vas megyében nagy hagyománya van a népi tradícióink ápolásának. Legyen szó zenéről, táncról vagy más területekről, a vasiak méltó őrzői őseik szokásainak.

Jóleső érzés ezért részt venni az itteni rendezvényeken, hiszen sokszor láthatjuk-hallhatjuk azokat a csoportosulásokat, melyeknek tartóoszlopai a múlt értékei, de a mában akarnak adni valamit, hogy a jövőben is legyen megtartóereje a népi kultúrának. Ilyen közösség található Gencsapátiban is, ahol idén került megrendezésre a 25. pütkösi fesztivál és a 20. gencsapáti regionális néptáncfesztivál.

A Szombathely északi-északnyugati szomszédságában található településen működik a Gencsapáti Hagyományörző Néptáncgyűttes, de idekötdik a vasi népdalstúdió és a Kezdőkör Képzőművészeti és Népművészeti Egyesület is. Ezen szervezetek kimagasló és sokszor elismert munkája is rámutat arra, hogy a közel 3 ezer fős településen kiemelkedő munkát végeznek értékeink megőrzése terén.

Ezt erősíti az a tény is, hogy idén kerülhetett megrendezésre a 20. jubileumi, „Gencsi söprű” elnevezésű regionális néptáncfesztivál. A pütkösi rendezvények a rossz idő ellenére is a helyi közösség ünnepei voltak. Az, hogy idén sor kerülhetett erre a kerek évfordulóra, azt bizonyítja, hogy Gencsapáti egyik ismérvévé vált a néptánc szeretete. Az 1992-ben indult néptáncfalalkozókból 1997 óta a „Gencsi söprű” névre keresztelt Vas megyei néptáncfesztivál született, amit azóta is megrendeznek.

2000-ben nyitottak a tágabb értelemben vett régió irányába, így vált regionális fesztivállá. Eközben nemzetközi együttműködések alkalmazásával fejlesztették a programot Erdélyen, Szlovénián át Horvátországon keresztül Ausztriáig. Számos ország vendégei, néptáncgyűtteseivel tovább emelték tehát ennek a rangját. Az idei alkalomról csak két szám: 550 fellépő, 28 produkció. Köszönet illeti ezért Bodorkós Ferenc polgármester urat, hogy az önkormányzat mindig azok mögött állt, akik motorjai voltak a kultúra terjesztésének. Közéjük tartozik Varga Albin, akinek neve a gencsi kulturális élet védjegyévé vált.

Bízom abban, hogy az ilyen események és a civil szervezetek a jövőben is hozzájárulnak ahhoz, hogy minél több fiatal fedezze fel a népi kultúránk értékeit, hagyományaink szépségeit. Ez egy olyan küldetés, amely hozzájárulhat ahhoz, hogy az új nemzedék tagjai minél mélyebben meg tudják élni a magyarságukat. Ehhez a misszióhoz a gencsapátiaknak sok erőt kívánok. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a Fidesz padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Megkérdezem, hogy a kormány nevében kíván-e válaszolni. *(Dr. Hoppál Péter nemet int.)* Nem.

Tisztelt Országgyűlés! Napirend utáni felszólásra jelentkezett Farkas Gergely jobbikos képviselő úr: „Hangozzék el a diákok véleménye is az Országgyűlésben. Beszámoló a Jobbik Ifjúsági Tagozatának 'Hallasd a hangod!' kampányának eredményeiről. XVII. rész.” Öné a szó, képviselő úr.

FARKAS GERGELY (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim!

Engedjék meg, hogy az iskolai tanév és a tavaszi ülészak lezárultával a 17. alkalommal is ismertessem önökkel a Jobbik Ifjúsági Tagozatának „Hallasd a hangod!” kampánya során beérkezett üzeneteket, amelyeket középiskolás diákok küldtek számunkra. Tudjuk nagyon jól, hogy az oktatási problémák, az oktatási viták még nem zárultak le, ezért is fontos, hogy e társadalmi réteg, talán a legérintettebb réteg véleménye is elhangozzon itt, az Országház falain belül.

(15:20)

Bálint 10. évfolyamos tanuló ezt írta: „Sok a tanóra, a diákok 6-7 óra után már nem tudnak teljes mértékben a tanórara koncentrálni. Gyakran előfordul, hogy átvesszük a tananyagot ugyan, de nem értjük meg, mert akkora mennyiségű, hogy az elmélyítésre nincs idő.”

Dorka véleménye is ezt igazolja, idézem őt: „Az iskolában nem mélyítik el a tananyagot a diákok számára. Csak sürgetik a tanárokat, hogy haladjunk az anyaggal úgy, hogy a diákok semmit nem értenek az egészből. Változtatni kéne!” Valóban, változtatni kellene. A Jobbik is már évek óta hangsúlyozza ezt a problémát, és határozott megoldást sürgetünk, hiszen ésszerűtlenül és feldolgozhatatlanul sok a tananyag. Mi azt gondoljuk a diákokkal és a tanárokkal összhangban, hogy a kevesebb több: csökkenteni kell a tananyagot, hogy a tanult ismeretek elmélyíthetők legyenek.

A túlterheltségre és az irreális tananyagmennyiségre érkezett egyébként a legtöbb panasz, mint például Tamásé is, idézem: „Nagyon megterhelő napi szinten 8-9 órát iskolában ülni. Ráadásul emellett már nem jut időnk semmire.” Tímea szerint is ez a probléma. Idézem őt: „Túl sok, illetve tömörítve van a tananyag” - ahogy ő fogalmaz. „Nagyon gyorsan kell haladni, hogy a tanmenetet betartsuk, emiatt lemaradnak a diákok. Nagyon sok felesleges anyagot kell megtanulni, de ennek nagy része az érettségihez nem is kell.” A „kevesebb több” elve mellett azt is állítjuk, hogy ami sok, az sok, csökkenteni kell az óraszámot, hogy se a diákok, se a tanárok ne érezzék magukat kizsigerelve. Hallottuk egyébként az államtitkárság részéről, hogy van ilyen szándék, de úgy gondoljuk, hogy az késői, ha majd '17 végére vagy ki tudja, mikorra készül el az új Nemzeti alaptanterv. Akár most radikálisan be kell avatkozni és csökkenteni kell a diákok túlterheltségét.

Viola is ezt hangsúlyozza levelében: „Mennyiség helyett minőségre és kellő tudásra törekedjenek a tanárok a tananyaggal. Csökkentett óraszámok keljenek, napi 8-9 óra helyett 5-6-7 óra” - ahogy ő fogalmaz.

Egy másik rendkívül fontos szempont, amit Gergő érintett, és szórólapon írt le ezt a véleményét, a kiszámíthatóság kérdése. Ezt írta Gergő: „A folyamatosan változó követelmények és a felvételi pontszámok tekintetében mind a továbbtanulás,

mind az iskola elvégzése bizonyos szempontból kiszámíthatatlan.” Igen, ma sajnos megállapítható, hogy az iskolai rendszer kiszámíthatatlan, holott épp a kiszámíthatóság adná meg a fiatalok számára azt a biztonságot, ami mentén hosszú távon tudnának tervezni az életükben, akár már az iskolai előrejutásuk kapcsán.

Béla az óraszámok csökkentése mellett a tanárok megbecsülésére és a túlóra megfizetésére hívta fel a figyelmet. Azt gondolja, ez azért is olyan fontos, mert épp a tanárok állhatatossága és elkötelezettsége tartja még életben az oktatási rendszert. Ezúton is köszönet illeti őket, s ennek a fizetésben, adott esetben a túlóra megfizetésében is meg kell nyilvánulnia.

„Pszichológiai vizsgálat kell a tanároknak” - mondja Zsóka. Kétségtelen, hogy szigorúbb alkalmassági vizsgához kellene kötni a tanári diploma megszerzését. Ennek keretében a pszichológiai feltételeknek is meg kellene felelniük a jelentkezőknek. Egyébként érdekes, hogy nemrégiben a HÖÖK elnöke, Gulyás Tibor is ezt vetette fel. Ők is konzultáltak olyan tanári szakon végzett, illetve ott tanító szakemberekkel, akik szintén azt erősítették meg, hogy a bemeneti felvételeket kell szigorítani, szükséges az alkalmassági vizsgák szigorítása.

Egy következő észrevétel: „Nem működik a KLIK-rendszer” - ahogy fogalmaz a panasz beküldője. „Ha valami elromlik, hónapokig kell nélkülözünk. Volt, hogy a női mosdó három hónapig rossz volt, mert senki nem tett semmit.” Ez egy tipikus példája annak, amikor éppen problémák adódtak abból, hogy ki is felelős az adott problémaért, kinek lenne a dolga azt megjavítani vagy éppen beszerezni a hiányzó eszközöket. Ezernyi ilyen példát lehetne sorolni. Kinga írta egyébként ezt a KLIK-re vonatkozó, rendszeresen előforduló példát a túlzott és irracionális centralizációra. Féltünk attól, hogy a most, pont a mai napon megszavazott 59 kis KLIK létrehozása sem fog megoldást nyújtani, nem jelent majd előrelépést.

Tisztelt Képviselőtársaim! Úgy gondolom, hogy a „Hallasd a hangod!” kampányunk hiánypótló kezdeményezés volt, nagyon ritka az a példa, amikor valamelyik parlamenti párt tényleg a fiatalok véleményét is kikéri. Tehát nekünk fontosak a fiatalok, nemcsak most, hanem a későbbiekben is azok lesznek. Úgyhogy valószínűleg még a szeptemberi ülészek folyamán is fogjuk folytatni e beérkezett panaszok ismertetését. Ahogy említettem, sajnos még nem zárultak le a viták, és úgy gondoljuk, hogy minden véleményre szükség lehet.

Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr.

Tisztelt Országgyűlés! Szintén napirend utáni felszólalásra jelentkezett Kepli Lajos jobbikos képviselő úr: „Tenni, vagy nem tenni?” címmel. Öné a szó, képviselő úr, ötperces időkeretben.

KEPLI LAJOS (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Engedjék meg, tisztelt képviselőtársaim, hogy az ülészek zárásaként szokásomhoz híven képviselői tevékenységemről néhány szóban beszámoljak önöknek.

Mi a feladata egy országgyűlési képviselőnek? Természetesen, ha egyéni képviselő, akkor képviselnie kell a választókerületének településeit, az ott élők érdekeit, felszólalni a parlamentben és indítványokat nyújtani be ez ügyben. Egy listás képviselő esetén szintén fennállhat ilyen feladat, ha magáénak érzi választókerületének ügyeit, márpedig én ilyen képviselőnek tartom magam. Jó néhányszor szólaltam fel a parlamentben választókerületem, a balatonfüredi és várpalotai térség érdekeiért. Különösen igaz ez akkor, ha ugyanannak a térségnek az egyéni országgyűlési képviselője nem végzi el a feladatát és nem tesz meg mindent annak érdekében, hogy az ott élők érdekei képviselőre kerüljenek.

Kontrát Károly államtitkár úr, aki a balatonfüredi választókerület egyéni országgyűlési képviselőjeként lett megválasztva, sajnos azt kell mondanom a parlamenti statisztikák alapján, az elmúlt két évben egyetlenegyszer sem szólalt fel a parlamentben a választókerülete érdekében. *(Dr. Gyüre Csaba: Szégyen!)* Nulla darab önálló indítvánnyal rendelkezik, tehát egyáltalán nem érdekli a választókerületének sorsa. Ezért fokozottan is szívügyemnek érzem azt, hogy a balatonfüredi és várpalotai térség ügyeit a parlament elé hozzam, mint ahogy több tucatszor felszólalás formájában is megtettem ezt, és több mint száz egyéni indítványom közül is a legtöbb ezzel a térséggel, ennek a térségnek a problémáival foglalkozott. Azt gondolom, hogy hitelesen az tud képviselni egy választókerületet, aki látja annak minden napjait, látja a problémáit, és azokat a problémákat hitelesen képviselni is tudja az Országgyűlés előtt.

Míg Kontrát Károly államtitkár úr parlamenti felszólalásai kizárólag ellenzéki képviselői kérdésekre adott válaszokra korlátozódtak, addig többek között én olyan problémákat hoztam ide a választókerületből a parlament elé, mint a Balaton kérdése, a Várpalota környéki munkahelyteremtés kérdése vagy éppen környezetszennyező beruházások, tervezett veszélyes tevékenységek a Balaton térségében. Így elsőként emeltem fel a szavamat a Balatonfűzfőre tervezett hadianyaggyárral kapcsolatban, többszöri nyomásomra azután vizsgálat indult a pályázat ügyében, amely pályázatból kívánták volna megfinanszírozni ezt a beruházást. Ez a vizsgálat hiányosságokat tárt fel, amelynek köszönhetően úgy néz ki, hogy nem valósul meg ott, Balatonfűzfőn ez a turizmusra és az ott élőkre is veszélyes beruházás. Úgy érzem, hogy ebben jelentős érdemem volt, hiszen a vizsgálat az én többszöri írásbeli kérdésem firtatására indult el.

Ugyancsak elsőként emeltem szót a várpalotai hulladéklerakóba tervezett azbesztszállításokkal kapcsolatban, amely az ott élők egészségét rombolta volna. A kormánypárti képviselő úr ott is késve kap-

csolt. Általában a tevékenysége abban merül ki, hogy megjelenik lakossági fórumokon és elmondja, hogy ő képviseli a helyben élők érdekeit, majd nem történik semmi. (Dr. Hoppál Péter: *Nettó hazugság!*) Nehéz is lehet úgy egy választókerület érdekeit képviselni, ha valaki budapesti munkahelye és pápai lakóhelye között csak menet közben tudja útba ejteni saját választókerületét, akár ünnepi fogadásokról legyen szó, akár szalagátvágásokról. De más ott élni, higgyék el, tisztelt képviselőtársaim, a választókerületben a mindennapokat, meghallgatni az ott élők problémáit és azt az Országgyűlés elé hozni.

A továbbiakban is ezt kívánom tenni, és arra szeretném felszólítani képviselőtársamat, bár most nincs itt a parlamentben, hogy válaszoljon nekem. Remélem, ezt a későbbiekben írásban meg fogja tenni. A továbbiakban pedig, különösen olyan ügyekben, amelyek ahhoz a minisztériumhoz tartoznak, amelynek ő az államtitkára, legyen szíves és képviselje hathatósabban a választókerület érdekeit.

Többször írásbeli kérdést nyújtottam be a Belügyminisztériumhoz az illegális Balaton-parti stégek, bejárók, feltöltések elbontása érdekében, amelyre konkrét választ azóta sem kaptam. Mindig csak ígéretések hangoztak el. Ugyancsak a Belügyminisztérium államtitkára válaszolt, de nem Kontrát Károly, hanem Pogácsás Tibor államtitkár úr a Balaton-parti kempingek önkormányzati tulajdonba történő visszakerülésével kapcsolatban, amelyre az érintett önkormányzatok a hitelfelvételt mint megoldási lehetőséget kapták.

Azt gondolom, hogy ennél jóval többre van szükség. Arra van szükség, hogy az egyéni választókerületi képviselő valóban a választókerületben élők érdekeit képviselje, hiszen azért lett megválasztva. Nekem pedig ellenzéki képviselőként az a dolgom, hogy ha nem ezt tapasztalom, akkor azt szóvá tegyem itt az Országgyűlésben.

(15:30)

Én ebben a tekintetben is igyekszem elvégezni a munkámat, de természetesen a munkám nem a kritikában merül ki, hanem jó néhány, több száz indítványom volt, akár a munkahelyteremtés, akár a választókerület egyéb problémái érdekében az elmúlt két évben, és ezt a továbbiakban is folytatni kívánom. Köszönöm szépen. (Taps a Jobbik soraiban.)

ELNÖK: Köszönöm szépen. A kormány nevében Hoppál Péter államtitkár úrnak adom meg a szót.

DR. HOPPÁL PÉTER, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Ez nyilvánvalóan egy politikai beszéd volt, ami rendjén is van, hiszen az Országgyűlésben (Kepli Lajos közbeszól.) ilyenek is el kell hogy hangozzanak, azonban felhívnám a figyelmét a tisztelt képviselő úrnak arra, hogy nem illik lenézni a választópolgárokat. A választópolgárok

tudják, hogy milyen értékekre szavaznak, és ők 2010-ben és 2014-ben is amellett döntöttek, hogy fideszes képviselő képviselje őket a Magyar Országgyűlésben.

Kontrát Károly képviselő úr jelenleg államtitkári munkáját végzi, de egyébként egyéni képviselőként éppen ma, ezekben az órákban egyeztet a kulturális államtitkárságon egy, a választókerületét érintő kérdésben. Úgyhogy azt a nettó hazugságot, amit ön elmondott, hogy a képviselő úr nem képviseli az ott élőket, akik megválasztották, visszautasítom az ő nevében is. (Kepli Lajos: *Tényekkel!*) Mi, fideszes országgyűlési képviselők, akik megkaptuk a mandátumot a választópolgároktól, akikről döntöttek bölcsen a választók, és azt mondták, hogy a mi kezünkbe adják a mandátumot, mindannyian úgy dolgozunk, hogy ezt a nagyon magas bizalmat a jövőben is, ha tisztességünk lesz rá, akkor bizdemeljük.

Méltányolom azt, hogy ön ellenzéki képviselőként - én is voltam ellenzéki listás képviselő - sokat tesz beadványok formájában a körzetéért, de higgye el, hogy egy kormánypárti képviselő nemcsak a szavakkal, hanem a tettekkel is dolgozik. Kérem, hogy ezt méltányolja! (Kepli Lajos közbeszól.)

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Napirend utáni felszólalásra jelentkezett Lukács László jobbkios képviselő úr: „Országgyűlési slágerlista 2016” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

DR. LUKÁCS LÁSZLÓ GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Na, nem kell megijedni, nem zenezámokról lesz szó (Közbeszólások.), hanem az utóbbi időben eléggé divatos a szavak teljesítményének a mérése, bár sokan mondják, hogy akár nyugodtan divatos slágerekről is beszélhetnénk, de a divat ténylegesen az, hogy a mai világban nemcsak a közösségi médiában, hanem nagyon sok helyen, hírekben is mérik, hogy melyek azok a szavak, amelyek a legtöbbször megfordulnak egy-egy hírben, vagy egy-egy hírrel kerülnek a köztudatba. Arra voltam én is kíváncsi, hogy melyek a leggyakrabban elhangzó szavak 2015 szeptemberétől 2016-ban ez idáig. Az eddig rendelkezésre álló jegyzőkönyveket vettem figyelembe. Kíváncsi voltam, hogy milyen trendet mutatnak a szavak, mi hangzik el az Országgyűlésben, mik a legforróbb témák, ha úgy tetszik.

Világossá vált, hogy olyan szavakat kell keresni mindezek során, amelyek a közvéleményt igazán megmozgatták, így például olyan események vagy olyan hírhordozó felületek, mint például a listán kiválóan szereplő - és nem lövöm le előre a poént - Habony Árpád, Andy Vajna, vagy például akár a korrupció is egy jól teljesítő kifejezés volt. De egyébként az a Jobbikhoz köthető kifejezés is, mint a valódi nemzeti konzultáció, belefért a top 10-es listába.

Nézzük hát akkor a teljes listát, ha úgy tetszik, a kevésbé jól teljesítőktől vagy a kevesebb említésszámot felmutatóktól a legnagyobb említésszámot fel-

mutatókig haladva. Ha a 8., illetve a 7. helyet nézzük, akkor azt látjuk, hogy a 8. helyen álló Farkas Flóriánt előzte meg a Jobbik valódi nemzeti konzultációja, amely 35 felszólalásban 100 körüli említésszámmal jelent meg csak az elmúlt időszakban, ami egyébként bőségesen több volt, mint a Farkas Flóriánt emlegető felszólalásoknak a száma. Ez jól mutatja, hogy egyébként a valódi nemzeti konzultáció témája forró téma volt, és egyébként a pozitív értelmében, és talán az egyetlen olyan szó, amely pozitív értelemben jelent meg a parlamenti ülészakában a jegyzőkönyvekben, de jól mutatja, hogy komoly tömegeket mozgató meg, mint ahogy komoly tömegeket fog megmozgatni az a körülbelül 4 millió visszaküldött és minden háztartásba eljutó küldemény, amelyet a valódi nemzeti konzultáció során a lakosság is megismerhet. A botrányhős roma önkormányzati Farkas Flóriánt megelőző valódi nemzeti konzultáció egyébként jól mutatja, hogy nemcsak a krízisválságtémák férnek bele a toplistába, hanem pozitív üzenetek is.

A 6. helyen rövid idő alatt sikerült 76 felszólalásban 100-nál is több helyen előkerülnie Habony Árpádnak. A sokszor hologramnak képzelt Habony, akit talán gonosz manók oda photoshopoltak a Fidesz valamennyi fotójára, mert egyébként senki sem akarja elismerni, hogy vele dolgozik, vagy hogy egyáltalán ismeri, nos, az ibizai partik bágyadtan elmélázó médiasztárja szépen szerepelt az Országgyűlésben, botrányai szinte minden héten megjárták a parlamenti patkó felszólalásainak papírjait. Bár sokan kérdezték, hogy ki az a Habony Árpád, de róla azért ennyit még mindig nem tudtunk meg, egyelőre senki biztos információval nem szolgált róla, továbbra is talány, és a lista 6. helyén tanyázik.

Az 5. helyen Andy Vajna, nem meglepően, a kaszinós kiváltságokkal és most már médiával is kistafrungozott médiamogul áll, aki kétségtelenül 79 felszólalásban 240-nél többszöri említéssel szerepel a listán, és egyébként megelőzött olyan szavakat - nem kis dolog -, mint az illegális bevándorlás vagy éppen a TTIP, mint az egyébként gyakran elhangzó szavak listáján szintén jól szereplő kifejezések.

A 4. helyen Matolcsy György áll, aki az alapítványi botrányok miatt kétségtelenül az egyik kedvelt téma volt. A nevéhez - nyilvánvalóan tudjuk - alapítványok és az alapítványok közpénzügyei tartoznak. Először a 120 felszólalás egy részében azt kerestük, hogy egyáltalán közpénz-e, amit az alapítványok kezelnek, majd miután megtudtuk, hogy az, utána ennek az elköltése volt a téma, így hát szembesülhettünk a Matolcsy György-féle költsékezéssel, amelyből jutott a saját könyvének vásárlására, éremgyűjtemény vásárlására, műtárgyakra, de még a rokonok médiabirodalmának az építésére is.

A 3. helyen a KLIK állt, ami mutatja, hogy egyébként forró ősz és forró tavasz van az oktatásügy mögött. Nyilvánvalóan a KLIK-hez hozzá lehetne számítani a tüntetéseket, a puklizást, a tanítanékozást, a klikezést - elég sokféle kontextusban megjelent ez is, de 202 felszólalással a 3. helyre volt elég.

A 2. helyen a korrupció áll, 297 felszólalásban és már ezernél több említésszámmal. Nem véletlen, hogy a korrupció ilyen jól szerepelt, és az sem véletlen, egy érdekes trend, hogy mindig Orbán Viktorhoz csatolódott az a szó, ha úgy tetszik, rajta kérték számon, vagy ha úgy tetszik, ő volt az alfája és ómegája minden korrupciós felszólalásnak.

Az 1. helyen pedig az egészségügy, bár ez egy általános kifejezés, de az egészségügy végzett, amely 307 felszólalásban szerepelt, és az ezret jóval többel meghaladó említésszám volt, ami jól mutatja, hogy milyen rossz helyzetben van az egészségügy.

Úgy gondolom, hogy ezek a trendek az elkövetkezendő időszakban folytatódni fognak, így hát ha a toplistát nézzük, nem valószínű, hogy trónfosztás várható a toplistán; továbbra is a korrupció, az egészségügy, illetve az oktatásügy lesz a vezető téma a parlamentben. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. A kormány nevében nem kívánnak reagálni.

Tisztelt Országgyűlés! Szintén napirend utáni felszólalásra jelentkezett a Jobbik képviselőcsoportjából Ander Balázs képviselő úr: „Azt, ugye, tudják, hogy most tízezer vasutasnál rendesen kihúzzák a gyufát, avagy hol a határa a munkásnyomorításnak?” címmel. Öné a szó, képviselő úr, ötperces időkeretben.

ANDER BALÁZS (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Itt, e ház falai között legutóbb május 24-én beszéltem a vasutas-társadalmat érintő problémákról a nemzetközi vasúti árufuvarozási megállapodás kapcsán, annak tárgyalása során. Ekkor példák sorával bizonyítottam azt, hogy a vasutasok körében megfigyelhető elégedetlenség teljes mértékben jogos, megalapozott.

Ezt a fölvetésem az államtitkári válasz tulajdonképpen azzal kente el, hogy a vasutasokhoz való viszonyulása a kormánynak tulajdonképpen példaértékű, illetve az egyik fideszes képviselőtársam, nehezményezvén, hogy én itt 15 percnyi időt elraboltam az életéből, a fejemhez vágta, hogy kvázi vasutas vitanapot gerjesztettem a felszólalásommal, eltérően a tárgytól. Némileg ez is volt egyébként a célo, mert legalább ilyen formában rá kívántam világítani azokra az égbekiáltó igazságtalanságokra, amelyek ezt a 37 ezer vasutas munkavállalót sújtják.

Hogy mekkora volt egyébként ennek a fogantatja, az viszont egy másik kérdés, pedig mind a kötött-pályás közlekedést preferáló európai elvárások és az Uniótól ebben a finanszírozási ciklusban ehhez biztosított mintegy ezermilliárd forintnyi összeget elérő fejlesztési pénzek, mind pedig a közlekedéscsökkentési realitások, nevezetesen, hogy hazánk a páneurópai közlekedési folyosó keresztesződéseinek fekszik, tehát elméletileg Kelet-Közép-Európa logisztikai központjává válhatnánk, arra predesztinálnák a vasutas-társadalmat, hogy sokkal nagyobb figyelmet, törő-

dést kapjon a mindenkori kormányzattól. De hiába a sok szép terv, az ábrándos kormánypárti propaganda, a rendszer az alapjaiban recseg-ropog. Mire is gondolok?

Nem akarok visszamenni Baross Gáborig, a vasminiszterig, de még az átkos 60-as években, amikor 170 ezer munkavállaló dolgozott a MÁV-nál, vagy éppen a 80-as évek elején, amikor 130 ezer volt a foglalkoztatottak száma, és a vasút mintegy állam volt az államon belül, bizony sokkal nagyobb megbecsülést tudott nyújtani a dolgozóinak, mint most.

(15.40)

Pedig mára már csupán az egykori létszám töredékéről, mindössze 37 ezer emberről kellene méltó módon gondoskodni.

Az éves szinten mintegy 150 millió utas és a Magyarország fuvarozott árumennyiség egyötödének biztonságos célba juttatásáért felelős vasutasok nem érzik a megbecsülést. Érzik viszont az urizáló kormány fékevesztett tehervonatként dübörgő, pofátlan munkásellenességét, pedig ők azok, akik elhivatott munkájukkal a téli fagy és a nyári gaz mellett még összetartják a vasútüzemet. Ennek ellenére sokszor azzal kénytelenek szembesülni, hogy az „arccal a vasút felé” szlogent felváltotta a „háttal a vasutasok felé” valósága: a joggal kritizálható vizsgáztatási rendszer, a rossz munkakörülmények, az életpálya hiánya, az alacsony fizetések, a felső vezetők és a kisvasutasok közötti latin-amerikai bérkülönbségek.

Az égbekiáltó, felháborító munkásnyomorítás következtében pedig a munkaerőhiány egyre csak fokozódni fog. Realitássá válik, hogy előbb-utóbb nem lehet majd szabályszerűen közlekedtetni a vonatokat, működtetni a hálózatot, jöhet a mellékvonal-bezárás, a járatritkítás, tehát a nettó vidékorsvasztás. Miközben a kormány a saját oligarcháitól nem sajnál semmit, és még a gázszerelőből a nemzet vasútépítőjévé vált felcsúti polgármester ügyvédje is 180 millió forintot kaszál a vasúttal kötött szerződéseiből, addig a vasutasoktól a nyomorúságos alapterített kiegészítő pótlékot is sajnálják, azt is elveszik.

Ismeretes, hogy hosszú harc után, idén februárban végre jogerős ítélet mondta ki, hogy három évre visszamenőleg ki kell fizetni a készenléti jellegű munkakörben foglalkoztatott mintegy tízezer vasutas nagyjából 5 milliárd forintnyi túlórapótlékát. A kormányzati bosszú azonban nem sokat várattott magára: múlt hét kedden a kormánypárti többség elfogadta a 2017-es költségvetést megalapozó salátatörvényt, amelyben voltak kedvesek megváltoztatni a munka törvénykönyvét, voltak szívesek kiiktatni a hétvégi munkavégzést korlátozó szabályokat, voltak szívesek rengeteg embernél eltörölni a vasárnapi rendkívüli munkaidőért járó pótlékot.

Nincs másról szó, mint arról, hogy a munkaadó kénye-kedve szerint alakíthatja a munkaidő-beosztást, magyarul: a készenléti munkakörökben dolgozók esetén a hétvégi foglalkoztatás nem lesz feltételhez

kötve, ráadásul brutális, 10 százalékos keresetsökkenéssel jár mindez.

„Hív a vasút, vár a MÁV!” - mondták régen. Nem tudom, mennyire gondolják ezt komolyan. Nyilván semennyire, főleg, ha azt látjuk, hogy Andy Vajna egyévi kaszinóbizniszes osztaléka 6 milliárd forint, a tízezer, készenléti munkakörben robotoló vasutas túlórapénze pedig három évre vetítve 5 milliárd forint; jól látható, hogy a kormány számára ki ér többet. A Jobbik számára mindez viszont felháborító, visszataszító (*Az elnök csengetéssel jelzi az időkeret leteltét.*) és teljes mértékben elfogadhatatlan. Köszönöm a figyelmet. (*Taps a Jobbik soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. A kormány nevében Hoppál Péter államtitkár úr kíván reagálni.

DR. HOPPÁL PÉTER, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Engedje meg, hogy a demagógiára ne reagáljak (*Ander Balázs: Ez a valóság, kérem szépen!*), azokat már megszoktuk a Jobbiktól, ellenben a törvénymódosításra vonatkozó megjegyzésére szeretnék válaszolni érdemben.

Arra a felvetésére, hogy hajdanán, száz esztendővel ezelőtt 170 ezer munkavállaló végezte el azt a szükséges kétkézi munkát, amit ma 37 ezer végez el: nyilvánvalóan ön sem gondolja komolyan, amikor nem kamerák előtt beszél, hogy az idő hátrafelé haladna, és hogy a modernizáció megváltoztatható. (*Ander Balázs: Nem volt erről szó! Szövegértés, államtitkár úr!*) Minden iparágban, mindenfajta tevékenységben ebbe az irányba halad a világ, hogy a létszámok csökkenésével végezhetőek el a korábbi feladatok.

A Magyarország 2017. évi központi költségvetésének megalapozásáról szóló, ön által említett törvényjavaslatnak a 144. §-a szerint valóban hatályát veszíti a munka törvénykönyvének, a 2012. évi I. törvény 101. § (3) bekezdése, ön ezt idézte. E rendelkezéssel a korábban hatályos munka törvénykönyve szerinti állapot visszaállítása történik csak meg, tisztelt képviselő úr, tehát a korábbi állapot helyreállítása.

A jelenleg hatályos szabályozás szerinti, a készenléti jellegű munkakörben történő foglalkoztatás kivételként történő szabályozása a vasárnap rendes munkaidőben történő munkavégzéssel összefüggésben ugyanis nem indokolt, ilyen korlátozást a korábban hatályos munka törvénykönyve nem tartalmazott a vasutas munkavállalók foglalkoztatását illetően.

A MÁV-csoport munkáltatói, a 170 éve működő vasútüzem sajátosságainak megfelelően, a készenléti jellegű munkakört betöltő munkavállalókat munkavégzésre osztották be a vasárnapi és az ezt közvetlenül megelőző szombati napon is. A MÁV-csoport munkáltatói az elmúlt években is a munkavállalók érdekeit figyelembe vevő munkaidő-beosztási rendszert alkalmaztak.

Az új szabálmódosítás nem jelent keresetcsökkentést a munkavállalók számára, erre felhívom a figyelmét, tisztelt képviselő úr, ha az egyébként törvényben korlátozott mértékű rendkívüli munkaidő éves szinten nem csökken. Ugyanez mondható el a vasárnapi munkavégzés esetén: a készenléti jellegű munkakörben foglalkoztatott munkavállalóknak továbbra is jár a vasárnapi pótlék, mind a rendes munkaidőben történő, mind pedig a rendkívüli munkaidőben történő munkavégzés esetén, a törvény ezen nem változtatott.

A munkavállalók számára kedvezően kialakított vezénylések eredményeképpen nem kellett több időt távol tölteniük a családjuktól. Annak érdekében, hogy ne kelljen ezt a vezénylési gyakorlatot teljesen felesleges módon a munkavállalók hátrányára módosítani, és ne kelljen a szombati napokon a bíróság ítélete szerint mindenképpen felmerülő túlórák miatt a kiesett rendes munkaidőt máskor ledolgoztatni, merült fel a hivatkozott törvényi rendelkezés hatályaon kívül helyezésének szükségessége.

A MÁV-csoport munkáltatóinak továbbra is elemi érdeke és kötelezettsége is a jogszerű foglalkoztatás, aminek érdekében a jövőben is mindent el fognak követni.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Szintén napirend utáni felszólalásra jelentkezett Mirkóczki Ádám képviselő úr, a Jobbik-képviselőcsoportból: „Egy hagyományteremtő kezdeményezés Szentkúton: sportolók és szurkolók zarándoklata” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

MIRKÓCZKI ÁDÁM (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Államtitkár Úr! Azért kértem szót ma napirend után, mert szeretném az Országgyűlés és a képviselők által minél több ember figyelmét felhívni egy rendhagyó eseményre, úgy is mondhatnám, egy rendhagyó lelki programra, ami idén június 26-án 11 órakor lesz nemzeti kegyhelyünkön, Mátraverebély-Szentkúton, ahol is először Magyarországon sor kerül a sportolók és szurkolók zarándoklatára.

Azok, akik ismerősek vagy legalább néha-néha megfordulnak ezen a kegyhelyen, Szentkúton, talán nem lepődnek meg és nem is lepődhetnek meg, hiszen ha valaki végignézi Szentkút búcsúrendjét, vagy végignézi azt a színes eseménysorozatot, ami a szentkúti honlapon is megtalálható, akkor nem csodálkozhat, hiszen a teljesség igényével szinte fel sem lehetne sorolni öt percben, hogy mennyi lelki programot nyújtanak. Külön zarándoklata van az óvodásoknak, a plébánosoknak, a jegyeseknek, a házasoknak, a gyermeket vállalóknak, a motorosoknak, a szerzeteseknek, szóval rengeteg-rengeteg olyan társadalmi csoportnak mindentől függetlenül, akiknek igenis szükségük van a lelki feltöltődésre. Azt gondolom, a sportesemények tekintetében ugyanilyen szükség van erre az eseményre, hiszen a sportsikereket nemcsak maguktól a sportolóktól, nemcsak a

szurkolóktól vagy a szurkolók segítségétől lehet elvárni, hanem bizony-bizony szükség van az égi segítségre is.

Nem titkolt a szervezők célja a tekintetben, hogy sok szempontból oly sokat irigyeljük Lengyelországot, a lengyel társadalmat, és ez a zarándoklat is, ha egy közeli példát kell mondani, akkor Lengyelországra tekint vissza: a lengyel nemzeti kegyhely, Częstochowa ad otthont a lengyel szurkolók zarándoklatának, ami már nyolcvéves múltra tekint vissza. Abban bízunk itt Magyarországon is, hogy egy hasonló színvonalú, hasonlóan hagyományteremtő, évről évre egyre nagyobb tömegeket vonzó zarándoklattá válik ez a június 26-ai zarándoklat is, ami egyébként Szent László királyunk ünnepén kerül megrendezésre.

(15.50)

Túl azon, hogy egyben Európa-bajnokság is van, és a szervezett szurkolói csoportok döntő hányada Franciaországban remélhetőleg még buzdítani fogja a magyar válogatottat, ami azt jelenti, hogy akkor továbbjutott a magyar válogatott a csoportkörből. Én bízom benne, hogy ez így lesz, és ennek okán talán sok szervezett szurkolói csoport távol lesz az eseménytől, de ennek csak az lesz az oka, hogy Magyarország napról napra nagyobb futbalsikereket ér el. Ugyanakkor bízom abban, hogy jövőre még több embert fog vonzani az esemény, még színesebb programokkal, és én azt gondolom, hogy mind a sportolói társadalom Magyarországon, mind a szurkolói társadalom átérzi majd fontosságát és súlyát ennek a zarándoklatnak, és bizonyosságát teszi majd annak, hogy nemcsak azok a hamis sztereotípiák jellemzik akár a szurkolókat, akár másokat, amelyek sajnálatos módon a laikus közbeszédben vagy különböző sajtóorgániumokban egyre nagyobb és nagyobb teret kapnak, hanem bizony példát mutatnak az emberségből, hitéletből és az élet azon fontos területéből, amely nélkül szinte minden elképzelhetetlen, ez pedig nem más, mint a Jóistenbe vetett keresztény hitünk. És én azt gondolom, hogy ebből a szempontból csak bátorítani lehet a szentkúti szervezőket, sok sikert a hagyományteremtő kezdeményezéshez, és bízom benne, hogy akár az önök segítségével is egyre több emberhez el fog jutni még a következő két hétben ennek az eseménynek a híre, és függetlenül attól, hogy valaki aktív sportoló-e vagy aktív szurkoló-e vagy éppen csak hitét élő keresztény magyar honfitársunk, minél többen részt veszünk ezen a zarándoklaton.

Nagyon szépen köszönöm a figyelmet. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A kormány nevében Hoppál Péter kíván reagálni az elhangzottakra.

DR. HOPPÁL PÉTER, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen,

elnök úr. És köszönöm szépen képviselő úr felszólalását, nyilvánvalóan a parlamenti szezon zárásakor, az utolsó órákban, amikor még az utolsó adok-kapok időszaka is van, üdítő pillanat, amikor van olyan téma, amiben ellenzéki és kormányoldal azonosul és egyet tud érteni. Köszönöm szépen képviselő úrnak, hogy felhangosította, kihangosította felszólalásával a sportolók és szurkolók zarándoklatát, ezt az ünnepi eseményt, amit Mátraverebély-Szentkúton hagyományteremtő szándékkal reményeink szerint majd a következő években is sikerül megrendezni.

Nagyon fontos a helyszín meghatározása, hiszen a ferences atyák és a Magyar Katolikus Egyház indítványát a kormány elfogadva, az elmúlt esztendőben egy nagyon jelentős felújítási programon esett át a kegyhely, és ennek köszönhetően 2015 szeptemberében - nem is egy esztendeje - 2,76 milliárd forintot európai uniós, illetve magyar állami támogatással megújulhatott a kegyhely, és Áder János köztársasági elnök úr részvételével vehették birtokba az atyák és a zarándokok. Én azt gondolom, hogy a megszüpült, megújult és funkciójában is kibővült zarándokhely pontosan az ilyen társadalmi alkalmaknak lehet új otthona a jövőben, és ezért is tartjuk valóban fontosnak azt, hogy felekezeti hovatartozásra való tekintet nélkül, illetve hitbéli meggyőződés nélkül tudjunk közösen, közösségként kiállni olyan értékeinkért, amelyek a magyar kultúrában, az európaiságunkban is ott gyökereznek egyszerre. Én azt hiszem, hogy ez a kezdeményezés Mátraverebély-Szentkúton egy megújult kegytemplomban, a ferences atyák megújult rendházában, a kültéri miséző oltár által sugalmazott lelki nyugalomban, a komfortossá vált zarándokházban, ahol, azt hiszem, 140 új zarándokhely került kialakításra, olyan méltó és nemzetközi rangú helyet biztosítanak az ilyen és ehhez hasonló események számára, amelyekre igenis elementáris szüksége van a magyar társadalomnak, ön helyesen fogalmazott, szívből egyetérték ezzel a megfogalmazással.

Ha megengedi, képviselő úr, eltekintenék attól, hogy nyilvánvalóan az egyház, a történelmi egyházak általában, de akár a katolikus egyház sporttal, illetve egészséggel kapcsolatos tanításait és gazdag, megfontolásra is érdemes intézkedéseit számba vegyem, azt hiszem, hogy majd az ünnepi alkalom szentmiséjén nálam avatottabban majd a prédikáló püspök úr ezt meg fogja tenni, de a sportolók és a szurkolók búcsúja mindenképpen egy követendő esemény, amire nagyon bizakodunk, hogy az ország több szegletében is folytatás történik.

Azért is tartjuk ezt fontosnak, mert az elmúlt napokban, ha kinyitottuk az újságokat vagy ránézünk az internetes hírekre, akkor elég szomorúan valóban azt tapasztalhattuk, amire ön is utalt, hogy a nemzetközi nagy rendezvények kísérőjelensége a futballhuliganizmus, a vandalizmus és a borzasztó negatív cselekmények, ezek körbelengik sajnos még a futball-Európa-bajnokságot is napjainkban. Mi nyilvánvalóan, akik szeretünk a sporthoz úgy közeli-

teni, hogy ez egy társadalmi esemény, ami a lelket és a testet is erősíti és nemesíti - ugye, klasszikus értékek alapján már az ókori görögök és a rómaiak is ezt tették -, komolyan gondoljuk azt, hogy egy lelki elcsendesedés valóban hozzájárulhat ahhoz - szurkolói és sportolói oldalról is -, hogy ezeket a társadalmi jelenségeket csökkentsük, és akár meg is szüntessük. Ez, azt hiszem, nekünk, magyaroknak különleges és kiemelt érdekünk, de ha ezzel egy kicsit példával járhatunk elől az európai nagy események irányába, akkor már többet tettünk, mint ami vállalható.

Mindenképpen azt kívánom, önnel egyetértésben, hogy a zarándoklat után egy testben és lélekben is megújult, megfrissült szurkolói és sportolói magyar közönség és csapat, illetve a csapatokat követő szurkolói tábor mindig a „Ria, Ria, Hungária!” felkiáltással a nemzeti önzonosság és az egészséges életmód mellett tudjanak kiállni. Ehhez a kormány a rátartozó segítséget mindig meg fogja adni.

Köszönöm szépen felszólalását, képviselő úr. *(Mirkóczki Ádám tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Napirend utáni felszólalásra jelentkező Vágó Sebestyén képviselő úr, Jobbik-képviselő-csoport: „Valóban működik a gyermekvédelmi jelzőrendszer?” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

VÁGÓ SEBESTYÉN (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Sajnos az elmúlt időszakra elmondhatjuk azt, hogy szinte minden hónapra jutott egy olyan esemény, ami az országban borzolta a kedélyeket, nagyon sokszor tragédiával végződő esetek, gyermekbántalmazások vagy akár gyermekvesztélyezett esetek. Ezekből az esetekből is nagyon jól láthatjuk, hogy a gyermekvédelem rendszere valami miatt Magyarországon ma nem működik. Ami a napirend utáni felszólalásom címében is szerepel, ennek egyik oka és egyik résztvevője a gyermekvédelmi jelzőrendszer, ami nem működik. Egyébként ugyanezzel a problémával küzdöttünk már 15 évvel ezelőtt is, amikor családgondozóként gyermekjóléti szolgálatnál dolgoztam, akkor sem működött. Amikor más eseteknél vagy más apropó kapcsán ezt szóba hoztam az Országgyűlésben, vagy akár egy törvénymódosítás kapcsán is szóba hoztam az Országgyűlésben, azt a választ kaptam, hogy folyamatban van ennek a rendbetétele, a kormány kiadott már egy anyagot erről, amit eljuttatott az ebben részt vevőknek, és ez alapján működésbe lendülhet és igazán hatékonyan működhet a gyermekvédelmi jelzőrendszer. Mint tudjuk, a gyermekvédelmi jelzőrendszer elég tág fogalom, de vannak hivatásos résztvevői is, tulajdonképpen azok, akik napi kapcsolatban vannak a gyermekekkel, akár ha a gyerekorvosra gondolunk, a védőnői szolgálatra gondolunk, akár az oktatási intézményekre gondolunk. De egyébként elég tág fogalom a gyermekvédelmi jelzőrendszer, mert a közvetlen lakóköznyezet vagy akár a rokonok is tagjai ennek.

Mi lehet az oka annak, hogy ez nem működik? Ez az, amire meg kellene találnunk a válaszokat, ez az, ami alapján rendbe kellene hoznunk ezt a rendszert. Elsősorban azt is nézhetjük, hogy mi az oka annak, amiért, mondjuk, egy gyermekvédelmi jelzőrendszer tagja nem teszi meg kellő időben a kellő lépést, nem teszi meg a jelzést a gyermekjóléti szolgálatok felé. Ennek egyik oka az is lehet, hogy nem ismeri fel a gyermek veszélyeztetettségét, és nemcsak az ilyen szélsőséges esetekre kell gondolnunk, mint például a legutóbbi, a gyöngyösi eset, amikor a szülők halálra éhezették a saját kislányukat, hanem ennél sokkal enyhébb esetekre is gondolunk, mondhatnánk azt is, hogy egy gyermekveszélyeztetés kialakulásánál nyomon lehetne követni, észre lehetne venni és időben meg lehetne tenni a megfelelő lépéseket. Miért nem történik ez meg?

Egyébként, ha már a gyöngyösi esetet említetem, az is nagyon jól mutatja ezt, hogy a helyzetek felismerésével probléma van, ugyanis ott téma volt ez a család a gyermekvédelmi jelzőrendszer tagjai között. Sőt, Gyöngyös egy olyan hely, ahogy a híradásokból is olvashattuk, ahol rendszeresen találkoznak egymással a jelzőrendszer résztvevői, de mégsem jutottak dűlőre, és emiatt ilyen körülmények között a családban maradhatott az a gyermek.

(16.00)

Egyébként erről az esetről konkrétan még azt is elmondanám, hogy hasonló és súlyos gyermekveszélyeztetettségű előzménnyel, az édesanya hasonló esetei után is nyugodtan a családban maradhatott a gyermek.

És ha már itt tartunk, hogy mi lehet még az oka annak, hogy ilyen esetek előfordulhatnak. Egy nagyon rossz protokoll van Magyarországon, mondhatnám azt is, hogy dogmává erősödött a magyar gyermekvédelem rendszerében ez a protokoll, mégpedig az, hogy ha török, ha szakad, a gyermeket mindenáron a családban kell tartani. A gyermek kiemelése a családból a legutolsó utáni pillanatban történhet csak meg. Sajnos, ezt tapasztaljuk.

Olyan helyzetek is vannak, amikor már a gyermekvédelem rendszerében, a szakellátásban lévő gyermek van a családban, akár súlyos veszélyeztetés volt az ok, ami miatt odakerült, az újszülött csecsemőt mégis hazaengedik abba a környezetbe, ahonnan előtte nem sokkal egy másik gyermeket tényleges veszélyeztetettség miatt kiemeltek. És nagyon sok esetben találkozunk olyanokkal is, akár a pályafutásom során is találkoztam hasonló esetekkel, amikor ilyen élethelyzetben egy hazaengedett gyermeknél már megtörtént a tragédia, és a veszélyeztetettségnek egy nagyon súlyos következményével találkozhattunk. Tehát maga a rendszer is rossz, maguk a törvények is rosszak egyébként.

A gyermekvédelmi jelzőrendszer tagjainak a felvilágosítása és a normális iránymutatás nem történik meg. A tényleges felelősségre vonás eszközei sincse-

nek meg; a mulasztás következtében nem vonhatók felelősségre akár a jelzőrendszer hivatásos tagjai. Nagyon sok esetben hiányzik egyébként akár a kommunikáció, akár a gyermekvédelmi jelzőrendszer tagjai között is. Ebből látszik az, hogy változtatni kell. Tehát változtatni kell a törvényen; változtatni kell a kiadott iránymutatásokon; változtatni kell a dogmákon, és igenis akár kötelezővé is kell tenni a gyermekvédelmi jelzőrendszer tagjai között a folyamatos kapcsolattartást, akár az esetek közös feldolgozását, ezáltal lehet eredményeket elérni. Mindez csak politikai szándék kérdése. Úgy gondolom, hogy ami kicsiben működik, az működik nagyban is.

Ózdon ezt nagyon jól (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret lejártát.*) megvalósították, és kézzelfogható eredményei vannak a rendszer megújításának. Köszönöm szépen. (*Taps a Jobbik padsoraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. A kormány nevében Hoppál Péter államtitkár úr jelentkezett szólásra.

DR. HOPPÁL PÉTER, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! A gyermekvédelmi jelzőrendszer preventív gyermekvédelmünk egyik alapköve, ahogy ön is említette, kiemelt jelentőséggel bír a gyermeki jogok érvényre juttatásában. Kiemelkedő szerepe van a gyermekek vér szerinti családban történő nevelkedésének elősegítésében - ez egy nagyon fontos szakmai törekvés. Látom, hogy alapvetően ön is támogatja ezt, és valóban a jelzőrendszer hiányosságait kell inkább megjavítani, ahogy ezt ön is jelezte.

A gyermekvédelmi jelzőrendszer működtetésének alapelvei, ön is jól tudja, a gyermekek védelméről és a gyámügyi igazgatásról szóló vonatkozó törvényben vannak szabályozva, illetve egy miniszteri rendelet is szabályozza ezt a tevékenységet.

A család- és gyermekjóléti szolgáltatást nyújtó munkatársak számára elsődlegesnek és hangsúlyosnak kell lenniük koordináló, szervező feladatuknak, amelynek során az észlelő- és jelzőrendszer tagjainak, a gyermekekkel hivatásszerűen foglalkozó szakembereknek és magánszemélyeknek nyújtanak segítséget, támogatást abban, hogy képesek legyenek felismerni és feltárni a gyermekeket veszélyeztető tényezőket. A jelzőrendszert ösztönözniük kell arra, hogy a felismert veszélyeztetettséget jelezzék, elősegítve ezzel a problémákra időben történő reagálást. Nyilvánvalóan minden olyan szakember, aki ezt a hivatását valahol hivatásszerűen végzi, mint ahogy ön is ilyen munkakörben dolgozott, mindig hozzájárul ahhoz, hogy ez a jelzőrendszer hatékonyabban és jobban működjön. Soha nem leszünk teljesen elégedettek mindaddig, amíg a gyermekek bármiféle veszélyeztetése fennállhat a mai társadalmunkban.

A jelzőrendszer hatékony működtetésében felelős család- és gyermekjóléti szolgálatokban dolgozók

számára nyilvánvaló, hogy ez a feladat folyamatos kihívást, odafigyelést és állandó tevékenységet jelent, hiszen újra és újra fel kell eleveníteni az észlelő- és jelzőrendszer tagjaival egy-egy fogalom jelentését, vagy akár a jelentések és jelzések szükségességét.

További célként határozza meg a törvényi környezet, hogy a család- és gyermekjóléti szolgáltatást nyújtó szakemberek segítséget kapjanak az észlelő- és jelzőrendszer tagjaival való szakmai együttműködésük megvalósításának gyakorlatához, ami nagyon fontos feltétel. A gyermekvédelmi jelzőrendszer hatékonyabb működtetésének elősegítése érdekében elkerülhetetlen, azt gondolom, hogy a helyi, alapesetben települési szintű, valamint a járási szintű, szakmaközi együttműködések szélesebb, ágazatközi összefüggésbe kerüljenek.

A fenti célok érdekében a következő konkrét intézkedéseket fogantatosítottuk a jelzőrendszert illetően. Elsőként, helyi szinten a család- és gyermekjóléti szolgálat feladata a helyi gyermekvédelmi jelzőrendszer szervezése, az együttműködési formák kialakítása, működtetése és dokumentálása. Javasolt külön nevesíteni a feladatra jelzőrendszeri felelőst. A jelzőrendszeri felelős a területről érkező jelzéseket heti rendszerességgel jelenti a központi járási jelzőrendszeri tanácsadó felé. Azt gondolom, hogy ebben remélhetünk előrehaladást. Továbbá kötelezően bevezetésre került a helyi gyermekvédelmi jelzőrendszer működését értékelő és hatékonyságát növelő javaslatok és intézkedések rendszerezéséből készült helyi jelzőrendszeri intézkedési terv készítése az éves szakmai tanácskozást követően. Ez egy évre vonatkoztatott szakmai javaslat.

Járási szinten, harmadszor, a család- és gyermekjóléti központ folyamatos szakmai háttérrel biztosít a települési szinten dolgozó családgondozóknak, jelzőrendszeri felelősöknek, fogadja a jelzéseiket és problémáikat. A járási jelzőrendszeri tanácsadó feladata a települési szintű jelzőrendszerek működésének segítése, azok szakmai támogatása.

Tisztelt Képviselő Úr! 2016 tavaszán kiadásra került öt darab szakmai útmutató ebben a tárgykörben. A dokumentumok meghatározzák az egyes folyamatokat, az adott folyamatok tartalmát, az azokhoz kapcsolódó elvárt szakmai lépéseket, azok felelőseit, határidejét és a kapcsolódó dokumentációs tevékenység szabályait.

Az Emberi Erőforrások Minisztériuma a család- és gyermekjóléti szolgáltatás átalakulásához szakmai támogató háttérrel biztosít a területen dolgozó módszertani támogató hálózat révén. Az az alapelvünk, amit ön is felvetett, hogy egyetlen gyermek sem válhat áldozattá. Ennek érdekében a rendszerek működtetése és a törvényi szabályozások változtatása szükséges; igazodnunk kell a változó társadalmi környezethez. A gyermek a legnagyobb érték.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Napirend utáni felszólalásra jelentkezett Szávay István, a Jobbik-képviselőcsoport-

ból: „Pártállami bizottsággal emlékezik meg a Fidesz a pártállam megdöntéséről?” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

SZÁVAY ISTVÁN (Jobbik): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Ha már van valaki, aki ilyen derekasan válaszol a napirend utáni felszólalásokra, örülök, hogy önhöz tudok fordulni. Tavaly az '56-os Emlékbizottság alakulásán Balog Zoltán emberierőforrás-miniszter azt mondta, idézem: „Mélytón kell megemlékezni jövőre az 1956-os forradalom és szabadságharc 60. évfordulójáról, és a hősök előtti tisztelgés mellett lehetséges a szükséges viták lefolytatása is, hogy minél hitelesebb, tényszerűbb legyen a megemlékezés.”

Tisztelgés helyett azonban szegyenkeznünk kell hőseink előtt, több szempontból is. Szegyenkeznünk kell továbbra is, mert Rajk Lászlóról, az ÁVH-t létrehozó kommunista tömeggyilkos belügyminiszterről ma is egy patinás budapesti egyetem szakkollégiuma van elnevezve, miközben egyébként a határon túli magyar hallgatóknak évtizedeken keresztül bentlakást, tanulmányi háttérrel és közösséget biztosító Márton Áron Szakkollégiumot meg tervezik bezárni.

Szegyenkeznünk kell, mert 26 évvel a rendszer-váltás után szerte az országban találhatóak Vörös hadsereg utak, Április 4-e utcák és Felszabadulás terek. De szegyenkeznünk kell azért is, mert a mai napig nem tudjuk, hogy ki volt a bűnös, ki volt az áldozat, ki volt a megfigyelt és ki volt a megfigyelő, hiszen az ügynökaktákat 2060-ig titkosították. Odáig jutottunk, hogy már a szocialisták is a nyilvánosságra hozatalukat követelik. De szegyenkeznünk kell azért is, mert a Mansfeld Péterre halálbüntetést kérő Mátsik György a mai napig is háborítatlanul élvezheti hátrálévő életét elegáns budai polgárlakásában.

Tisztelt Ház! Ezekről azonban ma legalább beszélhetünk. Nem úgy Nagy Imre történelmi szerepének átértékeléséről, amely a mai napig is tabu, annak ellenére, hogy Nagy Imre a magyarországi demokratikus erők egyik felszámolója és a Rákosi Mátyás vezette embertelen kommunista diktatúra egyik hatalomra segítője volt, miközben a legsötétebb ötvenes években begyűjtési miniszterként emberek tíz- és százezreinek életét nyomorította meg a padláslesöprések idején. Pedig a reformkommunista történészek által politikai alapon saját túlélésük rendszerváltás utáni biztosítása érdekében kreált hazug toposzok, így például a nyolc osztályt végzett, de akadémikus címet szerzett Nagy Imre rendkívül egyoldalú kultuszának átértékelése nélkül képtelenség megérteni és főként a mai generációkkal megértetni azokat a mélyben munkáló, hatalmas erőket, amelyek nemzetünk egyik legnagyobb forradalmi teljesítményét eredményezték, megrengetve egy szuperhatalmat.

Pedig az '56-os Emlékbizottság egyik legfontosabb céljaként határozta meg önmaga számára azt, hogy a legifjabb generációkat is megszólítsa, hozzájuk is közel vigye XX. századi forradalmunk máig

ható üzenetét. Ez azonban önmagától attól, hogy telepakolják '56 cigány hőseivel Budapest villamosmegállóit, még nem fog megvalósulni. Ami persze egyáltalán nem lenne baj, ha mást is látnánk. De nem látunk.

(16.10)

Ehhez azokat a Balog Zoltán szerint is szükséges vitákat kellene végre tisztességesen lefolytatni, amelyek az elhazudott rendszerváltás óta feszítenek bennünket. Többek között ezért is írtak levelet a minisztériumnak a nemzeti emigráció képviselői. Ők azt kérték, hogy ne csak a kormány által kinevezettek foglaljanak helyet az emlékbizottságban, hanem olyanok is, akik adott esetben új szempontokat, árnyalatokat tudnak megjeleníteni a közös munka során. Egykori '56-osokként azonban javaslataikra még csak értékelhető választ sem kaptak, nemhogy azokat megfogadták volna.

Így a vonatkozó kormányrendelet értelmében most nemcsak az '56-os Emlékbizottság állandó bizottságában, hanem annak tanácsadó testületében, történész munkacsoportjában, valamint a vonatkozó pályázatokat értékelő bírálóbizottságban is kizárólag a kormány által kinevezettek és felkértek ülnek. Önök tehát még véletlenül sem gyakorolnak önmérsékletet a forradalom idei 60. évfordulója kapcsán sem, és nem tettek még csak kísérletet sem arra, hogy a lehető legszélesebb kört, beleértve ebbe akár a parlamenti pártokat is, bevonják a közös gondolkodásba, netán e grémiumok tagjainak kiválasztásába és felkérésébe.

A szocialisták persze nyilván bajban lettek volna, de a Jobbik részéről bizonyára találtunk volna olyat, aki méltó módon képviselhette volna a nemzeti oldalt Wittner Mária, a bizottság mostani védnöke, '56-os halálraítélt mellett. Ebben és csakis ebben az esetben kerülhetett volna sor valódi szakmai vitákra, a forradalomban részt vett csoportok valós értékelésére. Sajnáljuk, hogy ez is elmaradt.

Tisztelt Képviselőtársaim! 2006-ban a hazug kormány és annak kardlapozó lovas rendőrei tették lehetetlenné a méltó emlékezést, most pedig a Fidesz szellemi kardlapozást készül végrehajtani egypárti emlékezetbizottságával és emlékezetpolitikájával. A Jobbik kormányra kerülve már a forradalom 62. évfordulóját is a szakma, a civil szektor, a politika és a magyar társadalom lehető legszélesebb konszenzusával fogja megünnepelni, a 70. évfordulóra pedig azt vállaljuk, hogy le fogjuk zárni az '56-os forradalom szereplőinek és eseményeinek 26 éve késő újraértékelését, megszabadulva a reformkommunista történetírás minden bénító és hazug toposzától. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Az elhangzotakra a kormány nevében Hoppál Péter államtitkár úr kíván válaszolni.

DR. HOPPÁL PÉTER, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Köszönöm szépen aggódó felszólalását az '56-os események 60. évfordulójára készülve. Azt hiszem, hogy nagyon fontos, nemcsak gesztusértékű, hanem össz-társadalmi szempontból is nagy lépés, jelentős lépés volt, hogy Magyarország Kormánya az '56-os forradalom és szabadságharc 60. évfordulójára való méltó megemlékezés érdekében a 2015. évben létrehozta azt az emlékbizottságot, amelyet ön, azt hiszem, egy kicsit helytelenül, valamiféle egypárti grémiumnak titulált.

Az emlékév fővédnöke a Magyar Országgyűlés elnöke, védnöke az egykori halálra ítélt '56-os hős, Wittner Mária, illetve társelnöke a Terror Háza főigazgató asszonya, Schmidt Mária. Én komolyan tartom azt a grémiumot, amely a bizottság állandó tagjaivá delegálta a legfontosabb témakörbe tartozó minisztériumok vezetőit, az Emberi Erőforrások Minisztériuma, Belügyminisztérium vezetőjét, az igazságügyi minisztert, a külügyminisztert, a honvédelmi minisztert, a Miniszterelnökséget vezető minisztert, illetve a kormány felkérte a Magyar Tudományos Akadémia elnökét, a Magyar Művészeti Akadémia elnökét, a Nemzeti Múzeum főigazgatóját, a Nemzeti Emlékhely és Kegyeleti Bizottság elnökét, a Települési Önkormányzatok Országos Szövetségének elnökét és az Országos Széchényi Könyvtár főigazgatóját a bizottság állandó tagjának.

Ha ezeket a szakmai embereket valóban a nemzetközi szakmai grémium szempontjából mérve is kiemelkedő személyiségeknek tartjuk, akkor már elvethető az az érvelés, hogy ez valamiféle politikai grémium volna. A bizottság munkáját segíti a történelmi munkacsoport, valamint a civil szervezetekből álló tanácsadó testület. Tehát egy széles bázisú, széles társadalmi bázisú bizottság és ennek tanácsadói testülete működik, amely megpróbál a települési önkormányzatok és a különböző civil szervezetek hálózatain keresztül lehetőség szerint minden magyar állampolgárhoz eljutni.

Az emlékév céljairól engedjen meg még néhány gondolatot elmondani. Mindezek alapján egyértelmű, hogy az '56-os emlékév előkészítése, koordinálása és az erre létrehozott emlékbizottság valamennyi jelentős állami szervezet és háttérintézmény és civil társadalmi szervezet irányából támogatott grémiumként működik. A '16-os évforduló lehetőséget biztosít arra, hogy - amit ön is kiemelt beszédében, különösen is a tíz évvel ezelőtti évforduló eseményei tükrében - mind nemzeti, mind pedig nemzetközi szinten is méltó módon emlékezhessünk végre 1956-ról. Azt a méltatlan helyzetet, amelyet a 2006-os emlékév meggyalázása jelentett az akkori kormányzat részéről, helyre kell állítani belföldön is és külföldön is, és azt hiszem, hogy erre mindannyiunknak felelősége van, és erre közösen kell hogy készüljünk. Le kell mosni az akkor esett gyalázatot a magyar nemzetről. Méltó helyre kell tennünk 1956-ot a nemzeti emléke-

zetben. Akkoriban sokan semmilyen áldozattól sem riadtak ugyanis vissza, hogy megmentették becsületében a nemzetet, az ő áldozatuk révén tudtunk a rendszerváltás időszakában felemelt fővel tekinteni a nyugati integráció felé, merthogy Magyarország megtette azt, amit más országok és más nemzetek nem tettek meg: szembeszállt a kommunista diktatúrával.

Célunk az emlékév során olyan programok csokrárt létrehozni a civil szervezetek támogatásával, együttműködésével, illetve pályázatokon keresztül, amelyek elősegítik, hogy a magyar antikommunista ellenállás eseményei és hősei, 60 esztendővel az '56-os forradalom és szabadságharc után, az 1848-as márciusi ifjakhoz hasonlóan, végre elfoglalhassák méltó helyüket nemzeti emlékezetünkben.

Figyelve az emlékbizottság munkáját, és látva, hogy a 2016. február 23-án első alkalommal ülésező testület milyen gesztusokat tesz, és hogy a nagyon jelentős állami forrásnak, ezeknek a milliárdoknak a segítségével hogyan próbálja a legkisebb falusi, kisvárosi közösségek számára a saját identitásuk, a saját

helytörténetük szempontjából megközelíteni az '56-os eseményeket, bizakodó vagyok. Bizakodó vagyok abban, hogy ez végre az egész országot illetően, az első világháború és a második világháború hőseihez méltóan '56 eseményeit is helyére teszi, és hősként és a nemzeti emlékezet büszke toposzaként tudja az egész társadalom a szívében hordozni a 60. évforduló után az '56-os eseményeket. Köszönöm szépen ez iránti felszólalását.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Mai munkánkat befejeztük. Köszönöm az együttműködésüket.

Tájékoztatatom önöket, hogy az Országgyűlés **következő ülésére** várhatóan 2016 szeptemberében kerül sor. Jön a nyári szünet, a mandátum nyáron is kötelez bennünket, jó pihenéssel együtt eredményes képviselői munkát kívánok.

Az ülést bezárom.

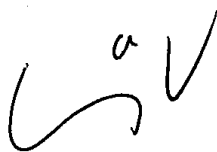
(Az ülés 16 óra 18 perckor ért véget.)

Hegedűs Lorántné s. k.
jegyző

Mirkóczki Ádám s. k.
jegyző

Dr. Tiba István s. k.
jegyző

A kiadvány hitelül:

Dr. Bárány Tibor
az Országgyűlés Hivatala törvényhozási főigazgató-helyettese

Szöveghű jegyzőkönyv
Felelős kiadó: dr. Such György, az Országgyűlés főigazgatója
Szerkeszti és előfizetésben terjeszti: az Országgyűlés Hivatala,
Törvényhozási Igazgatóság, Jegyzői Iroda
Budapest, V. Kossuth tér 1-3.
Postacím: 1357 Budapest, Pf. 4
Telefon: 441-4222
Telefax: 441-4599
Nyomda: EUROTRONIK Zrt.
MINDEN JOG FENNTARTVA!
ISSN: 2064-6666 (Nyomtatott)
ISSN: 2064-8367 (Online)